

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 07-1998
Podgorica, 10. jula 2017. godine

CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	12. VII 20 17. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	03-2/17-3
VEZA:	
EPA:	218 XXVI
SKRACENICA:	PRILOG:

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE.

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 30. juna 2017. godine, utvrdila je **PREDLOG ZAKONA O USLUGAMA**, koji Vam u prilogu dostavljamo radi stavljanja u proceduru Skupštine Crne Gore.

Za predstavnike Vlade koji će učestvovati u radu Skupštine i njenih radnih tijela, prilikom razmatranja Predloga ovog zakona, određeni su **DRAGICA SEKULIĆ**, ministarka ekonomije i **GORAN ŠČEPANOVIĆ**, generalni direktor Direktorata za multilateralnu i regionalnu trgovinsku saradnju i ekonomske odnose sa inostranstvom.

PREDSJEDNIK
Duško Marković, s. r.

ZAKON O USLUGAMA**I. OSNOVNE ODREDBE****Predmet****Član 1**

Ovim zakonom uređuje se pravo na poslovno nastanjivanje privrednih subjekata i sloboda prekograničnog pružanja usluga uz obezbjeđenje visokog stepena bezbjednosti i kvaliteta usluga, kao i druga pitanja od značaja za pravo na poslovno nastanjivanje i slobodu prekograničnog pružanja usluga.

Poslovno nastanjivanje i prekogranično pružanje usluga**Član 2**

(1) Poslovno nastanjivanje je obavljanje uslužne djelatnosti preko crnogorskog državljanina, državljanina države ugovornice Ugovora o Evropskom ekonomskom prostoru (u daljem tekstu: država EEP), odnosno dijela stranog društva koje je osnovano u državi EEP, na neodređeno vrijeme, privremeno ili povremeno putem stalne infrastrukture.

(2) Prekogranično pružanje usluga je nuđenje ili pružanje usluga u Crnoj Gori koje vrši pružalac usluga kojem je država osnivanja država EEP.

(3) Usluga je svaka privredna djelatnost koja se uobičajeno pruža uz naknadu, ako nije uređena propisima kojima se uređuje sloboda kretanja roba, kapitala i zaposlenih.

Primjena zakona**Član 3**

(1) Ovaj zakon ne odnosi se na:

- 1) liberalizaciju usluga od javnog, odnosno opšteg ekonomskog interesa;
- 2) privatizaciju privrednih društava u državnoj svojini koja pružaju usluge od javnog i opšteg ekonomskog interesa;
- 3) ukidanje monopola u oblasti pružanja usluga;
- 4) pomoći koje dodjeljuju države EEP u skladu sa pravnom tekovinom Evropske unije (u daljem tekstu: EU) o zaštiti konkurencije;
- 5) određivanje usluga od javnog interesa, način njihovog organizovanja i finansiranja u skladu sa propisima o državnoj pomoći i obaveze koje se na njih odnose;
- 6) ostvarivanje ekonomskih, socijalnih i kulturnih prava i sloboda;
- 7) odnose iz oblasti rada, uključujući zaštitu zdravlja i zaštitu na radu;
- 8) socijalnu zaštitu;
- 9) krivično pravo;
- 10) zaštitu ili podsticanje kulturne ili jezičke raznolikosti ili slobode medija; i
- 11) oporezivanje.

(2) Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na:

- 1) neprivredne usluge od javnog interesa, koje se finansiraju iz javnih prihoda (usluge osnovnog i srednjeg obrazovanja i sl.);
- 2) finansijske usluge u oblastima: bankarstva, kreditiranja, osiguranja i reosiguranja, penzijskog osiguranja, hartija od vrijednosti, investicionih fondova, investicionog savjetovanja i druge finansijske usluge;
- 3) elektronske komunikacione usluge i usluge elektronske komunikacione mreže i pripadajuće infrastrukture koje su uređene posebnim propisima;
- 4) usluge u oblasti saobraćaja, uključujući gradski prevoz, taksi prevoz i lučke usluge;
- 5) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;
- 6) zdravstvene usluge koje se pružaju preko zdravstvenih ustanova bez obzira na organizacioni oblik u kome se te usluge pružaju i način njihovog finansiranja;
- 7) audiovizuelne usluge, uključujući kinematografske usluge, bez obzira na način njihove produkcije, distribucije i prenosa, kao i radijsko emitovanje;
- 8) igre na sreću koje uključuju lutrijske igre na sreću, igre u kazinima, kladioničarske igre i igre na sreću na automatima;
- 9) usluge koje se pružaju u vršenju javnih ovlašćenja;
- 10) usluge u vezi sa socijalnim stanovanjem, socijalnom i dječijom zaštitom i podrškom porodicama i licima kojima je potrebna trajna ili privremena pomoć koju pruža država ili humanitarna organizacija upisana u odgovarajući registar;
- 11) usluge zaštite lica i imovine; i
- 12) usluge koje pružaju notari i javni izvršitelji.

Odnosi sa drugim zakonima

Član 4

Na poslovno nastanjivanje primjenjuju se posebni propisi kojima se uređuju uslovi i način pružanja usluga, ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

Upotreba rodno osjetljivog jezika

Član 5

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

Značenje izraza

Član 6

Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- 1) pružalac usluge je fizičko lice (preduzetnik) koje ima crnogorsko državljanstvo ili je državljanin države EEP, ili pravno lice koje je osnovano u Crnoj Gori ili državi EEP, koje nudi ili pruža uslugu;
- 2) korisnik usluge je fizičko lice koje ima crnogorsko državljanstvo ili je državljanin države EEP, preduzetnik, ili pravno lice koje je osnovano u Crnoj Gori ili državi EEP, koje koristi ili namjerava da koristi uslugu u poslovne ili neposlovne svrhe;
- 3) država osnivanja je Crna Gora ili država EEP na čijoj teritoriji pružalac usluge ima sjedište;
- 4) sjedište je mjesto stalnog poslovanja u kojem se stvarno upravlja privrednom djelatnošću od strane pružaoca usluga na neodređeno vrijeme sa stalnom infrastrukturom;
- 5) postupak izdavanja odobrenja u smislu ovog zakona je postupak po kojem je pružalac ili korisnik usluge dužan da postupi da bi od nadležnog organa dobio odobrenje za pristup ili pružanje usluge, uključujući postupke registracije privrednih djelatnosti;
- 6) regulisana profesija je profesionalna djelatnost ili grupa profesionalnih djelatnosti za koju se dostupnost za obavljanje ili način obavljanja profesije neposredno ili posredno određuje zakonom, odnosno drugim propisom koji se odnose na posebnu kvalifikaciju, naročito u vezi sa upotrebom profesionalnog naziva, koji je ograničen na imaoce određene profesionalne kvalifikacije;
- 7) poslovna komunikacija je svaki oblik komunikacije koja je namijenjena neposrednoj ili posrednoj promociji robe, usluga ili ugleda pravnog ili fizičkog lica koje obavlja trgovačku, industrijsku ili zanatsku djelatnost ili obavlja regulisanu profesiju, osim:
 - informacija koje omogućavaju neposredan pristup djelatnosti privrednog subjekta, uključujući naziv domena ili adresu elektronske pošte;
 - komunikacije u vezi sa robama, uslugama ili ugledom privrednog subjekta, koje su objedinjene na nezavisan način.
- 8) multidisciplinarna djelatnost je pružanje različitih usluga od strane jednog ili više pružalaca usluga kroz zajedničko ili partnersko pružanje usluga; i
- 9) usluga od javnog interesa je usluga kojom se izvršavaju poslovi u javnom interesu utvrđeni posebnim propisom.

II. POJEDNOSTAVLJENJE POSTUPKA ZA PRISTUP ILI PRUŽANJE USLUGA

Prihvatanje dokumenata

Član 7

(1) Organ državne uprave, nadležni organ jedinice lokalne samouprave, lice kojem je povjereno javno ovlaštenje, profesionalno ili strukovno udruženje ili organizacija koji uređuju ili vrše nadzor nad pružanjem ili korišćenjem usluga, odnosno sprovode postupak izdavanja saglasnosti (u daljem tekstu: nadležni organ) dužan je da prihvati dokumente izdate od nadležnog organa države EEP kojim podnosilac zahtjeva dokazuje da su zahtjevi utvrđeni zakonom za pristup i pružanje usluge ispunjeni.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana je obaveza, zabrana, uslov ili ograničenje koje je utvrđeno zakonom ili propisom države EEP ili koja proizilazi iz odluke nadležnog organa, odnosno opšteg akta organizacije kojoj su povjerena javna ovlaštenja, opšteg akta profesionalnog ili strukovnog udruženja ili organizacije, osim uslova koji proizilazi iz kolektivnog ugovora.

(3) Nadležni organ ne smije da zahtijeva od podnosioca zahtjeva sa sjedištem u državi EEP dostavljanje originalnih dokumenata, ovjerenog prevoda ili ovjerene kopije dokumenta, osim neovjerenog prevoda dokumenta na crnogorskom jeziku.

(4) Izuzetno od stava 3 ovog člana, nadležni organ može da zahtijeva da podnosilac zahtjeva sa sjedištem u državi EEP dostavi originalne dokumente, ovjereni prevod ili ovjerenu kopiju dokumenta ako je to utvrđeno posebnim zakonom u zaštitu javnog interesa.

(5) Zaštitom javnog interesa iz stava 4 ovog člana, naročito se smatra: zaštita pravnog poretka, državne i javne bezbjednosti, zaštita života i zdravlja ljudi i životne sredine, sistem socijalne zaštite, zaštite potrošača korisnika usluga i prava zaposlenih, zaštita poštene poslovne prakse, zaštita intelektualne svojine, zaštita u oblasti kulture i kulturne baštine i zaštita od prevara.

Jedinstvena kontakt tačka

Član 8

(1) Informacije o postupcima i zahtjevima za pristup ili pružanje usluga pružaju se zainteresovanim licima na crnogorskom i engleskom jeziku na jednom mjestu, kao jedinstvena kontakt tačka, korišćenjem javnog elektronskog informacionog i komunikacionog servisa, putem kojeg se sprovode propisani postupci.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove ekonomije (u daljem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja jedinstvenu kontakt tačku koja funkcioniše u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronska uprava.

(3) Informacije iz stava 1 ovog člana moraju biti jasne, nedvosmislene, lako dostupne i redovno ažurirane.

(4) Nadležni organi su dužni da putem jedinstvene kontakt tačke ili neposredno obezbijede dostupnost potrebne dokumentacije i tehničke i organizacione uslove za sprovođenje postupaka za dobijanje odobrenja za pristup ili pružanje usluga, osim za neposredan pregled i ocjenu ispunjavanja minimalno tehničkih uslova, opreme i prostora koju koristi pružalac usluga, kao i neposredno ispitivanje osposobljenosti, odnosno integriteta pružaoca usluga ili odgovornih lica zaposlenih kod pružaoca usluge.

(5) Način saradnje i razmjene informacija iz stava 4 ovog člana sa Ministarstvom propisuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

Informacije

Član 9

(1) Ministarstvo je dužno da pružaocu i korisniku usluge putem elektronskog informacionog i komunikacionog servisa iz člana 8 stav 1 ovog zakona obezbijedi informacije o:

- 1) zahtjevima koji se primjenjuju na pružaoce usluga sa poslovnim nastanjivanjem u Crnoj Gori, a naročito zahtjeve u vezi sa postupcima i aktivnostima koje se moraju sprovesti za pristup ili pružanje usluga;
- 2) podacima preko kojih se mogu neposredno kontaktirati nadležni organi sa podacima o njihovim nadležnostima;
- 3) načinu i uslovima pristupa javnim registrima i bazama podataka o uslugama i pružiocima usluga;
- 4) pravnim sredstvima u slučaju spora između nadležnog organa i pružaoca ili korisnika usluga, između pružaoca i korisnika usluga, ili između pružalaca usluga;
- 5) kontakt podacima strukovnih i drugih udruženja ili organizacija od kojih pružaoce ili korisnici usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.

(2) Ministarstvo odnosno nadležni organ, dužan je da, na zahtjev pružaoca i korisnika usluge, da opšte informacije o primjeni odgovarajućih propisa.

(3) Pod informacijama iz stava 2 ovog člana ne smatraju se pravni savjeti u pojedinačnim slučajevima.

III. PRAVO NA POSLOVNO NASTANJIVANJE

Postupak izdavanja odobrenja

Član 10

(1) Pravo na poslovno nastanjivanje pružaocu usluga ne može biti ograničeno, osim ako zakonom nije drugačije određeno.

(2) Postupak izdavanja odobrenja novog poslovnog nastanjivanja u smislu ovog zakona smatra se ograničavajućim ako:

- 1) je diskriminatoran u odnosu na pojedine pružaoce usluga;
- 2) nije opravdan preovlađujućim razlozima od javnog interesa;
- 3) nije srazmjernan zaštiti javnog interesa i prava stranaka.

Načela postupka izdavanja odobrenja

Član 11

(1) Postupak izdavanja odobrenja za poslovno nastanjivanje sprovodi se u skladu sa načelima:

- 1) nediskriminacije;
- 2) opravdanosti razloga koji se odnose na zaštitu javnog interesa;
- 3) srazmjernosti cilju od javnog interesa;
- 4) preciznosti;
- 5) objektivnosti;
- 6) prethodnog objavljivanja zahtjeva za izdavanje;
- 7) transparentnosti i dostupnosti.

Izdavanje odobrenja

Član 12

(1) U postupku izdavanja odobrenja za poslovno nastanjivanje, nadležni organ ne smije da zahtijeva ponovno dokazivanje ispunjenosti uslova koji su ekvivalentni ili bitno uporedivi sa uslovima koji su prilikom izdavanja odobrenja ispunjeni u Crnoj Gori ili u državi EEP.

(2) Pružalac usluge, u skladu sa odobrenjem nadležnog organa može da pruža usluge preko agencija, zavisnih društava, poslovnih jedinica ili kancelarija osnovanih na teritoriji Crne Gore.

(3) Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana, pribavljanje novog odobrenja za poslovno nastanjivanje i obavljanje uslužne djelatnosti može se zahtijevati ako je to u zaštiti javnog interesa utvrđeno zakonom.

(4) Ako utvrdi da su ispunjeni propisani uslovi za pružanje usluga, nadležni organ je dužan da izda odobrenje za pružanje usluga.

(5) Odluka nadležnog organa kojom se odobrava poslovno nastanjivanje, odbija zahtjev ili ukida odobrenje, mora biti obrazložena i protiv nje se može izjaviti žalba nadležnom organu ili ako žalba nije dopuštena pokrenuti upravni spor.

Period važenja odobrenja

Član 13

(1) Odobrenje za pružanje usluga izdaje se na neodređeno vrijeme, osim ako je posebnim zakonom:

- 1) period važenja odobrenja zasnovan na važenju isprave koja je izdata na određeno vrijeme;
- 2) broj raspoloživih odobrenja ograničenih u javnom interesu;
- 3) utvrđen period na koji se izdaje odobrenje.

(2) Ograničenje iz stava 1 ovog člana ne odnosi se na period u kojem je pružalac usluga po izdavanju odobrenja dužan da otpočne sa pružanjem usluge u skladu sa zakonom.

(3) Pružalac usluge dužan je da u skladu sa zakonom obavijesti Ministarstvo u slučaju:

- 1) osnivanja zavisnih društava na čiju djelatnost se primjenjuje ovaj zakon,
- 2) promjene djelatnosti ili prestanka ispunjavanja uslova na osnovu kojih je izdato odobrenje za pružanje usluge.

Izbor kandidata

Član 14

(1) Ako je pristup pružanju usluga ograničen zbog ograničenih prirodnih resursa, tehničkih mogućnosti, odnosno zaštite javnog interesa, nadležni organ sprovodi postupak izbora po objavljenom javnom pozivu i na osnovu javno objavljenih kriterijuma i uslova za izbor kojima se obezbjeđuju objektivnost i transparentnost postupka.

(2) Odobrenje za pružanje usluga iz stava 1 ovog člana, izdaje se na određeno vrijeme koje može biti produženo u skladu sa posebnim zakonom.

(3) Nadležni organ je dužan da prilikom izbora kandidata za pružanje usluga iz stava 1 ovog člana obezbijedi ravnopravan položaj svih kandidata u skladu sa objavljenim kriterijumima.

(4) Uslovi za izbor kandidata u skladu sa stavom 1 ovog člana i čl. 10, 11 i 12 ovog zakona uvrđuju se u skladu sa posebnim zakonom.

Rokovi za odlučivanje

Član 15

(1) Zahtjev za odobrenje za pružanje usluga može se podnijeti elektronskim putem Ministarstvu ili neposredno nadležnom organu.

(2) Ministarstvo je dužno da bez odlaganja, a najkasnije sljedećeg radnog dana od prijema, zahtjev iz stava 1 ovog člana proslijedi nadležnom organu na odlučivanje.

(3) Nadležni organ je dužan da po zahtjevu odluči u roku od 30 dana, od dana podnošenja potpunog zahtjeva ako posebnim zakonom nije drugačije utvrđeno.

(4) Nadležni organ može produžiti rok za odlučivanje ako to iziskuje složenost predmeta, najviše za polovinu roka iz stava 3 ovog člana.

(5) Ako nadležni organ ne odluči po zahtjevu u roku iz st. 3 i 4 ovog člana zahtjev se smatra odobrenim i pružalac usluge je dužan da podnese prijavu Ministarstvu ili nadležnom organu ukoliko otpočne sa pružanjem usluge, najkasnije u roku od tri radna dana od dana otpočinjanja djelatnosti ako posebnim zakonom nije drugačije utvrđeno.

(6) Odredba stava 5 ovog člana, ne primjenjuje se ako su posebnim zakonom utvrđeni uslovi radi ostvarivanja javnog interesa, uključujući i legitimne interese trećih strana koji ne dopuštaju otpočinjanje obavljanja djelatnosti bez prethodnog utvrđivanja ispunjenosti propisanih zahtjeva.

(7) Odluku po zahtjevu stranke nadležni organ je dužan je da dostavi podnosiocu zahtjeva u skladu sa zakonom.

Obavještenje o prijemu zahtjeva

Član 16

Ministarstvo je dužno da bez odlaganja, a najkasnije sljedećeg radnog dana od prijema zahtjeva za odobrenje za pružanje usluge, podnosioca zahtjeva obavijesti elektronskim putem o:

- 1) prijemu zahtjeva i prosljeđivanju nadležnom organu,
- 2) roku u kojem je nadležni organ dužan da odluči po zahtjevu,
- 3) sredstvima za zaštitu prava,
- 4) primjeni člana 15 st. 5 ili 6 ovog zakona.

Nedozvoljeni zahtjevi

Član 17

Nadležni organ ne smije da uslovljava pristup i pružanje usluga:

1) diskriminatornim uslovima koji se neposredno ili posredno zasnivaju na državljanstvu, ili za privredna društva, mjestu registrovanog sjedišta, a naročito zahtjevima:

a) u pogledu državljanstva pružaoca usluge, njegovog osoblja, vlasnika kapitala ili članova uprave ili nadzornih organa pružaoca, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno;

b) da pružalac usluge, njegovo osoblje, vlasnici kapitala ili članovi uprave ili nadzornih organa pružaoca imaju prebivalište u Crnoj Gori;

2) zahtjevima kojima se zabranjuje poslovno nastanjanje ili upis u registre ili članstvo u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država EEP;

3) zahtjevom u pogledu ograničenja slobode pružaoca da izabere oblik organizovanja, a naročito obavezom da pružalac usluga ima svoje sjedište u Crnoj Gori, ili ograničenjem slobode izbora osnivanja agencije, poslovne jedinice ili zavisnih društava;

4) uslovima reciprociteta sa državom EEP u kojoj pružalac već ima sjedište, osim u slučaju uslova reciprociteta utvrđenih propisom Evropske unije u oblasti energetike;

5) primjenom ekonomskog testa na pojedinačni slučaj, čime se izdavanje odobrenja uslovljava dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutnih ekonomskih efekata djelatnosti, osim ako je zahtjev u funkciji preovlađujućeg razloga od javnog interesa;

6) neposrednim ili posrednim uključivanjem konkurentskih subjekata prilikom odlučivanja nadležnog organa, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje vrše javna ovlašćenja;

7) obavezom pribavljanja ili učešća u finansijskoj garanciji ili drugom instrumentu obezbjeđenja plaćanja kod pružaoca usluga ili subjekta sa sjedištem u Crnoj Gori, i

8) obavezom prethodne registracije ili prethodnog obavljanja djelatnosti u Crnoj Gori.

Zahtjevi koji se cijene

Član 18

(1) Pristup uslužnoj djelatnosti ili njeno obavljanje može se ograničiti u skladu sa načelima:

1) nediskriminatornosti, kojim se obezbjeđuje da uslov ne bude neposredno ili posredno diskriminatoran u odnosu na državljanstvo ili državu sjedišta pružaoca usluge;

2) neophodnosti, kojim se obezbjeđuje da uslov bude u skladu sa preovlađujućim razlogom od javnog interesa;

3) srazmjernosti, kojim se obezbjeđuje primjerenost uslova javnom interesu i u granicama neophodnim za njegovo ostvarivanje.

(2) Pristup uslužnoj djelatnosti ili njeno obavljanje, ako ispunjava uslove iz stava 1 ovog člana, može da bude uslovljeno:

1) kvantitativnim ili teritorijalnim ograničenjima;

2) obavezom pružanja usluga u određenom organizacionom obliku;

3) vlasničkim udjelom u privrednom društvu;

4) rezervisanjem za određene pružaoce zbog specifične prirode usluge, osim zahtjeva koji se odnose na profesionalne kvalifikacije;

5) zabranom više od jednog sjedišta;

6) određivanjem najmanjeg broja zaposlenih;

7) fiksnim najnižim i/ili najvišim tarifama koje je pružalac usluga dužan da poštuje; i

8) pružanjem druge specifične usluge.

IV. PREKOGRANIČNO PRUŽANJE USLUGA

Pristup pružanju usluga

Član 19

(1) Pružalac usluga sa sjedištem u državi EEP ima slobodan pristup pružanju usluga u Crnoj Gori, osim ako zakonom nije drugačije određeno.

(2) Pristup pružanju usluga iz stava 1 ovog člana može se ograničiti u skladu sa načelima:

1) nediskriminatornosti, kojim se obezbjeđuje da uslov ne bude neposredno ili posredno diskriminatoran u odnosu na državljanstvo ili državu sjedišta pružaoca usluge,

2) neophodnosti, kojim se obezbjeđuje da uslov bude u skladu sa preovlađujućim razlogom od javnog interesa koji se odnosi na: pravni poredak, javnu bezbjednost, javno zdravlje ili zaštitu životne sredine,

3) srazmjernosti, kojima se obezbjeđuje primjerenost uslova javnom interesu i u granicama neophodnim za njegovo ostvarivanje.

(3) Pristup pružanju usluga iz stava 1 ovog člana, ne smije se usloviti:

1) obavezom osnivanja organizacionog oblika za pružanje usluga u Crnoj Gori;

- 2) obavezom upisa u registar, osim ako zakonom nije drugačije određeno;
- 3) zabranom uspostavljanja određenog organizacionog oblika za pružanje usluga ili vrste infrastrukture potrebne za pružanje usluga (poslovnog prostora i sl.);
- 4) primjenom ugovornih odredbi na odnos između preduzetnika kao pružaoca usluge i korisnika usluge, kojima se onemogućava ili ograničava pružanje usluga;
- 5) obavezom posjedovanja odobrenja za pružanje usluga, izdatog od nadležnog organa u Crnoj Gori;
- 6) zahtjevima koji utiču na upotrebu opreme i materijala koji su sastavni dio usluge koja se pruža, osim zahtjeva koji su neophodni radi zaštite zdravlja ljudi i zaštite na radu;
- 7) ograničenjima koja se odnose na prava korisnika usluga iz člana 22 ovog zakona.

Izuzeci od slobode pružanja usluga

Član 20

Odredba člana 19 ovog zakona ne odnosi se na:

- 1) usluge od javnog, odnosno opšteg ekonomskog interesa, uključujući:
 - a) univezalne poštanske usluge,
 - b) usluge u oblasti snabdijevanja električnom energijom,
 - c) usluge u oblasti distribucije i snabdijevanja prirodnim gasom,
 - d) usluge vodosnabdijevanja i upravljanja otpadnim vodama,
 - e) tretman otpada;
- 2) rad upućenih zaposlenih;
- 3) zaštitu ličnih podataka u skladu sa propisima Evropske unije;
- 4) pružanje advokatskih usluga;
- 5) sudsko izvršenje;
- 6) prekogranične usluge koje se mogu pružati u okviru određenih regulisanih profesija u skladu sa propisima Evropske unije;
- 7) primjenu socijalne zaštite za zaposlene, preduzetnike i članove njihovih porodica u Evropskoj uniji;
- 8) upravne postupke u vezi sa slobodom kretanja lica i njihovim prebivalištem;
- 9) vizni režim i boravak državljana trećih zemalja;
- 10) nadzor i kontrolu transporta otpada u skladu sa propisima Evropske unije;
- 11) autorsko i srodna prava, prava na topografijama poluprovodnika, prava na bazama podataka, kao i na prava industrijske svojine, u skladu sa zakonom;
- 12) postupke za koje je po zakonu obavezno učešće notara;
- 13) obaveznu reviziju godišnjih i konsolidovanih finansijskih izvještaja;
- 14) registraciju vozila uzetih na lizing u državi EEP;
- 15) ugovorne i vanugovorne obaveze, uključujući formu ugovora, u skladu sa pravilima međunarodnog privatnog prava.

Uzajamna pomoć

Član 21

(1) Izuzetno od člana 19 ovog zakona, nadležni organ može u vanrednim okolnostima da preduzme zakonom utvrđene mjere u vezi bezbjednosti usluga.

(2) Vanrednim okolnostima iz stava 1 ovog člana, smatraju se okolnosti iz člana 7, stav 5 ovog zakona koje bi mogle ozbiljno da ugroze javni interes.

(3) Prije preduzimanja mjera iz stava 1 ovog člana, nadležni organ je dužan da o preduzimanju mjera prema pružaocu usluga, obavijesti nadležni organ države sjedišta pružaoca usluge i da, uz obavještenje, dostavi podatke o predmetu, načinu i uslovima vršenja usluge, nazivu odnosno imenu i sjedištu, odnosno adresi.

(4) Nadležni organ može da preduzme mjere iz stava 1 ovog člana, nakon isteka 15 dana, od obavještanja nadležnog organa države sjedišta pružaoca usluge ako:

- 1) mjere nijesu obuhvaćene propisima Evropske unije u oblasti bezbjednosti usluga,
- 2) mjere obezbjeđuju viši stepen zaštite korisnika usluge od nivoa zaštite koji se preduzima u državi sjedišta pružaoca usluge,
- 3) država sjedišta nije preduzela mjere ili je preduzela neadekvatne mjere,
- 4) su mjere srazmjerne otklanjanju rizika ili nastalim okolnostima.

V. PRAVA KORISNIKA USLUGA

Ograničenja korišćenja usluga

Član 22

Korisnik usluge se ne smije usloviti da koristi usluge pružaoca sa sjedištem u državi EEP, a naročito:

- 1) obavezom pribavljanja odobrenja ili davanjem izjave nadležnom organu, u vezi korišćenja usluge;
- 2) diskriminatornim ograničenjima u vezi dodjela finansijske pomoći ako pružalac usluge ima sjedište u državi EEP ili ograničenjima uslovljenim mjestom pružanja usluge.

Zabрана diskriminacije

Član 23

(1) Pružalac usluge ne smije korišćenje usluge uslovljavati diskriminatornim zahtjevima u odnosu na državljanstvo, prebivalište fizičkog lica ili sjedište privrednog društva.

(2) Odredba stava 1 ovog člana ne odnosi se na opšte uslove za pristup uslugama, koje pružalac usluge objavljuje ili na drugi način čini dostupnim zainteresovanim licima, osim ako su zahtjevi iz stava 1 opravdani objektivnim kriterijumima.

Obavješćavanje korisnika usluga

Član 24

(1) Korisniku usluga sa prebivalištem u Crnoj Gori obezbjeđuju se, naročito:

- 1) opšte informacije o uslovima za pristup i pružanje usluga koji se primjenjuju u državama EEP, a naročito uslugama u vezi sa zaštitom potrošača;
- 2) opšte informacije o sredstvima pravne zaštite u slučaju spora između pružaoca i korisnika usluge;
- 3) kontakt podaci organizacija ili udruženja nadležnih za zaštitu potrošača, uključujući mrežu evropskih centara za zaštitu potrošača, koji pružiocima ili korisnicima usluga mogu pružiti pomoć.

(2) Informacije iz stava 1 ovog člana moraju biti dostupne u elektronskom obliku.

(3) Pružanje informacija iz st. 1 i 2 ovog člana, može da vrši Ministarstvo ili organizacija koju u skladu sa zakonom ovlašti Vlada (u daljem tekstu: ovlašćena organizacija).

(4) Ministarstvo, odnosno ovlašćena organizacija, na zahtjev korisnika, pribavlja informacije od značaja za prekogranično korišćenje usluga iz stava 1 ovog člana u postupku saradnje sa nadležnim organima država EEP, odnosno kroz saradnju u okviru mreže Evropskih potrošačkih centara.

(5) Ako informacije iz stava 1 ovoga člana zatraže nadležni organi država EEP na zahtjev korisnika, Ministarstvo, odnosno ovlašćena organizacija, tražene informacije pruža bez odlaganja.

VI. KVALITET USLUGA

Informacije koje obezbjeđuju pružaoci usluga

Član 25

(1) Pružalac usluga dužan je da korisnicima usluga stavi na raspolaganje sljedeće informacije:

- 1) ime ili naziv pružaoca usluge, njegov pravni status i oblik obavljanja privredne djelatnosti, adresu sjedišta i podatke potrebne za neposrednu komunikaciju, a naročito broj telefona, broj faksa i adresu elektronske pošte;
- 2) naziv registra i registracioni broj ili drugo odgovarajuće sredstvo identifikacije u registru privrednih subjekata ili drugoj javnoj evidenciji;
- 3) naziv i sjedište nadležnog organa ili Ministarstva, ako je za obavljanje djelatnosti potrebno odobrenje;
- 4) poreski identifikacioni broj, ako je pružalac obveznik plaćanja poreza na dodatu vrijednost;
- 5) za regulisane profesije, podatke o stručnom zvanju, državi u kojoj je zvanje stečeno i profesionalnom udruženju ili drugoj organizaciji kod koje je pružalac usluga registrovan;
- 6) opšte uslove i pravila koje primjenjuje pružalac usluga;
- 7) pravo koje primjenjuju nadležni sudovi i pravna sredstva;
- 8) o garanciji nakon prodaje koja nije utvrđena zakonom;
- 9) cijenu usluge, ako pružalac usluge unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;
- 10) osnovne karakteristike usluge; i
- 11) osiguranje ili garanciju iz člana 26 ovog zakona, a naročito podatke o osiguravaču ili izdavaocu garancije i području za koje se garancija izdaje.

(2) Pružalac usluga dužan je da obezbijedi da informacije iz stava 1 ovog člana budu:

- 1) lako dostupne korisniku usluge na mjestu na kojem se zaključuje ugovor ili pruža usluga;
- 2) lako dostupne korisniku usluge elektronskim putem na adresi koju odredi pružalac usluge;
- 3) navedene u informativnim materijalima koje pružalac usluge daje korisniku usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.

(3) Na zahtjev korisnika usluge, pružalac usluge dužan je da obezbijedi sljedeće informacije:

- 1) način obračuna cijene koji korisnik usluge može da provjeri, ili dovoljno precizno procijeni, ako pružalac usluge za određenu vrstu usluge nije prethodno odredio cijenu;
- 2) za regulisane profesije, upućivanje na propise i pravila koja se primjenjuju u državi sjedišta i način pristupa tim propisima i pravilima;
- 3) informacije o multidisciplinarnim djelatnostima i partnerstvima koja su neposredno povezana sa uslugom i informacije o mjerama koje se preduzimaju radi izbjegavanja sukoba interesa;
- 4) informacije o pravilima ponašanja koja se primjenjuju na pružaoca usluge, adrese internet stranica na kojima su objavljena ta pravila i jezike na kojima su dostupna;

5) ako se na pružaoca usluge primjenjuju pravila kojima je predviđeno vansudsko rješavanje sporova, dužan je da navede način pristupa bližim informacijama o karakteristikama i uslovima korišćenja vansudskog rješavanja sporova.

(4) Pružalac usluga dužan je da jasne, nedvosmislene i blagovremene informacije iz st. 1, 2 i 3 ovog člana stavi na raspolaganje korisnicima usluga prije zaključivanja ugovora o pružanju usluga, a ako se ugovor ne zaključuje u pisanoj formi, prije pružanja usluge.

(5) Korisnik usluge može pružaocu usluge uputiti prigovor ili zahtjev za davanje informacije o pruženoj usluzi.

(6) Pružalac usluge dužan je da u roku od osam dana, od dana prijema prigovora ili zahtjeva, odgovori korisniku usluge na prigovor ili na zahtjev za davanje informacije o pruženoj usluzi, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita potrošača.

Osiguranje od profesionalne odgovornosti i garancije

Član 26

(1) Pružalac usluga čije usluge mogu da predstavljaju neposredan i poseban rizik po zdravlje ili bezbjednost korisnika usluge ili trećeg lica, ili rizik za finansijsku sigurnost korisnika usluge, dužan je da prije pružanja usluga o tim rizicima obavijesti korisnika.

(2) Pružalac usluge iz stava 1 ovog člana, dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od profesionalne odgovornosti u skladu sa vrstom i obimom rizika, ili da pruži garanciju ili drugi oblik obezbjeđenja, u skladu sa zakonom.

(3) Nadležni organ ne smije da zahtjeva od pružaoca usluge da zaključi ugovor o osiguranju od profesionalne odgovornosti ili obezbijedi garanciju ako u državi EEP, u kojoj ima sjedište, pružalac usluge ima garanciju koja je ekvivalentna po svojoj namjeni i pokriću koje pruža u vezi osiguranog rizika, osiguranog iznosa ili gornje granice garancije i mogućeg isključenja iz pokrića osiguranja.

(4) U slučaju djelimične ekvivalentnosti garancije nadležni organ može da naloži dodatno obezbjeđenje nepokrivenih rizika.

(5) Ako je posebnim zakonom utvrđena obaveza za pružaoca usluge sa sjedištem u Crnoj Gori da zaključi ugovor o osiguranju od profesionalne odgovornosti ili obezbijedi drugu garanciju, kao dokaz prihvataju se potvrde tog osiguranja izdate od finansijske institucije ili osiguravača sa sjedištem u državi EEP.

(6) U smislu stava 1 ovog člana:

- 1) neposrednim i posebnim rizikom smatra se rizik koji neposredno proizilazi iz pružanja usluge;
- 2) zdravljem ili bezbjednošću korisnika usluge ili trećeg lica smatra se zaštita života ili zaštita od ozbiljne povrede;
- 3) finansijskom sigurnošću smatra se sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili smanjenje vrijednosti imovine korisnika usluge;

(7) Osiguranjem od profesionalne odgovornosti u smislu stava 2 ovog člana smatra se osiguranje koje pružalac usluge obezbjeđuje zaključenjem ugovora o osiguranju od profesionalne odgovornosti u vezi sa potencijalnim odgovornostima prema korisnicima, i po potrebi, trećim licima, od štete koja može da nastane iz pružene usluge.

Poslovna komunikacija regulisanih profesija

Član 27

(1) Poslovne komunikacije regulisanih profesija (oglašavanje, promocija i sl.) moraju biti u skladu sa posebnim propisima koji se naročito odnose na nezavisnost, dostojanstvo, integritet i na poslovnu tajnu regulisane profesije.

(2) Ograničenje poslovne komunikacije mora biti nediskriminatorno, opravdano javnim interesom i primjereno uslovima i u granicama neophodnim za ostvarivanje javnog interesa.

Multidisciplinarne djelatnosti

Član 28

(1) Pružaoci usluga ne smiju da se uslovljavaju isključivim obavljanjem određene, specifične djelatnosti ili da zajednički ili partnerski obavljaju različite djelatnosti.

(2) Odredba stava 1 ovog člana, ne odnosi se na multidisciplinarne djelatnosti koje obuhvataju regulisane profesije za koje je utvrđena obaveza:

- 1) primjene profesionalne etike i postupanja;
- 2) sertifikacije, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili ispitivanja.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana, mora biti obezbijeđeno:

- 1) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;
- 2) potrebna nezavisnost i nepristrasnost za određene djelatnosti; i
- 3) međusobna usklađenost pravila koji uređuju profesionalnu etiku i postupanje za različite djelatnosti, a naročito u pogledu poslovne tajne.

VII. SARADNJA SA NADLEŽNIM ORGANIMA DRŽAVA EEP

Razmjena informacija

Član 29

(1) U cilju obezbjeđenja uslova za kontrolu, očuvanje i unaprjeđenje kvaliteta i bezbjednosti usluga, kao i nadzor nad radom pružalaca usluga, Crna Gora pristupa Informacionom sistemu unutrašnjeg tržišta za administrativnu saradnju i elektronsku razmjenu informacija između nadležnih organa država EEP - Internal Market Information System (u daljem tekstu: IMI sistem).

(2) Nadležni organi dužni su da putem IMI sistema sarađuju sa nadležnim organima država EEP, a naročito da:

1) razmjenjuju podatke od značaja za kontrolu, očuvanje i unaprjeđenje kvaliteta i bezbjednosti usluga sa nadležnim organima država EEP;

2) učestvuju u postupku uzajamne pomoći iz člana 21 ovog zakona;

3) na obrazloženi zahtjev nadležnog organa država EEP u razumnom roku dostave podatke o pružaocu usluge ili o usluzi;

4) na obrazloženi zahtjev nadležnog organa država EEP u razumnom roku sprovedu inspekcijski nadzor ili drugi oblik nadzora ili kontrole nad pružanjem usluga i o rezultatima nadzora i preduzetim mjerama putem IMI sistema obavijesti državu EEP koja je podnijela zahtjev za sprovođenje nadzora;

5) obavijeste bez odlaganja nadležni organ države EEP o preprekama za postupanje po primljenom zahtjevu, radi saradnje na otklanjanju tih prepreka;

6) omogućće nadležnim organima država EEP uvid u registre pružalaca usluga pod uslovima pod kojima pristup ostvaruju nadležni organi;

7) obavijeste Evropsku komisiju da nadležni organ države EEP ne izvršava obavezu saradnje u okviru IMI sistema.

(3) Nadležni organ dužan je da informacije koje je dobio putem IMI sistema koristi samo za namjene za koje ih je zahtijevao.

(4) Poslove koordinacije rada nadležnih organa u IMI sistemu obavlja Ministarstvo kao nacionalni koordinator.

(5) Način saradnje i razmjene informacija i podataka sa državama EEP iz stava 2 ovog člana, a naročito saradnje u vezi sa nadzorom nad pružanjem usluga, preduzimanjem mjera upozorenja i način rada Ministarstva iz stava 4 ovog člana propisuje Vlada.

(6) Saradnja i razmjena informacija i podataka iz stava 2 ovog člana, obavlja se u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Obavješćavanje o sprovedenom nadzoru

Član 30

Nadležni organ je dužan da, bez odlaganja, putem IMI sistema obavijesti nadležni organ druge države EEP i Evropsku komisiju o pružaocima usluga sa sjedištem u Crnoj Gori, čije djelatnosti mogu ozbiljno da ugroze zdravlje i bezbjednost ljudi ili životne sredine.

Nadzor nad pružaocima usluga sa sjedištem u Crnoj Gori

Član 31

(1) Nadležni organ je dužan da vrši nadzor nad poslovanjem pružaoca usluga sa sjedištem u Crnoj Gori i preduzima mjere u skladu sa zakonom.

(2) U slučaju potrebe provjere podataka i nadzora nad radom pružaoca usluge, koji usluge pruža u drugoj državi EEP, nadležni organ podnosi zahtjev za saradnju, odnosno nadzor nadležnom organu države EEP putem IMI sistema.

(3) Zahtjev iz stava 2 ovog člana, mora biti osnovan, a razmijenjene informacije mogu se koristiti samo u svrhu zbog koje su tražene.

Mjere upozorenja

Član 32

(1) Ako je nadležni organ u saznanju da postoje radnje ili okolnosti vezane za pružanje usluge koje bi mogle ozbiljno da ugroze zdravlje i bezbjednost ljudi ili životne sredine u Crnoj Gori ili na teritoriji drugih država EEP, o tome će bez odlaganja obavijestiti Ministarstvo.

(2) Ministarstvo će putem IMI sistema o okolnostima iz stava 1 ovoga člana bez odlaganja obavijestiti državu sjedišta, druge države EEP i Evropsku komisiju.

Informacije o poslovnom ugledu pružaoca usluga

Član 33

(1) Nadležni organ će na osnovu pisanog i obrazloženog zahtjeva nadležnog organa druge države EEP, putem IMI sistema dostaviti podatke od neposrednog značaja za ocjenu stručnosti i poslovne prakse i da o izvršenom dostavljanju bez odlaganja obavijesti pružaoca usluge.

(2) Nadležni organ je dužan da podnosioca zahtjeva o disciplinskim ili upravnim mjerama, koje se odnose na stručnu osposobljenost ili profesionalnu pouzdanost pružaoca usluga, krivičnim djelima i odlukama koje se odnose na insolventnost i stečaj obavijesti, samo ako je donijeta pravosnažna i izvršna odluka.

(3) O drugim odlukama u vezi stručne osposobljenosti ili profesionalne pouzdanosti pružaoca usluga, nadležni organ dužan je da obavijesti podnosioca zahtjeva o donošenju pravosnažne i izvršne odluke ili da je u toku postupak po žalbi.

(4) Nadležni organ je dužan da obavijesti pružaoca usluga o dostavljanju obavještenja iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, po zahtjevu nadležnog organa druge države EEP, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita ličnih podataka.

VIII. NADZOR

Član 34

(1) Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donijetih po osnovu ovog zakona vrši Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor vrši organ uprave nadležan za poslove inspekcijskog nadzora, organi državne uprave preko nadležnih inspekcija, kao i nadležni organi lokalne uprave preko lokalnih inspektora, u okviru nadležnosti lokalne samouprave.

IX. KAZNE NE ODREDBE

Član 35

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 eura do 5.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice, ako:

1) ne obavijesti Ministarstvo o osnivanju zavisnih društava na čiju djelatnost se primjenjuje ovaj zakon (član 13 stav 3 tačka 1);

2) ne obavijesti Ministarstvo o promjeni djelatnosti ili prestanku ispunjavanja uslova na osnovu kojih je izdato odobrenje za pružanje usluge (član 13 stav 3 tačka 2);

3) najkasnije u roku od tri radna dana od dana otpočinjanja djelatnosti ne podnese prijavu Ministarstvu ili nadležnom organu (član 15 stav 5);

4) korišćenje usluge uslovljava diskriminatornim zahtjevima koji se odnose na državljanstvo, prebivalište ili sjedište privrednog društva (član 23 stav 1);

5) ne stavlja korisniku usluge na raspolaganje informacije propisane članom 25, stav 1 ovog zakona;

6) ne obezbijedi da informacije iz člana 25, stav 1 ovog zakona budu lako dostupne korisniku usluge na mjestu na kojem se zaključuje ugovor ili pruža usluga (član 25 stav 2 tačka 1);

7) ne obezbijedi da informacije iz člana 25, stav 1 ovog zakona budu lako dostupne korisniku usluge elektronskim putem na adresi koju odredi pružalac usluge (član 25 stav 2 tačka 2);

8) ne obezbijedi da informacije iz člana 25, stav 1 ovog zakona budu navedene u informativnim materijalima koje pružalac usluge daje korisniku usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu (član 25 stav 2 tačka 3);

9) na zahtjev korisnika usluge ne obezbjeđuje informacije propisane članom 25, stav 3 ovog zakona.

(2) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 500 eura do 1.500 eura.

(3) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 1.000 eura do 2.000 eura.

(4) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana, kazniće se fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 300 eura do 700 eura.

X. PRELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA

Rok za donošenje podzakonskog akta

Član 36

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se do dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji.

Stupanje na snagu

Član 37

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", a primjenjivaće se od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o uslugama sadržan je u članu 16 stav 1 tačka 5 Ustava Crne Gore, kojim je propisano da se zakonom u skladu sa ustavom uređuju pitanja od interesa za Crnu Goru.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Osnovni razlozi za donošenje Zakona o uslugama su:

1. usaglašenost sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica i Republike Crne Gore (SSP) i Direktivom o uslugama na unutrašnjem tržištu 2006/123/EZ;
2. administrativno pojednostavljenje koje se odnosi na usluge, uklanjanje barijera za pristup tržištu usluga i uspostavljanje Jedinственe kontakt tačke čime se osigurava laka dostupnost informacija elektronskim putem i mogućnost da se tim informacijama pristupi bez prepreka, kao i to da se na jednom mjestu mogu obaviti svi postupci i formalnosti;
3. definisanje liste zahtjeva koji se ne smiju primjenjivati prilikom osnivanja oblika privredne djelatnosti;
4. uvođenje instituta slobode prekograničnog pružanja usluga bez obaveze prethodnog osnivanja na teritoriji Crne Gore, na privremenoj ili povremenoj osnovi, od strane privrednog subjekta osnovanog u državi Evropskog ekonomskog prostora (EEP);
5. podizanje nivoa bezbjednosti korisnika usluga;
6. održavanje visokog stepena bezbjednosti i kvaliteta usluga;
7. saradnja nadležnih organa država EEP obavlja se putem IMI Sistema;
8. suzbijanje sive ekonomije; i
9. kvalitetnije uređenje oblasti pružanja usluga u sektorima pokrivenim Direktivom.

U skladu sa pomenutim, kao i sa obavezama koje proizlaze iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i u svrhu ispunjavanja uslova iz Poglavlja 3 - Pravo osnivanja preduzeća i sloboda pružanja usluga, Crna Gora ima obavezu da ispuni sve uslove za punu primjenu Direktive 2006/123/EZ Evropskog Parlamenta i Vijeća od 12. decembra 2006 o uslugama na unutrašnjem tržištu (u daljem tekstu: Direktiva o uslugama) do dana pristupanja Evropskoj uniji.

Direktivom o uslugama na unutrašnjem tržištu 2006/123/EC se stvara pravni okvir kojim se osigurava pravo na poslovno nastanjanje privrednih subjekata i sloboda prekograničnog pružanja usluga na taj način što stvara obavezu pojednostavljenja postupaka u području pružanja usluga i obezbjeđuje veću transparentnost i definiše listu zahtjeva koji se ne smiju primjenjivati prilikom poslovnog nastanjanja, kao ni prilikom prekograničnog pružanja usluga.

Da bi neka aktivnost činila „uslugu“ mora je pružati fizičko ili pravno lice za ekonomsku naknadu, drugim riječima, mora biti komercijalne prirode. Usluge se u Crnoj Gori pružaju kroz preduzimanje komercijalne aktivnosti od strane preduzetnika, privrednih društava, lica koja obavljaju djelatnost nezavisne profesije. Usluge se pružaju u skladu sa zahtjevima koji su određeni zakonima koji se tiču obavljanja odgovarajuće aktivnosti, te donošenje horizontalnog Zakona o uslugama predstavlja novinu u crnogorskom zakonodavstvu, a isti je ujedno *lex specialis*.

Ovaj Zakon se primjenjuje na one usluge za čije vršenje je neophodna odluka organa vlasti, odnosno na sve usluge koje iz nje nisu eksplicitno isključene. To, između ostalih, podrazumijeva: profesionalne usluge kao što su advokatske, arhitektonske, inženjerske, veterinarske, turizam, obrazovne, zanatske usluge, usluge u vezi sa poljoprivredom i šumarstvom, usluge koje se odnose na kulturu kao što su privatni muzeji i biblioteke, pozorišta, sportske usluge i usluge fitnesa, građevinske usluge, usluge vezane za nekretnine, usluge vezane za industriju kao što su instalacija i održavanje mašina, usluge maloprodaje i komercijalne usluge, usluge koje se odnose na intelektualnu svojinu, usluge koje se odnose na transport kao što su usluge iznajmljivanja automobila, organizovanje autobuskih tura, auto škole, socijalne usluge kao što su briga o djeci i briga o starim licima, usluge u zdravstvu kao što su snadbijevanje medicinskom opremom, kao i usluge menadžment konsaltinga, reklamiranja, testiranja i drugo. Isključene su usluge koje pruža država, finansijske usluge, usluge u području saobraćaja, zdravstvo, audivizuelne i radiodifuzne usluge, kockanje, socijalne usluge, područje oporezivanja, usluge i mreže elektronskih komunikacija.

Kako bi se ostvarila liberalizacija tržišta usluga u Crnoj Gori i puna integracija na unutrašnje tržište Evropske unije (EU), odnosno EEP, neophodno je razvijati okvir za slobodno tržište usluga u Crnoj Gori. Bitno je napomenuti da implementacija Zakona o uslugama ima za cilj iskorištavanje prednosti jedinstvenog tržišta usluga kako za pružaoce, tako i za korisnike usluga.

Konkurentno tržište usluga od ključne je važnosti za podsticanje ekonomskog rasta i otvaranje novih radnih mjesta u Crnoj Gori. Danom pristupanja EU, slobodno tržište „prisiljava“ države članice da uklone ograničenja u prekograničnom pružanju usluga, uz istovremeno povećanje transparentnosti i informisanosti potrošača, što omogućava potrošačima širi izbor i bolje usluge po nižim cijenama.

Novina jeste u tome da se Zakonom uklanjaju prepreke slobodi poslovnog nastanjanja privrednih subjekata za pružaoce usluga i prepreke slobodnom kretanju usluga između država EEP, a korisnicima i pružiocima usluga se garantuje pravna sigurnost. Budući da prepreke na unutrašnjem tržištu usluga utiču na privredne subjekte koji žele da imaju sjedište u drugoj državi EEP, kao i one koji pružaju usluge u drugoj državi EEP u kojoj nemaju sjedište, tim je pružiocima potrebno omogućiti da razviju svoje uslužne djelatnosti u okviru unutrašnjeg tržišta uspostavljanjem sjedišta u državi članici ili koristeći slobodno kretanje usluga. Pružiocima usluga se omogućava da izaberu između ove dvije slobode.

Odredbe Zakona o uslugama o pravu na poslovno nastanjanje i slobodu prekograničnog pružanja usluga primjenjuju se isključivo u onoj mjeri u kojoj su dotične djelatnosti otvorene za konkurenciju, tako da države EEP nisu u obavezi da liberalizuju usluge od opšteg ekonomskog interesa, privatizuju privredna društva u državnoj svojini koja pružaju usluge od javnog i opšteg ekonomskog interesa ili ukinu postojeće monopole za druge djelatnosti ili određene distributivne usluge.

Ono što je bitno napomenuti jeste da su do sada sve zemlje članice EU, osim Njemačke i Francuske, donijele horizontalni zakon o uslugama kojim su temeljne odredbe Direktive o uslugama prenijete u nacionalno zakonodavstvo, čime su uspostavile opšti i pravni okvir za usluge na koje se Direktiva odnosi. Ipak, Njemačka je u procesu donošenja horizontalnog zakona, dok Francuska to nije uradila iz razloga što je u toku 2008. godine donijela zakonodavstvo koje je u direktnoj vezi sa implementacijom Direktive o uslugama.

III. USAGLAŠENOST SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM I POTVRĐENIM MEĐUNARODNIM KONVENCIJAMA

U pripremi Zakona korišćena su komparativna iskustava zemalja u regionu, kao i iskustava razvijenih zemalja. Izrada ovog Zakona obzirom na predmet regulisanja podrazumijeva unošenje odredbi Direktive o uslugama, odnosno harmonizaciju sa propisima Evropske Unije. Naime kao što je pomenuto, u skladu s obavezama koje proizlaze iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i u svrhu ispunjavanja uslova iz Poglavlja 3 - Pravo osnivanja preduzeća i sloboda pružanja usluga, Crna Gora ima obavezu da ispuni sve uslove za punu primjenu Direktive 2006/123/EZ Evropskog Parlamenta i Vijeća od 12. decembra 2006 o uslugama na unutrašnjem tržištu (u daljem tekstu Direktiva o uslugama) do dana pristupanja Evropskoj uniji.

U pripremi ovog zakona konsultovani su eksperti zemalja članica EU kroz dvogodišnji IPA projekat „Aproksimacija zakonodavstva sa pravnom tekovinom EU u dijelu slobodnog pružanja usluga i zaštite konkurencije“.

Ovaj zakon je usaglašen sa Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutrašnjem tržištu, koja reguliše pružanje usluga na tržištu Evropske unije.

IV. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA

Kao odraz sadržaja i složenosti materije koja je predmet uređenja predmetnog teksta, predlog zakona sadrži deset poglavlja.

U **Poglavlju I „OSNOVNE ODREDBE“**, (čl. 1-6) uređen je predmet, sprovođenje, primjena i izuzeci od primjene Zakona o uslugama (u daljem tekstu: ZOU), odnosi sa drugim propisima, kao i značenje pojedinih izraza koji se koriste u njemu.

Odredbom **člana 1** ZOU propisana je okvirna sadržina i utvrđen glavni predmet zakona, tačnije dva pravna instituta kojima se u zakonodavstvo Crne Gore prenosi Direktiva 2006/123/EZ o uslugama na unutrašnjem tržištu (u daljem tekstu: Direktiva o uslugama) – pravo na poslovno nastanjanje privrednih subjekata i sloboda prekograničnog pružanja usluga u Crnoj Gori. Takodje, uz uređenje ova dva instituta propisana je istovremena obaveza održavanja visokog stepena bjezbjednosti i kvaliteta usluga.

Odredbama **člana 2** neki izrazi, na način kako su upotrijebljeni u ovom zakonu (kao što je „pravo na poslovno nastanjanje“, eng. *establishment*), predstavljaju novost u crnogorskom zakonodavstvu. S jedne strane, potrebno je na ispravan način preuzeti evropsku pravnu tekovinu (Direktivu o uslugama), dok je istovremeno potrebno poštovati nacionalnu nomotehniku i izraze i odredbe zakona uskladiti, u ovom slučaju, sa Zakonom o privrednim društvima, ali i međunarodno preuzetim obavezama - prvenstveno Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane i Crne Gore, sa druge strane (čl. 52 do 58, i 59 i 60). Među značenjima izraza datim u ovom članu, centralno mjesto zbog njihove novosti u crnogorskom zakonodavstvu naročito ima nekoliko. Tako na primjer izraz „prekogranično pružanje usluga“ (**član 2 stav 2**) označava pružanje usluga u Crnoj Gori koje vrši pružalac usluga kojem je država osnivanja druga država EEP. Ovim se ujedno i odslikava razlika u odnosu na pružanje usluga kada privredni subjekt registruje sjedište u Crnoj Gori (pravo na poslovno nastanjanje) kako bi njenoj teritoriji razvio svoje uslužne djelatnosti. Takođe u **članu 2, stav 3** navedena je definicija usluga.

Odredbama **člana 2, stav 1** definišu se područja na koje se odredbe ovog zakona ne odnose, kao što su: liberalizacija usluga od javnog, odnosno opšteg ekonomskog interesa, privatizaciju privrednih društava u državnoj svojini koja pružaju usluge od javnog i opšteg ekonomskog interesa, ukidanje monopola u određenim djelatnostima ili distributivnim uslugama, kao i druga posebna područja koja su predmet posebnih pravila i/ili propisa (pravila i propisi radnog prava, socijalnog staranja, krivičnog prava, oporezivanja itd.).

S druge strane, **član 2 stav 3 tač. 1 do 12** uređuje izuzeće od primjene i propisuje listu uslužnih djelatnosti na koje se odredbe ZOU ne primjenjuju, a koje su inače predmet uređenja posebnih (sektorskih) zakona i drugih propisa.

Dakle, kao posljedica svog horizontalnog karaktera, uporedo vodeći računa o različitim obilježjima svake vrste djelatnosti ili profesije i njihov sistem uređenja, ZOU uspostavlja opšti pravni okvir za najrazličitije vrste usluga. Pri tom, treba istaći da je Direktiva o uslugama od strane evropskog zakonodavca pripremljena na način da se njene odredbe u najvećoj mjeri zasnivaju na praksi Suda pravde EU (u daljem tekstu: SP EU (nekad Evropski sud pravde)) koja se odnosi na pravo na poslovno nastanjivanje i slobodu prekograničnog pružanja usluga. Stoga, područje primjene ZOU, pa time i izuzeća, treba posmatrati sa stanovišta da su mnoge usluge granične, zbog čega se mora obezbijediti redovno praćenje, odnosno sprovođenje presuda Suda pravde EU kako bi se danom članstva Crne Gore u EU obezbijedila njegova potpuna primjena.

Definisanje i objašnjenja pojedinih izraza koji se koriste u ovom predlogu zakona (**član 6**) su odraz horizontalnog karaktera ZOU i složenosti materije koja se njime uređuje. Tako npr. značenje izraza "regulisana profesija" (**član 6 tač. 6**) je dato na način da je usklađeno sa definicijom iz Direktive 2005/36/EZ koja je preuzeta posebnim zakonom i Direktive 2013/55/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. novembra 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija, koja će biti preuzeta izmjenama i dopunama posebnog zakona.

Poglavlje II „POJEDNOSTAVLJENJE POSTUPKA ZA PRISTUP ILI PRUŽANJE USLUGA“ (či. 7-9)

Član 7 definiše nadležni organ, zahtjev i zaštitu javnog interesa u smislu ovog zakona, kao i uređuje olakšavanje pristupa uslužnim djelatnostima i njihovo obavljanje koje uključuje pojednostavljenje postupaka i formalnosti. Odredba **člana 7 stav 3** ukazuje da je ovo stalan proces, a odnosi se na sve mjere koje se mogu preduzeti kako bi se omogućilo lakše poslovanje. To se naročito odnosi na brojnost postupaka, udvostručenje istih zahtjeva, troškove, zahtjeve za dostavom originalnih dokumenata ili ovjerenih fotokopija, (ne)mogućnost dostave dokumentacije elektronskim putem i dr. Sve te i slične zahtjeve potrebno je ukinuti ili pojednostaviti, kako bi pružaoci usluga manje vremena i novca trošili na nepotrebne administrativne formalnosti, osim u slučaju kada su isti predviđeni drugim posebnim sektorskim propisima usklađenim sa pravnom tekovinom EU, ili u slučaju kada su takvi zahtjevi objektivno opravdani zaštitom javnog interesa (**član 7 st. 3 i 4**).

Izraz „zaštita javnog interesa“ (**član 7 stav 5**) proizilazi iz sudske prakse Suda pravde EU, obzirom da ih je isti i razradio tokom više decenija tumačenja evropskih Ugovora. U ovom članu su nabrojani najvažniji preovlađujući razlozi od javnog interesa utvrđeni od strane Suda pravde EU, međutim moguća je i dalja razrada, iz kog razloga je lista utvrđena kao nezatvorena. Među njima, vrijedi istaći da preovlađujući razlog "pravni poredak" prema dosadašnjem tumačenju Suda pravde EU obuhvata zaštitu od stvarne i ozbiljne prijetnje nekom od osnovnih interesa društva i naročito može uključiti pitanja koja se odnose na ljudsko dostojanstvo, zaštitu maloljetnika i ranjivih odraslih osoba, kao i dobrobit životinja.

U skladu sa prethodnim, odredbama **člana 8** propisuje se obaveza uspostavljanja elektronske jedinstvene kontaktne tačke u Crnoj Gori. Radi lakše dostupnosti svih informacija koje su potrebne zainteresovanim subjektima za obavljanje uslužne djelatnosti, kao i pojednostavljenja postupaka i formalnosti, uključujući mogućnost da se postupci i formalnosti obavljaju na daljinu (elektronskim putem) u svim državama članicama Evropske unije uspostavljene su jedinstvene kontakt tačke (eng. *points of single contact*). Praksa je (i obaveza prema Direktivi o uslugama) da se u svakoj državi uspostavi jedna jedinstvena kontaktna tačka, a nekoliko država ima više jedinstvenih kontakt tačaka. One su povezane u mrežu jedinstvenih kontakt tačaka Evrope (engl. *EUGO Network*). Crnogorska jedinstvena kontakt tačka će služiti crnogorskim pravnim i fizičkim licima, a nakon pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji i pravnim i fizičkim licima koja imaju sjedište ili prebivalište na teritoriji država EEP.

Posljedično, ZOU utvrđuje funkcionisanje jedinstvene kontakt tačka putem internet stranice, na kojoj se na dva jezika (crnogorski i engleski), svim zainteresovanim licima pružaju informacije o postupcima i uslovima za pristup ili pružanje usluga u Crnoj Gori - koje su predmet uređenja ovog zakona (**član 8 stav 1**). Dok ZOU propisuje da informacije na internet stranici moraju biti jasne, nedvosmislene, lako dostupne i redovno ažurirane, "nadležnim organima" se utvrđuje obaveza da obezbijede da pružaoci usluga, bilo putem jedinstvene kontakt tačke ili kod samog nadležnog organa, dobijaju odgovarajuće obrasce i dokumentaciju, kao i obavljaju sve radnje (sprovođenja postupka, ispunjenje uslova) potrebne za dobijanje odobrenja za pristup ili pružanje usluga. U skladu sa Direktivom, prethodno se ipak ne odnosi na radnje koje se tiču pregleda opreme i prostora koju koristi pružalac usluga, kao ni na neposredno ispitivanje sposobnosti ili ličnog integriteta pružaoca usluga ili nekog člana odgovornog osoblja (**član 8 stav 4**). Način saradnje i razmjene informacija sa Ministarstvom propisuje Vlada (**član 8 stav 5**).

Član 9 uređuje pravo na informisanje i njime se propisuju informacije koje su nadležni organi dužni da obezbijede pružaocima i korisnicima usluga putem jedinstvene kontaktne tačke. Pružaocima i korisnicima usluga mora se omogućiti da informacija iz člana 9 stav 1 tač. 1 do 5 budu dostupne na brz i lako dostupan način, a na njihove zahtjeve jedinstvena kontaktna tačka i nadležni organi moraju da odgovore bez odlaganja. Prethodno podrazumijeva obezbijedjivanje opštih informacije i opšte tumačenje u vezi sa postupcima i formalnostima od značaja za pristup ili pružanje usluga, što može da uključuje mogućnost pripreme

jednostavnih uputstava o postupku (npr. priručnika), ali ipak isključuje pružanje pravnih savjeta u pojedinačnim slučajevima (**član 9 st. 2 i 3**).

Poglavlje III „PRAVO NA POSLOVNO NASTANJIVANJE“ (čl. 10-18)

Odredbama **člana 10** se propisuje da se postupak izdavanja odobrenja neće smatrati ograničavajućim ako su kumulativno ispunjena tri uslova. Prvi, koji zabranjuje svaki oblik diskriminacije pružatelja usluga. Drugi, koji zahtijeva da izdavanje odobrenja za osnivanje mora da bude opravdano preovlađavajućim razlogom od javnog interesa. Treći, koji zahtijeva srazmjernost u zaštiti prava stranaka i javnog interesa koji se štiti na način da se postavljeni cilj ne može ostvariti manje strožijim mjerama, a naročito zato što bi se naknadna inspekcijska kontrola obavila prekasno da bi bila stvarno djelotvorna.

U skladu sa članom 10, odredbe **člana 11** definišu kriterijume za izdavanje odobrenja koji su sadržani u posebnim propisima, i oni moraju biti: nediskriminatorni, opravdani preovlađavajućim razlozima od javnog interesa, srazmjerni odgovarajućem cilju od javnog interesa, jasni, jednoobrazni i nedvosmisleni, objektivni, prethodno objavljeni, transparentni i lako dostupni.

Član 12 propisuje uslove za izdavanja odobrenja radi ostvarenja prava na poslovno nastanjivanje tako što se isti ili svi bitno uporedivi zahtjevi i kontrole ne smiju duplirati. Time se smanjuje administrativno opterećenje na pružaocu usluga koje bi nastalo ponavljanjem zahtjeva za ispunjavanja uslova, i nadležnom organu nameće obaveza da vodi računa o ekvivalentnim zahtjevima koji su već ispunjeni u drugim državama EEP (**član 12 stav 1**). Odobrenjem se pružaocu usluge daje pravo pružanja uslužne djelatnosti u Crnoj Gori (na cijeloj teritoriji), koje u skladu sa ovim poglavljem može ostvariti bilo osnivanjem agencija, zavisnih društava, poslovnih jedinica ili kancelarija, osim ako ograničenje na određeni dio teritorije Crne Gore nije opravdano preovlađujućim razlogom od javnog interesa (npr. zaštita životne sredine kao razlog koji može opravdati zahtjev za pribavljanje pojedinačnog odobrenja za svako tehničko postrojenje na različitim djelovima teritorije) (**član 12 stav 3**). Svako rješenje nadležnog organa mora da bude u cijelosti obrazloženo i može biti predmet žalbe pred nadležnim organom, predmet upravnog spora ili drugog postupka pred sudom, što se odnosi i na slučajevne odbijanja ili ukidanja odobrenja (**član 12 stav 5**).

Član 13 propisuje trajanje, odnosno vremensku neograničenost odobrenja za pružanje usluga (**član 13 stav 1**). Ipak, u duhu Direktive o uslugama, ZOU propisuju određena izuzeća u tom pogledu. Naime, ista su dozvoljena ako se odnose na uslovljenost dužine trajanja odobrenja daljim ispunjenjem i kontrolom propisanih uslova, ili ako je broj raspoloživih odobrenja ograničen preovlađavajućim razlogom od javnog interesa, ili je ograničeni rok trajanja odobrenja opravdan preovlađavajućim razlogom od javnog interesa (**član 13 stav 1**). Ovaj član takođe propisuje obavezu za pružaoca usluge da blagovremeno obavijesti jedinstvenu kontaktnu tačku o osnivanju zavisnih društava ili promjenama nakon kojih on više ne ispunjava uslove na osnovu kojih je dobio odobrenje za pružanje usluge (**član 13 stav 3**).

Član 14 uređuje slučajeve kada broj raspoloživih odobrenja može da bude ograničen zbog ograničenih prirodnih resursa ili tehničkih mogućnosti. U tom slučaju postupak odabira između više kandidata mora da bude transparentan i nepristrasan (javno objavljen poziv i javno objavljeni kriterijuma), i naročito bitno - odobrenje se neće izdavati na neograničeni rok, niti jednom izdato odobrenje može biti automatski produženo (**član 14 stav 2**). Ovim se ujedno stvaraju uslovi za otvorenu tržišnu konkurenciju, i obezbjeđuje da svi potencijalni konkurenti budu u ravnopravnom položaju.

Član 15 propisuje da pružalac usluge zahtjev za odobrenje, osim nadležnom organu, može podnijeti i jedinstvenoj kontaktnoj tački, koja ga je dužna proslijediti nadležnom organu bez odlaganja, a najkasnije sljedećeg radnog dana (**član 15 stav 2**). To je jedna od najvažnijih funkcija jedinstvene kontaktne tačke u svim državama članicama EU, obzirom da podnosioci iz jedne države članice ne mogu uvijek biti upoznati koji su organi nadležni za odlučivanje u drugoj državi članici. Rok za postupanje nadležnih organa je 30 dana, ako posebnim zakonom nije drugačije utvrđeno. Taj rok se može produžiti za period potreban da se donese rješenje, pri čemu taj period ne može biti duži od polovine vremena propisanog za donošenje rješenja iz stava 3 (**član 15 stav 4**). Propisano je i da se "ćutanje administracije" smatra odobrenjem za otpočinjanje djelatnosti (**član 15 stav 5**). Posljednja odredba je usklađena sa članom 117 stav 1 ZUP-a koji dozvoljava ovakvo rješenje, ukoliko se utvrdi posebnim propisom. Takođe, pružalac usluge može da otpočne sa pružanjem usluge uz podnošenje prijave jedinstvenoj kontaktnoj tački ili nadležnom organu, najkasnije u roku od tri radna dana od dana otpočinjanja djelatnosti ako posebnim zakonom nije drugačije utvrđeno (**član 15 stav 5**). Međutim, za određene uslužne djelatnosti ZOU propisuje izuzetak od stava 5, kada je to opravdano javnim interesom, uključujući zakoniti interes trećih strana (**član 15 stav 6**). Konačno, ZOU propisuje da je rješenje nadležni organ dužan da dostavi podnosiocu zahtjeva bez obzira da li je zahtjev podnesen preko jedinstvene kontaktne tačke ili neposredno nadležnom organu (**član 15 stav 7**).

Članom 16 obavezuje se jedinstvena kontaktna tačka na brzi postupak obavještanja podnosioca zahtjeva, elektronskim putem, o prijemu zahtjeva i prosljeđivanju nadležnom organu, roku za odlučivanje po zahtjevu, pravnim sredstvima koja su mu dostupna, kao i činjenicama o početku obavljanja djelatnosti, a u direktnoj vezi sa članom 15 st. 5 i 6 ("ćutanje administracije" i posebni propisi).

Član 17 propisuje zahtjeve koji su zabranjeni i kojima se ne može uslovljavati pristup i pružanje usluga u Crnoj Gori (**tač. 1 do 8**). Takve zahtjeve treba u posebnim (sektorskim) propisima u najkraćem mogućem roku

ukinuti, što je već predmet pomenutog analitičkog pregleda sektorskog nacionalnog zakonodavstva (*screeninga*). Tako, primjera radi, u cilju uključenja Crne Gore na unutrašnje tržište Evropske unije na prvom mjestu potrebno je obezbijediti poštovanje načela jednakog tretmana koje zabranjuje svaki oblik diskriminacije na osnovu državljanstva, ili sjedišta (**član 17 tač. 1**), kao i svake druge posredne diskriminacije koja može imati iste posljedice (član 17 tač. 1 al. a i b).

Član 18 s druge strane, i za razliku od člana 17, propisuje zahtjeve koji predstavljaju *ozbiljne* prepreke slobodi poslovnog nastana koji često kao takvi mogu biti zamijenjeni nekim drugim - manje ograničavajućim zahtjevima. Poput zahtjeva iz člana 17 i oni su takođe bili predmet predmet pomenutog analitičkog pregleda postojećeg sektorskog nacionalnog zakonodavstva (*screeninga*).

Ipak, kako bi se i u budućnosti obezbijedilo da i novo crnogorsko zakonodavstvo, kojim se u pravni sistem uvode zahtjevi obuhvaćeni odredbama ovog člana (**član 18 stav 2 tač. 1 do 8**), bude usklađeno sa Direktivom o uslugama, nadležnim organima se ovim članom utvrđuje trajna obaveza usklađivanja posebnih propisa sa kriterijumima navedenim u članu 18 stav 2. Dakle, nadležni organi se obavezuju da ispituju da li se u posebnim propisima (postojećim, ali i u budućim nacrtima tj. predlozima) pristup uslužnoj djelatnosti ili njeno obavljanje uslovljava navedenim zahtjevima i posljednično, u svakom pojedinačnom slučaju, izvrše ocjenu da li je zahtjev nediskriminatoran (neposredno ili posredno), opravdan preovlađujućim razlogom od javnog interesa (neophodan) i srazmjeran. Zahtjev će se smatrati opravdanim preovlađujućim razlogom od javnog interesa i srazmjeran ako je primjeren za postizanja željenog cilja i ako ne prelazi ono što neophodno za njegovo ostvarenje.

Poglavlje IV „PREKOGRANIČNO PRUŽANJE USLUGA“ (čl. 19-21)

Član 19 propisuje načelo slobode prekograničnog pružanja usluga u Crnoj Gori, i u skladu sa definicijom iz člana 1 stav 2 ZOU. Prethodno znači da ukoliko privredni subjekat, koji ima registrovano sjedište u nekoj državi članici EEP, pruža usluge u Crnoj Gori na privremenoj ili povremenoj osnovi, isti nije dužan registrovati sjedište u Crnoj Gori. Privremenost ili povremenost se ocjenjuju za svaki slučaj pojedinačno i u kontekstu trajanja usluge, njene učestalosti, povremenosti i neprekidnosti. Ukoliko pružanje usluge ima duži kontinuitet, u tom slučaju se radi o pravu na poslovno nastanjivanje, što je predmet ocjene u svakom pojedinačnom slučaju, i u skladu sa praksom Suda pravde EU. I dok **član 19 stav 2** propisuje načela za uslove za pristup ili pružanje usluga, istim stavom se utvrđuje i jedan izuzetak – da se sloboda prekograničnog pružanja usluga može ograničiti uslovima koji su opravdani zaštitom javnog interesa, kao što su: pravni poredak, državna javna bezbjednost, javno zdravlje ili zaštita životne sredine (**član 19 stav 2 tač. 2**). S tim u vezi, mora se istaći da u skladu sa Direktivom o uslugama, ZOU eksplicitno propisuje da se ograničenje uslovima može opravdati samo putem navedena četiri (4) razloga od javnog interesa. Ovo ujedno čini i bitnu razliku u odnosu na ostale odredbe ZOU (npr. poglavlje III. Pravo na poslovni nastan) koje legitimitet daju znatno većem broju razloga od javnog interesa, i u obimu kako je navedeno u čl. 7 stav 5 ovog zakona.

Konačno, uz član 19 važno je istaknuti i da privredni subjekt koji će na privremenoj ili povremenoj osnovi pružati usluge u Crnoj Gori, iako neće morati osnovati preduzeće, zanat, poslovnu jedinicu, niti na bilo koji drugi način registrovati djelatnost, ipak će morati dobiti sva druga odobrenja koja su potrebna za obavljanje pojedine djelatnosti, ukoliko su predviđena posebnim propisima. Na primjer, ukoliko se radi o obavljanju ugostiteljske djelatnosti, potrebno će biti dobiti odobrenje od nadležnog organa vezano za ispunjavanje sanitarnih i ostalih uslova koji su uređeni posebnim propisima za ugostiteljsku djelatnost.

Član 20 propisuje izuzetke na koje se ne odnosi načelo slobode prekograničnog pružanja usluga iz člana 19 ovog zakona. Dakle, odredbe člana 19 se ne primjenjuju na izuzetke iz tač. **1 do 15 člana 20**. Ovo istovremeno znači da su navedeni izuzeci u području primjene ovog zakona, ali samo u dijelu koji se odnosi na pravo osnivanja. Dakle, privredni subjekt iz država članica Evropske unije, odnosno EEP, koji obavlja djelatnost navedenu u članu 20, mora da registruje sjedište za neki oblik obavljanja djelatnosti u Crnoj Gori. Na primjer, distribucija električne energije je otvorena za tržišnu konkurenciju u Crnoj Gori, tako da može biti više distributera, ali svi moraju biti registrovani u Crnoj Gori.

Član 21 propisuje mjere za ograničavanje slobode prekograničnog pružanja usluga koja nadležni organi mogu da preduzmu u izuzetnim okolnostima, a vezane su uz bezbjednost usluga. Izuzetne okolnosti odnose se na zaštitu javnog interesa, odnosno ako je ozbiljno ugroženo zdravlje i bezbjednost ljudi ili životne sredine u Crnoj Gori. Nadležni organ može da preduzme mjere ukoliko se poštuje postupak uzajamne pomoći sa nadležnim organima iz države EEP. Postupak uzajamne pomoći, odnosno način obavještanja države EEP-a i Evropske komisije uređen je članom 33 ovog zakona.

Poglavlje V „PRAVA KORISNIKA USLUGA“ (čl. 22-24)

Članom 22 uređuje se zabrana ograničavanja korišćenja usluge koju pruža pružalac sa sjedištem u državi EEP. Dakle, korisnicima usluga iz Crne Gore ne može se moći ograničiti korišćenje usluga, naročito ograničenjima koja su detaljnije data u tačkama 1 i 2 ovoga člana.

Član 23 propisuje zabranu diskriminacije u Crnoj Gori prema korisnicima usluga po osnovu njihovog državljanstva i mjesta prebivališta, odnosno sjedišta privrednog društva kako na državnom tako i na lokalnom nivou (**član 23 stav 1**). To se odnosi, na primjer, na zabranu zahtjeva za dostavom originalnih dokumenta,

ovjerenih kopija, uvjerenja o državljanstvu ili službene prevode dokumenata kako bi mogle da se koriste usluge obzirom na uslove i cijenu. Ukoliko postoji objektivna opravdanost za propisivanje različitih uslova za pristup usluzi, takvi uslovi se ne smatraju diskriminatornim (**član 23 stav 2**). Na primjer, ukoliko su različiti troškovi nastali zbog udaljenosti ili tehničkih obilježja pružanja usluge.

Član 24 propisuje informacije koje nadležni organ za pružanje informacija mora da obezbjedi korisnicima usluga, i iste moraju da budu dostupne u elektronskom obliku (**član 24 st. 1 i 2**). ZOU propisuje da pružanje informacija u skladu s ovim članom može da vrši Ministarstvo ili organizacija koju u skladu sa zakonom ovlasti Vlada (u daljem tekstu: Informacioni centar zaštite potrošača) (**član 24 stav 3**). Na navedeni način Crna Gora će ispuniti obavezu i po ovom pitanju jer su informacioni centri za zaštitu potrošača osnovani u svim državama EEP (državama članicama EU, Norveškoj i Islandu). Njihova prvenstvena namjena je da pomažu potrošačima ukoliko imaju problema u prekograničnoj kupovini roba ili usluga. Većina centara za zaštitu potrošača ima i ulogu nadležnog organa za pružanje informacija, u skladu sa članom 21 Direktive o uslugama. Svi centri povezani su u mrežu Evropskih potrošačkih centara (engl. *ECC Network*). Važno je istaći da Evropska komisija sufinansira rad nacionalnih centara, po pravilu minimalno 50% ukupnih troškova, koji uključuju i zarade zaposlenih u njemu.

Poglavlje V, KVALITET USLUGA“ (čl. 25-28)

Član 25 propisuje informacije koje je pružalac usluge obavezan da stavi na raspolaganje korisnicima. Informacije moraju da budu lako dostupne na mjestu gdje se zaključuje ugovor ili pruža usluga, uključujući njihovu dostupnost elektronskim putem, i sadržane u informativnim materijalima koje pružalac usluge daje korisniku, kako bi korisnik na osnovu dostupnih informacija mogao ocijeniti kvalitet same usluge (**član 25 st. 1 i 2**). Ovaj član propisuje i informacije koje je pružalac usluga dužan da stavi na raspolaganje korisniku usluge, na njegov zahtjev (**član 25 st. 3**). U svakom slučaju, bitno je istaći da sve informacije koje su navedene u odredbama st. 1 do 3 ovog člana, moraju biti jasne, nedvosmislene i blagovremene i stavljenje na raspolaganje korisnicima usluga prije zaključivanja ugovora o pružanju usluge, odnosno prije pružanja same usluge ukoliko se ugovor ne zaključuje u pisanoj formi (**član 25 st. 4**). U dijelu odredbi **st. 5 i 6** ovoga člana kojima se dalje uređuje pravo korisnika usluge na informacije i pravo na podnošenje prigovora, odredbe ZOU su usklađene sa/upućuju na primjenu Zakona o zaštiti potrošača.

Članom 26 se uređuje osiguranje od profesionalne odgovornosti i garancije, i **stavom 1** propisuje dužnost pružaoca usluge da obavijesti korisnika usluge o potencijalnim opasnostima koje mogu da predstavljaju rizik za samog korisnika ili treće lice (rizik po zdravlje ili bezbjednost, ili rizik za finansijsku sigurnost korisnika usluge) (**član 26 stav 1**). Posebnim propisom pružaocu usluga iz stava 1 ovog člana može da se propiše obaveza da zaključi osiguranje od profesionalne odgovornosti shodno vrsti i obimu rizika, ili pruža garanciju ili slično rješenje koje je ekvivalentno ili bitno uporedivo u odnosu na njenu svrhu (**član 26 stav 2**). Države EEP međusobno priznaju sklopljena osiguranja i garancije ukoliko su ekvivalentna po svojoj namjeni i pokriću koje pruža u smislu osiguranog rizika, osiguranog iznosa ili gornje granice garancije i mogućeg isključenja iz pokrića. Posljedično, ako je posebnim propisom propisano da pružalac usluge sa sjedištem u Crnoj Gori, zaključi osiguranje od profesionalne odgovornosti ili obezbijedi drugu garanciju, kao dovoljan dokaz prihvataju se potvrde takvog osiguranja izdate od finansijske institucije i osiguravača sa sjedištem u državi članici EEP (**član 26 stav 3-5**). Neposredni i posebni rizik, zdravlje i bezbjednost korisnika usluge ili trećeg lica, finansijsku sigurnost i osiguranje od profesionalne odgovornost definisani su **stavom 6**, dok je osiguranje od profesionalne odgovornost definisano **stavom 7**.

Član 27 propisuje da se poslovne komunikacije pružaoca usluga regulisane profesije vrše u skladu sa posebnim propisima, naročito u odnosu na nezavisnost, dostojanstvo, integritet i poslovnu tajnu. U praksi, potrebno je ukloniti potpune zabrane u oblasti poslovnih komunikacija za regulisane profesije. To se, na primjer, odnosi na zabranu jednog ili više oblika poslovnih komunikacija (saopštavanje informacija o pružaocu usluga ili o njegovoj aktivnosti) kao što je potpuna zabrana oglašavanja u jednom ili više oblika medija (štampa, televiziju, radio, internet itd.)

Članom 28 propisuje se zabrana uslovljavanja zahtjevima kojima se pružaoci usluga obavezuju na pružanje isključivo jedne vrste usluga ili zabranu zajedničkog ili partnerskog obavljanja različitih djelatnosti. Predmetna odredba se ipak ne odnosi na: regulisane profesije, ako su ti zahtjevi opravdani kako bi se garantovala usklađenost sa propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake profesije; kao ni na pružaocce usluga sertifikacije, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili probe koji su propisani posebnim propisom, ako su ti zahtjevi neophodni da bi se obezbijedila njihova nezavisnost i nepristrasnost (**član 28 stav 2**). Tako se predmetna odredba ne odnosi na slučajeve ograničenja ili zabrane obavljanja određenih djelatnosti koje imaju za cilj da obezbijede nezavisnost u slučajevima kada nadležni organ Crne Gore pružaocu usluge povjeri posebni zadatak (npr. u oblasti urbanog razvoja), ili kod regulisanih profesija npr. partnerstva između članova advokatske komore i računovođa, iz razloga što te regulisane profesije nijesu obavezane jednakim pravilima čuvanja poslovne tajne.

U konačnom, posljednjim stavom ovoga člana propisani su uslovi koji se moraju obezbijediti u slučaju da se posebnim propisima dozvoli obavljanje multidisciplinarnih djelatnosti pružaoca navedenih u stavu 1 tač 1) i 2) (**član 28 stav 3**).

Poglavlje VII „SARADNJA SA NADLEŽNIM ORGANIMA DRŽAVA EEP“ (čl. 29-33)

Član 29 propisuje da se saradnja nadležnih organa država EEP obavlja putem Informativnog sistema unutrašnjeg tržišta za administrativnu saradnju i elektronsku razmjenu informacija (IMI sistema). Crna Gora pristupa ovom sistemu u cilju kontrole, očuvanja i unaprjeđenja kvaliteta i bezbjednosti usluga, kao i nadzora nad radom pružalaca usluga. Poslove koordinacije IMI sistemom će obavljati ministarstvo nadležno za poslove ekonomije, koje će koordinirati radom svih drugih nadležnih organa koji koriste IMI sistem (**član 29 stav 4**). Dužnosti nadležnih organa definisani su stavom 2 ovog člana. Način saradnje i razmjene informacija sa državama EEP iz stava 2 ovog člana, a naročito saradnje u vezi sa nadzorom nad pružanjem usluga, preduzimanjem mjera upozorenja i rad Ministarstva iz stava 4 ovog člana propisuje Vlada.

Ova saradnja je ključna za funkcionisanje unutrašnjeg tržišta usluga. Nedostatak saradnje može dovesti do proliferacije (umnoženja) propisa ili udvostručenja kontrola prekograničnih djelatnosti. Zbog toga je potrebno jasno propisati način saradnje između država članica i Evropske komisije. Nadzor u smislu ovog poglavlja zakona obuhvata djelatnosti kao što su praćenje i utvrđivanje činjenica, rješavanje problema, izvršavanje i izricanje kazni i s tim povezane naknadne aktivnosti. Ovdje vrijedi ponoviti da se IMI sistem koristi za mnoga druga područja, u koju svrhu je donesena i Regulatorna (EU) br. 1024/2012 o upravnoj saradnji putem Informativnog sistema unutrašnjeg tržišta (u daljem tekstu: IMI Regulatorna). Obzirom da su regulatorni pravni akti Evropske unije koji su direktno primjenjivi u državama članicama, u Crnoj Gori će se predmetna IMI Regulatorna primjenjivati od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji, kada će se početi i koristiti IMI sistem.

Član 30 propisuje obavezu obavještanja država EEP, obično nakon sprovedenog nadzora nad pružaocem usluga sa sjedištem u Crnoj Gori, kao i Evropske komisije o radnjama i okolnostima vezanim uz pružanje usluga koje mogu da ugroze zdravlje ili bezbjednost ljudi ili životne sredine u Crnoj Gori ili u drugoj državi EEP. Istu obavezu imaju i nadležni organi u državama EEP.

Član 31 propisuje dužnost nadležnih organa u Crnoj Gori da obavljaju nadzor nad poslovanjem pružaoca usluga sa sjedištem u Crnoj Gori, bez obzira gdje oni pružaju usluge (u Crnoj Gori ili državi EEP) (**član 31 stav 1**). U slučaju potrebe za upravnom saradnjom i nadzorom, zahtjev za upravnom saradnjom upućuje se putem IMI sistema. Zahtjevi za upravnom saradnjom mora da budu osnovani, a razmijenjene informacije moraju da se koriste samo u svrhu zbog koje su tražene (**član 31 st. 2 i 3**).

Član 32 definiše mjere upozorenja u smislu da ako postoje radnje ili okolnosti vezane za pružanje usluge koje bi mogle ozbiljno da ugroze zdravlje i bezbjednost ljudi ili životne sredine u Crnoj Gori ili na teritoriji drugih država EEP, o tome će bez odlaganja obavijestiti Ministarstvo. Dalje će Ministarstvo putem IMI sistema o okolnostima iz stava 1 ovoga člana bez odlaganja obavijestiti državu sjedišta, druge države EEP i Evropsku komisiju.

Član 33 propisuje obavezu saradnje nadležnih organa Crne Gore sa nadležnim organima država EEP koji se odnose na dostavu podataka o stručnoj osposobljenosti ili profesionalnoj pouzdanosti pružaoca usluga (**član 33 stav 1**). Posebno vrijedi istaći, da će se podaci o disciplinskim, upravnim (npr. prekršajnim) mjerama, krivičnim djelima kao i odlukama koje se tiču insolventnosti i stečaja koji uključuju prevaru, dostaviti nadležnim organima država EEP samo ako je donesena pravosnažna i izvršna odluka (**član 33 stav 2**). O ostalim vrstama odluka nadležni organ obavještava u skladu sa **stavom 3 ovoga člana**. Sve prethodno podrazumijeva primjenu posebnih propisa kojim se uređuje zaštita ličnih podataka, kao i obavještanje samog pružaoca o podacima koji su dostavljeni u skladu sa ovim članom po zahtjevu druge države članice EEP (**član 33 stav 4**).

Poglavlje VIII „NADZOR“

Član 34 propisuje da nadzor nad primjenom ovog zakona obavlja ministarstvo nadležno za poslove ekonomije. Ovim članom uređuje se i inspekcijски nadzor nad sprovođenjem ovog zakona.

Poglavlje IX „KAZNENE ODREDBE“

Članom 35 su uređeni prekršaji za djela suprotna odredbama ovog zakona (**član 37 st. 1 do 4**).

Poglavlje X „PRELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA“ (čl. 37-38)

Članom 37 uređuje se donošenje propisa za sprovođenje ovog zakona do dana pristupanja Evropskoj uniji. Prvenstveno misli se na pravila o funkcionisanju jedinstvene kontaktne tačke, kao i pristup Informativnom sistemu unutrašnjeg tržišta za administrativnu saradnju i elektronsku razmjenu informacija između nadležnih organa država EEP.

Članom 38 propisano je da ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“, a da će se primjenjivati od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji.

V. PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbijediti dodatna sredstva iz budžeta Crne Gore.

Crna Gora

Organ državne uprave nadležan za oblast na koju se propis odnosi/donosilac akta

MINISTARSTVO EKONOMIJE

Naziv propisa	Predlog zakona o uslugama	
Klasifikacija propisa po oblastima i podoblastima uređivanja	oblast	podoblast
	XVII. Tržište, ugostiteljstvo i turizam	1. Unutrašnja i spoljna trgovina
Klasifikacija po pregovaračkim poglavljima Evropske Unije	poglavlje	podpoglavlje
	03. Pravo osnivanja preduzeća i sloboda pružanja usluga	03.10 Načela i uslovi
Ključni termini - eurovok deskriptori	<ul style="list-style-type: none">- Poslovno nastanjivanje- Sloboda pružanja usluga- Jedinstvena kontakt tačka za usluge- Informacioni sistem unutrašnjeg tržišta (IMI sistem)	

MINISTARSTVO FINANSIJA

Примљено 20. 06. 2017			
Op. št.	Op. št.	Op. št.	Op. št.
330-93/2017-11			

Broj: 02-03-9206/1

Podgorica, 19. jun 2017. godine

MINISTARSTVO EKONOMIJE
- n/r ministarke, gospođe Dragice Sekulić -

Poštovana gospođo Sekulić,

Na osnovu Vašeg akta, broj: 330-93/2017-4 od 05. juna 2017. godine, kojim se traži mišljenje na tekst *Predloga zakona o uslugama*, Ministarstvo finansija daje sljedeće

MIŠLJENJE

Predloženim zakonom uređuje se pravo na poslovno nastanjivanje privrednih subjekata i sloboda prekograničnog pružanja usluga uz obezbjeđenje visokog stepena bezbjednosti i kvaliteta usluga, kao i usaglašenost sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između evropskih zajednica i njihovih država članica i Republike Crne Gore i Direktivom o uslugama na unutrašnjem tržištu 2006/123/EZ.

Na tekst *Predloga zakona* i pripremljeni Izvještaj o sprovedenoj analizi procjene uticaja propisa, sa aspekta implikacija na poslovni ambijent, nemamo primjedbi.

Uvidom u dostavljeni tekst i Izvještaj o sprovedenoj analizi procjene uticaja propisa, u dijelu procjene fiskalnog uticaja, utvrđeno je da za implementaciju ovog *Predloga*, nisu potrebna dodatna finansijska sredstva iz Budžeta Crne Gore.

Shodno navedenom, Ministarstvo finansija daje saglasnost na *Predlog zakona o uslugama*.

S poštovanjem,

MINISTAR
Darko Radunović

81000 Podgorica, ul. Stanka Dragojevića br. 2
tel: +382 20 242 835; fax: +382 20 224 450; e-mail: mif@mif.gov.me

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ ANALIZI PROCJENE UTICAJA PROPISA

PREDLAGAČ PROPISA

Ministarstvo ekonomije

NAZIV PROPISA

Predlog zakona o uslugama

1. Definisanje problema

- Koje probleme treba da riješi predloženi akt?
- Koji su uzroci problema?
- Koje su posljedice problema?
- Koji su subjekti oštećeni, na koji način i u kojoj mjeri?
- Kako bi problem evoluirao bez promjene propisa ("status quo" opcija)?

U skladu sa obavezama koje proizlaze iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i u svrhu ispunjavanja uslova iz Poglavlja 3 - Pravo osnivanja preduzeća i sloboda pružanja usluga, Crna Gora ima obavezu da ispuni sve uslove za punu primjenu Direktive 2006/123/EZ Evropskog Parlamenta i Vijeća od 12. decembra 2006 o uslugama na unutrašnjem tržištu (u daljem tekstu Direktiva o uslugama) do dana pristupanja Evropskoj uniji. Glavni cilj usvajanja Direktive o uslugama bio je da se napravi napredak prema istinskom unutrašnjem tržištu usluga tako da u ovom najvećem sektoru evropske ekonomije, kako preduzetnici, tako i potrošači, mogu u potpunosti da iskoriste mogućnosti koje ono pruža. Direktiva je veliki korak naprijed u osiguravanju da i pružaoци i korisnici usluga jednostavnije ostvare korist osnovnih sloboda zagarantovanih u članovima 49 do 61 UFEU – slobode osnivanja i slobode pružanja usluga preko granica. Kako bi se to i postiglo, odredbe Direktive usmjerene su na pojednostavljivanje administrativnih procedura, uklanjanje prepreka za uslužne aktivnosti, kao i poboljšanje uzajamnog povjerenja između država članica i povjerenja pružaoца i potrošača u unutrašnje tržište.

Analiza uticaja implementacije Direktive o uslugama pokazala je da je uticaj njenog sprovođenja različit između država članica, odslikavajući nivo do kog su barijere ukidane: zemlje koje su značajnije ukinule barijere pružanju usluga više su uvozile, privlačile su više evropskih SDI i imale su veći uticaj na rast ukupne produktivnosti. Konačno, ukupni uticaj zavisi i od sektorske strukture nacionalnih ekonomija: zemlje koje su više orjentisane na usluge, skidanjem barijera, ostvaruju veći uticaj na privredni rast.

U cilju sprovođenja opštih načela i obaveza utvrđenih u Direktivi o uslugama, većina država članica odlučila se za donošenje jednog krovnog (horizontalnog) zakona. Za takav model implementacije odlučila se i Crna Gora. Neke države članice (Njemačka, Francuska) opredjelile su se za intervencije u pojedinačnim sektorskim propisima. Konačno, sve države članice kontinuirano mijenjaju / ukidaju postojeće propise kako bi obezbijile potpunu usklađenost sa Direktivom o uslugama.

U mnogim državama članicama dalje se razvijaju jedinstvene kontaktne tačke kao dio njihovih napora da ponude sveobuhvatne usluge e-uprave za preduzeća koja trebaju pouzdane i lako dostupne informacije o regulatornim zahtjevima, kao i mogućnost da različite administrativne postupke završe elektronskim putem. Međutim, i pored navedenog, potencijal jedinstvenog tržišta za podsticanje razvoja sektora usluga ostaje i dalje velik.

2. Ciljevi

- Koji ciljevi se postižu predloženim propisom?
- Naveći usklađenost ovih ciljeva sa postojećim strategijama ili programima Vlade, ako je primjenljivo.

Predlogom zakona o uslugama se postižu sljedeći ciljevi:

- o Usaglašenost sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica i Republike Crne Gore (SSP) i Direktivom o uslugama na unutrašnjem tržištu 2006/123/EZ;
 - o Administrativno pojednostavljenje koje se odnosi na usluge, uklanjanje barijera za pristup tržištu usluga i uspostavljanje Jedinственe kontakt tačke čime se osigurava laka dostupnost informacija elektronskim putem i mogućnost da se tim informacijama pristupi bez prepreka, kao i to da se na jednom mjestu mogu obaviti svi postupci i formalnosti;
 - o Definisanje liste zahtjeva koji se ne smiju primjenjivati prilikom osnivanja oblika privredne djelatnosti;
 - o Uvođenje instituta slobode prekograničnog pružanja usluga bez obaveze prethodnog osnivanja na teritoriji Crne Gore, na privremenoj ili povremenoj osnovi, od strane privrednog subjekta osnovanog u državi ugovornici Evropskog ekonomskog prostora (EEP);
 - o Podizanje nivoa bezbjednosti korisnika usluga;
 - o Održavanje visokog stepena bezbjednosti i kvaliteta usluga;
 - o Saradnja nadležnih organa država EEP obavlja se putem IMI Sistema;
 - o Suzbijanje sive ekonomije; i
 - o Kvalitetnije uređenje oblasti pružanja usluga u sektorima pokrivenim Direktivom.
- Vlada Crne Gore na sjednici od 25. juna 2015. godine donijela je Akcioni plan za transponovanje Direktive o uslugama na unutrašnjem tržištu za period 2015-2018 koji sadrži:

A) horizontalni zakonodavni i institucionalni okvir za implementaciju Direktive o uslugama, gdje se između ostalog navodi i priprema Predloga zakona o uslugama, kao i

B) vertikalni (sektorski) pregled zakonodavstva (67 propisa) koje nije usklađeno sa Direktivom i administrativne rokove za izmjenu propisa u skladu sa članovima Direktive, nadležna tijela za implementaciju obaveza i očekivane rezultate.

3. Opcije

- Koje su moguće opcije za ispunjavanje ciljeva i rješavanje problema? (uvijek treba razmatrati "status quo" opciju i preporučljivo je uključiti i neregulatornu opciju, osim ako postoji obaveza donošenja predložene propisa).
- Obrazložiti preferiranu opciju?

Kako bi se ostvarila liberalizacija tržišta usluga u Crnoj Gori i puna integracija na unutrašnje tržište Evropske unije (EU), odnosno EEP, neophodno je razvijati okvir za slobodno tržište usluga u Crnoj Gori. Bitno je napomenuti da implementacija Zakona o uslugama ima za cilj iskorištavanje prednosti jedinstvenog tržišta usluga kako za pružaoce, tako i za korisnike usluga. Konkurentno tržište usluga od ključne je važnosti za podsticanje ekonomskog rasta i otvaranje novih radnih mjesta u Crnoj Gori. Danom pristupanja EU, slobodno tržište „prisiljava“ države članice da uklone ograničenja u prekograničnom pružanju usluga, uz istovremeno povećanje transparentnosti i informisanosti potrošača, što omogućava potrošačima širi izbor i bolje usluge po nižim cijenama.

Ono što je bitno napomenuti jeste da su do sada sve zemlje članice EU, osim Njemačke i Francuske, donijele horizontalni zakon o uslugama kojim su temeljne odredbe Direktive o uslugama prenijete u nacionalno zakonodavstvo, čime su uspostavile opšti i pravni okvir za usluge na koje se Direktiva odnosi. Ipak, Njemačka je u procesu donošenja horizontalnog zakona, dok Francuska to nije uradila iz razloga što je u toku 2008. godine donijela zakonodavstvo koje je u direktnoj vezi sa implementacijom Direktive o uslugama.

4. Analiza uticaja

- Na koga će i kako će najvjerovatnije uticati rješenja u propisu - nabrojati pozitivne i negativne uticaje, direktne i indirektno.
- Koje troškove će primjena propisa izazvati građanima i privredi (naročito malim i srednjim preduzećima).
- Da li pozitivne posljedice donošenja propisa opravdavaju troškove koje će on stvoriti.
- Da li se propisom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija.
- Uključiti procjenu administrativnih opterećenja i biznis barijera.

Predloženo zakonsko rješenje nosi sa sobom samo pozitivne efekte i to kako slijedi:

- Pojednostavljene procedura za izdavanje dozvola čime se olakšava poslovanje i unaprijeđuje biznis ambijent (sistemi dozvola i formalnosti moraju biti jasni, dostupni javnosti i moraju garantovati pružaoce usluge da će se sa njihovim zahtjevom postupati objektivno i nepristrasno. Kriterijumi moraju biti nediskriminirajući; opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz javni interes; srazmjerni odgovarajućem cilju od javnog interesa; jasni i nedvosmisleni; objektivni; prethodno objavljeni; transparentni i dostupni. Ne smiju se udvostručiti zahtjevi kojima je pružatelj već bio podvrgnut u drugoj ili istoj državi članici EEP; Ne bi trebalo tražiti: originalna dokumenta, ovjerene kopije dokumenata, ovjerene prevode, osim ako je u pitanju javni interes. Ukoliko nacionalno zakonodavstvo insistira na ovim dokumentima, ista izdata od strane druge države članice moraju biti priznata.);
- Ukidanje prepreka za registraciju preduzeća;
- Porast investicija;
- Otvaranje novih radnih mjesta;
- Ohrabriti mala i srednja preduzeća da prekogranično pružaju usluge (države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanje usluga, namećući neki od sljedećih zahtjeva: (a) obavezu da je pružatelj osnovan na njihovoj teritoriji; obavezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdat od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti);
- Modernizacija rada državne uprave kroz uspostavljanje jedinstvene kontakt tačke, na taj način se i smanjuju troškovi poslovanja (pružaoce usluga, posebno oni koji se osnivaju u državi članici koja je puno udaljena od njihove zemlje, potrošice puno vremena i imaće puno troškova, zajedno sa posjetama, i po nekoliko puta, relevantnih organa, u cilju kompletiranja svih procedura i formalnosti);
- Čitanje uprave (zahtjevi moraju biti obrađeni što je prije moguće i u razumnom roku. Ako se u određenom vremenskom roku ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdatim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano razlozima od javnog interesa);
- Povećanje konkurentnosti na tržištu usluga gdje korisnici imaju direktnu korist kroz poboljšanje kvaliteta usluga i sniženja same cijene usluga. Korisnici ne smiju biti diskriminisani na osnovu svog državljanstva ili mjesta prebivališta; i
- Razvoj uslužnog sektora i novih usluga.

Cilj je prije svega iskoristiti maksimalne prednosti jedinstvenog tržišta kako za pružaoce, tako i za korisnike usluga. Iz svega navedenog proizilazi da će propis podržati stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišnu konkurenciju, a da će barijere za poslovanje biti značajno smanjene.

5. Procjena fiskalnog uticaja

- Da li je potrebno obezbjeđenje finansijskih sredstava iz budžeta Crne Gore za implementaciju propisa i u kom iznosu?
- Da li je obezbjeđenje finansijskih sredstava jednokratno, ili tokom određenog vremenskog perioda? Obrazložiti.
- Da li implementacijom propisa proizilaze međunarodne finansijske obaveze? Obrazložiti.
- Da li su neophodna finansijska sredstva obezbjeđena u budžetu za tekuću fiskalnu godinu, odnosno da li su planirana u budžetu za narednu fiskalnu godinu?
- Da li je usvajanjem propisa predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proisteci finansijske obaveze?
- Da li će se implementacijom propisa ostvariti prihod za budžet Crne Gore?
- Obrazložiti metodologiju koja je korišćena prilikom obračuna finansijskih izdataka/prihoda.
- Da li su postojali problemi u preciznom obračunu finansijskih izdataka/prihoda? Obrazložiti.
- Da li su postojale sugestije Ministarstva finansija na nacrt/predlog propisa?
- Da li su dobijene primjedbe uključene u tekst propisa? Obrazložiti.
- Nije potrebno izdvajanje finansijskih sredstava.
- Vidi prethodni odgovor.
- Implementacijom Zakona ne proizilaze međunarodne finansijske obaveze.
- Nije potrebno obezbjeđenje finansijskih sredstava u budžetu.
- Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se do dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji. Isti se odnose na jedinstvenu kontakt tačku koju uspostavlja i vodi organ državne uprave

nadležan za poslove ekonomije, kao i način saradnje i razmjene informacija i podataka sa državama EEP kroz pristup Crne Gore Informativnom sistemu unutrašnjeg tržišta.

- Zakon direktno ne utiče na povećanje prihoda u budžetu.
- Nije korišćena nijedna metodologija obračuna finansijskih izdataka/prihoda.
- Ne postoje sugestije Ministarstva finansija.
- Vidjeti prethodni odgovor.

6. Konsultacije zainteresovanih strana

- Naznačiti da li je korišćena eksterna ekspertna podrška i ako da, kako.
- Naznačiti koje su grupe zainteresovanih strana konsultovane, u kojoj fazi RIA procesa i kako (javne ili ciljane konsultacije).
- Naznačiti glavne rezultate konsultacija, i koji su predlozi i sugestije zainteresovanih strana prihvaćeni odnosno nijesu prihvaćeni. Obrazložiti.

U pripremi Zakona korišćena su komparativna iskustava zemalja u regionu, kao i iskustava razvijenih zemalja. Izrada ovog Zakona obzirom na predmet regulisanja podrazumijeva unošenje odredbi Direktive o uslugama, odnosno harmonizaciju sa propisima Evropske Unije. U pripremi ovog zakona konsultovani su eksperti zemalja članica EU kroz dvogodišnji IPA projekat „Aproksimacija zakonodavstva sa pravnom tekovinom EU u dijelu slobodnog pružanja usluga i zaštite konkurencije“. Projekat je trajao od februara 2014-jula 2016. godine.

Pored navedenog, Ministarstvo ekonomije je 20. aprila 2015. godine dalo na javnu raspravu Nacrt zakona o uslugama i uputilo javni poziv građanima, stručnoj javnosti i svim drugim zainteresovanim licima da se uključe u javnu raspravu i daju svoj doprinos u razmatranju istog. Javna rasprava trajala je 40 dana od dana objavljivanja javnog poziva, odnosno do 29. maja 2015. Takođe, okrugli sto održan je 25. maja 2015. godine.

Izveštaj sa javne rasprave objavljen je 8. juna iste godine na internet stranici Ministarstva ekonomije i na portalu e uprave.

7: Monitoring i evaluacija

- Koje su potencijalne prepreke za implementaciju propisa?
- Koje će mjere biti preduzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi?
- Koji su glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva?
- Ko će biti zadužen za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa?

- Ne postoje prepreke za implementaciju propisa.
- Usluge se u Crnoj Gori pružaju kroz preduzimanje komercijalne aktivnosti od strane preduzetnika, privrednih društava, lica koja obavljaju djelatnost nezavisne profesije. Usluge se pružaju u skladu sa zahtjevima koji su određeni zakonima koji se tiču obavljanja odgovarajuće aktivnosti, te donošenje horizontalnog Zakona o uslugama predstavlja novinu u crnogorskom zakonodavstvu. Resorne institucije će usklađivati sektorske propise sa ovim propisom kao što je i navedeno Akcionim planom za transponovanje Direktive o uslugama. Pored navedenog, svi budući propisi u oblasti usluga će se usklađivati sa pomenutim aktom.
- Ministarstvo ekonomije će, u saradnji sa svim uključenim resorima, biti zaduženo za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa.

Datum i mjesto

Podgorica, 5. jun 2017. godine.

Starješina

MINISTAR
EVROPSKIH POSLOVA

MINISTARSTVO EKONOMIJE
gospođa Dragica Sekulić
ministrica

Broj: 05/1 - 324/2
Podgorica, 26. VI 2017.

Crna Gora
МИНИСТАРСТВО ЕКОНОМИЈЕ
ПОДГОРИЦА

Примљено:	26.06.2017		
Орг. јед.	Број	Примљено	Бројевност
	330-92/2017	10	

Uvažena gospođo Sekulić,

Dopisom broj 330-92/2017-13 od 23. juna 2017. tražili ste mišljenje o usklađenosti **Predloga zakona o uslugama s pravnom tekovinom Evropske unije**, saglasno članu 40 stav 1 alineja 2 Poslovnika Vlade.

Nakon upoznavanja sa sadržinom propisa, Ministarstvo evropskih poslova je saglasno s navedenim u ocjeni usklađenosti propisa s pravnom tekovinom Evropske unije.

S poštovanjem,

MINISTAR

ALEKSANDAR ANDRIJA PEJOVIĆ

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI NACRTA/PREDLOGA PROPISA CRNE GORE S PRAVNOM TEKOVINOM
EVROPSKE UNIJE**

Identifikacioni broj Izjave		ME/IU/PZ/17/07
1. Naziv nacrta/predloga propisa		
- na crnogorskom jeziku	Predlog zakona o uslugama	
- na engleskom jeziku	Proposal for the Law on Services	
2. Podaci o obrađivaču propisa		
a) Organ državne uprave koji priprema propis		
Organ državne uprave	Ministarstvo ekonomije	
- Sektor/odsjek	Direktorat za multilateralnu i regionalnu trgovinsku saradnju i ekonomske odnose sa inostranstvom	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Goran Šćepanović 482-115; goran.scepanovic@mek.gov.me	
- kontakt lica (ime, prezime, telefon, e-mail)	Svetlana Božović 482-118; svetlana.bozovic@mek.gov.me	
b) Pravno lice s javnim ovlaštenjem za pripremu i sprovođenje propisa		
- Naziv pravnog lica	/	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
- kontakt lica (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
3. Organi državne uprave koji primjenjuju/sprovode propis		
- Organ državne uprave	Ministarstvo ekonomije	
4. Usklađenost nacrta/predloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i njenih država članica, s jedne strane i Crne Gore, s druge strane (SSP)		
a) Odredbe SSPa s kojima se usklađuje propis		
Glava V-Kretanje radnika, osnivanje privrednih društava, pružanje usluga, kapital, Poglavlje II - Osnivanje privrednih društava i Poglavlje III - Pružanje usluga		
b) Stepen ispunjenosti obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa		
☒	ispunjava u potpunosti	
☐	djelimično ispunjava	
☐	ne ispunjava	
c) Razlozi za djelimično ispunjenje, odnosno neispunjenje obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa		
5. Veza nacrta/predloga propisa s Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji (PPCG)		
- PPCG za period	2017-2018	
- Poglavlje, potpoglavlje	03. Pravo osnivanja preduzeća i sloboda pružanja usluga 2.2. Zakonodavni okvir B) Pravo osnivanja i sloboda pružanja usluga	
- Rok za donošenje propisa	II kvartal 2017	
- Napomena	/	
6. Usklađenost nacrta/predloga propisa s pravnom tekovinom Evropske unije		
a) Usklađenost s primarnim izvorima prava Evropske unije		
UFEU, Dio treći, Politika i unutrašnje akcije Unije, Glava IV, Slobodno kretanje ljudi, usluga i kapitala, Poglavlje 2 - Pravo osnivanja i Poglavlje 3-Usluge / TFEU, Part three, Union policies and internal actions; Title IV, Free movement of persons, services and capital, Chapter 2 - Right of establishment, Chapter 3- Services		
Potpuno usklađeno / fully harmonized		
b) Usklađenost sa sekundarnim izvorima prava Evropske unije		
32006L0123		

Direktiva 2006/123/EZ Evropskog Parlamenta i Savjeta od 12. decembra 2006 o uslugama na unutrašnjem tržištu / Directive 2006/123/EC of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on services in the internal market, O J L 376, 27.12.2006.	
Potpuno usklađeno/ Fully harmonized	
c) Usklađenost s ostalim izvorima prava Evropske unije	
Ne postoje ostali izvori prava EU ove vrste sa kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.	
6.1. Razlozi za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost nacrt/predloga propisa Crne Gore s pravnom tekovinom Evropske unije i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti	
/	
7. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije s kojima je potrebno obezbijediti usklađenost konstatovati tu činjenicu	
/	
8. Navesti pravne akte Savjeta Evrope i ostale izvore međunarodnog prava korišćene pri izradi nacrt/predloga propisa	
Ne postoje izvori međunarodnog prava s kojima je potrebno uskladiti predlog propisa.	/
9. Navesti da li su navedeni izvori prava Evropske unije, Savjeta Evrope i ostali izvori međunarodnog prava prevedeni na crnogorski jezik (prevode dostaviti u prilogu)	
Navedeni izvor prava EU preveden je na crnogorski jezik.	
10. Navesti da li je nacrt/predlog propisa iz tačke 1 Izjave o usklađenosti preveden na engleski jezik (prevod dostaviti u prilogu)	
Predlog zakona o uslugama preveden je na engleski jezik.	
11. Učešće konsultanata u izradi nacrt/predloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti	
U pripremi Predloga zakona o uslugama konsultovani su eksperti zemalja članica EU kroz IPA projekat „Aproksimacija zakonodavstva sa pravnom tekovinom EU u dijelu slobodnog pružanja usluga i zaštite konkurencije“ koji je realizovan u periodu februar 2014 - jun 2016.	
Potpis / ovlašteno lice obrađivača propisa	Potpis / ministar evropskih poslova
  Datum: 26. jun 2017.	 Datum: 26. jun 2017.

Prilog obrasca:

1. Prevod propisa Evropske unije
2. Prevod nacrt/predloga propisa na engleskom jeziku (ukoliko postoji)

TABELA USKLAĐENOSTI

1. Identifikacioni broj (IB) nacrt/predloga propisa		1.1. Identifikacioni broj izjave o usklađenosti i datum utvrđivanja nacrt/predloga propisa na Vladi		
ME/TU/PZ/17/07		ME/IU/PZ/17/07		
2. Naziv izvora prava Evropske unije i CELEX oznaka				
Direktiva 2006/123/EZ Evropskog Parlamenta i Savjeta od 12. decembra 2006 o uslugama na unutrašnjem tržištu - 32006L0123				
3. Naziv nacrt/predloga propisa Crne Gore				
Na crnogorskom jeziku		Na engleskom jeziku		
Predlog zakona o uslugama		Proposal for the Law on Services		
4. Usklađenost nacrt/predloga propisa s izvorima prava Evropske unije				
a)	b)	c)	d)	e)
Odredba i tekst odredbe izvora prava Evropske unije (član, stav, tačka)	Odredba i tekst odredbe nacrt/predloga propisa Crne Gore (član, stav, tačka)	Usklađenost odredbe nacrt/predloga propisa Crne Gore s odredbom izvora prava Evropske unije	Razlog za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost	Rok za postizanje potpune usklađenosti
Direktiva 2006/123/EZ				
<p align="center">POGLAVLJE I OPŠTE ODREDBE Član 1 Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom utvrđuju se opšte odredbe kojima se pružaocima usluga olakšava ostvarivanje slobode osnivanja i slobodnog kretanja usluga uz istovremeno održavanje visokog nivoa kvaliteta usluga.</p> <p>2. Ova Direktiva ne odnosi se na liberalizaciju usluga od opšteg ekonomskog interesa, rezervisanih za javne ili privatne subjekte, niti na privatizaciju javnih subjekata koji pružaju usluge.</p> <p>3. Ova Direktiva ne bavi se ukidanjem monopola koji pružaju usluge niti pomoćima koje dodjeljuju države članice a koje su obuhvaćene pravilima Zajednice o konkurenciji.</p> <p>Ova Direktiva ne utiče na slobodu država članica da, u skladu sa pravom Zajednice, same definišu usluge koje smatraju uslugama od opšteg ekonomskog interesa, način na koji treba da budu organizovane i</p>	<p align="center">I. OSNOVNE ODREDBE Predmet Član 1</p> <p>Ovim zakonom uređuje se pravo na poslovno nastanjivanje privrednih subjekata i sloboda prekograničnog pružanja usluga uz obezbjeđenje visokog stepena bezbjednosti i kvaliteta usluga, kao i druga pitanja od značaja za pravo na poslovno nastanjivanje i slobodu prekograničnog pružanja usluga.</p> <p align="center">Primjena zakona Član 3, st.1</p> <p>(3) Ovaj zakon ne odnosi se na:</p> <p>12) liberalizaciju usluga od javnog, odnosno opšteg ekonomskog interesa;</p> <p>13) privatizaciju privrednih društava u državnoj svojini koja pružaju usluge od javnog i opšteg</p>	Potpuno usklađeno		

<p>finansirane, saglasno pravilima o državnoj pomoći, kao i posebne obaveze koje bi za njih trebalo da važe.</p> <p>4. Ova Direktiva ne utiče na mjere koje se, u skladu sa pravom Zajednice, preduzimaju na nivou Zajednice ili na nivou države članice radi zaštite ili podsticanja kulturne ili jezičke raznolikosti ili pluralizma medija.</p> <p>5. Ova Direktiva ne utiče na odredbe krivičnog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredaba krivičnog prava koje specifično uređuju ili utiču na pristup uslužnoj djelatnosti ili obavljanje uslužne djelatnosti izbjegavajući pravila predviđena ovom Direktivom.</p> <p>6. Ova Direktiva ne utiče na radno pravo, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uslove zapošljavanja, uslove rada, uključujući bezbjednost i zdravlje na radu i odnos između poslodavaca i radnika, koju države članice primjenjuju u skladu sa domaćim zakonodavstvom koje je usklađeno sa pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utiče na zakonodavstvo država članica o socijalnoj sigurnosti.</p> <p>7. Ova Direktiva ne utiče na ostvarivanje osnovnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona, takođe, ne utiče na pravo na pregovaranje, zaključivanje i sprovođenje kolektivnih ugovora, kao i na preuzimanje industrijske akcije u skladu sa domaćim zakonima i praksama, usklađenim sa zakonodavstvom Zajednice.</p>	<p>ekonomskog interesa;</p> <p>14) ukidanje monopola u oblasti pružanja usluga;</p> <p>15) pomoći koje dodjeljuju države EEP u skladu sa pravnom tekovinom Evropske unije (u daljem tekstu: EU) o zaštiti konkurencije;</p> <p>16) određivanje usluga od javnog interesa, način njihovog organizovanja i finansiranja u skladu sa propisima o državnoj pomoći i obaveze koje se na njih odnose;</p> <p>17) ostvarivanje ekonomskih, socijalnih i kulturnih prava i sloboda;</p> <p>18) odnose iz oblasti rada, uključujući zaštitu zdravlja i zaštitu na radu;</p> <p>19) socijalnu zaštitu;</p> <p>20) krivično pravo;</p> <p>21) zaštitu ili podsticanje kulturne ili jezičke raznolikosti ili slobode medija; i</p> <p>22) oporezivanje.</p>			
<p style="text-align: center;">Član 2</p> <p style="text-align: center;">Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje pružaju pružaoci usluga sa sjedištem u državi članici.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti:</p> <p>(a) neprivredne usluge od opšteg interesa;</p> <p>(b) finansijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili lične penzije, hartije od vrijednosti, investicioni</p>	<p style="text-align: center;">Primjena zakona</p> <p style="text-align: center;">Član 3, st.2</p> <p>(2) Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na:</p> <p>1) neprivredne usluge od javnog interesa, koje se finansiraju iz javnih prihoda (usluge osnovnog i srednjeg obrazovanja i sl.);</p> <p>2) finansijske usluge u oblastima: bankarstva, kreditiranja, osiguranja i reosiguranja, penzijskog osiguranja, hartija od vrijednosti, investicionih fondova, investicionog</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>fondovi, plaćanja i investiciono savjetovanje, uključujući i usluge iz Priloga I Direktive 2006/48/EZ;</p> <p>(c) elektronske komunikacione usluge i mreže, i pripadajuće resurse i usluge, u vezi sa pitanjima obuhvaćena Direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ, 2002/22/EZ i 2002/58/EZ;</p> <p>(d) usluge u oblasti saobraćaja, uključujući lučke usluge, koje potpadaju pod područje primjene Glave V Ugovora;</p> <p>(e) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>(f) zdravstvene usluge bez obzira na to da li se pružaju kroz zdravstvene ustanove ili ne, bez obzira na način na koji su organizovane i na koji se finansiraju na nacionalnom nivou, odnosno da li su javne ili privatne;</p> <p>(g) audiovizuelne usluge, uključujući kinematografske usluge, bez obzira na način njihove produkcije, distribucije i prenosa, kao i radijsko emitovanje;</p> <p>(h) kockanje koje uključuje stavljanje novčanog uloga u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kazinima i klađenje;</p> <p>(i) djelatnosti povezane sa vršenjem službenog ovlašćenja u skladu sa članom 45 Ugovora;</p> <p>(j) socijalne usluge u vezi sa socijalnim stanovanjem, dječijom zaštitom i podrškom porodicama i licima kojima je potrebna trajna ili privremena pomoć koje pruža država, pružaoci koje je ovlastila država ili dobrotvorne organizacije koje je kao takve priznala država;</p> <p>(k) usluge privatne zaštite;</p> <p>(l) usluge koje pružaju notari i izvršitelji imenovani službenim aktom vlasti.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na oblast oporezivanja.</p>	<p>savjetovanja i druge finansijske usluge;</p> <p>3) elektronske komunikacione usluge i usluge elektronske komunikacione mreže i pripadajuće infrastrukture koje su uređene posebnim propisima;</p> <p>4) usluge u oblasti saobraćaja, uključujući gradski prevoz, taksi prevoz i lučke usluge;</p> <p>5) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>6) zdravstvene usluge koje se pružaju preko zdravstvenih ustanova bez obzira na organizacioni oblik u kome se te usluge pružaju i način njihovog finansiranja;</p> <p>7) audiovizuelne usluge, uključujući kinematografske usluge, bez obzira na način njihove produkcije, distribucije i prenosa, kao i radijsko emitovanje;</p> <p>8) igre na sreću koje uključuju lutrijske igre na sreću, igre u kazinima, kladioničarske igre i igre na sreću na automatima;</p> <p>9) usluge koje se pružaju u vršenju javnih ovlašćenja;</p> <p>10) usluge u vezi sa socijalnim stanovanjem, socijalnom i dječijom zaštitom i podrškom porodicama i licima kojima je potrebna trajna ili privremena pomoć koju pruža država ili humanitarna organizacija upisana u odgovarajući registar;</p> <p>11) usluge zaštite lica i imovine; i</p> <p>12) usluge koje pružaju notari i javni izvršitelji.</p>			
<p style="text-align: center;">Član 3</p> <p style="text-align: center;">Odnos sa drugim odredbama zakonodavstva Zajednice</p> <p>1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti sa odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa uslužnoj djelatnosti ili obavljanja uslužne djelatnosti u posebnim sektorima</p>	<p style="text-align: center;">Odnosi sa drugim zakonima Član 4</p> <p>Na poslovno nastanjivanje primjenjuju se posebni propisi kojima se uređuju uslovi i način pružanja usluga, ako ovim zakonom nije drugačije</p>			

<p>ili za posebne profesije, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te posebne sektore ili profesije. To uključuje:</p> <p>(a) Direktivu 96/71/EZ;</p> <p>(b) Regulativu (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>(c) Direktivu Savjeta 89/552/EEZ od 3. oktobra 1989. godine o usklađivanju određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima država članica o obavljanju djelatnosti televizijskog emitovanja;</p> <p>(d) Direktivu 2005/36/EZ.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise međunarodnog privatnog prava, a naročito na one koji se primjenjuju na ugovorne ili vanugovorne obaveze, uključujući one koji jemče da potrošači uživaju zaštitu iz propisa o zaštiti potrošača iz važećeg zakonodavstva o zaštiti potrošača u njihovoj državi članici.</p> <p>3. Države članice primjenjuju odredbe ove Direktive u skladu sa odredbama Ugovora o pravu osnivanja i slobodnom kretanju usluga.</p>	<p>propisano.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p style="text-align: center;">Član 4 Značenje izraza</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeća značenja izraza:</p> <p>1) "usluga" je svaka privredna djelatnost samozaposlenog lica koja se, po pravilu, pruža uz naknadu, kako je navedeno članom 50 Ugovora;</p>	<p style="text-align: center;">Poslovno nastanjivanje i prekogranično pružanje usluga Član 2, tač.3</p> <p>(3) Usluga je svaka privredna djelatnost koja se uobičajeno pruža uz naknadu, ako nije uređena propisima kojima se uređuje sloboda kretanja roba, kapitala i zaposlenih.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>2) "pružalac" je svako fizičko lice koje je državljanin države članice ili svako pravno lice, kako je navedeno u članu 48 Ugovora, sa sjedištem u državi članici, koje nudi ili pruža uslugu;</p>	<p style="text-align: center;">Značenje izraza Član 6</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>1) pružalac usluge je fizičko lice (preduzetnik) koje ima crnogorsko državljanstvo ili je državljanin države EEP, ili pravno lice koje je osnovano u Crnoj Gori ili državi EEP, koje nudi ili pruža uslugu;</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>3) "primalac" je svako fizičko lice koje je državljanin države članice ili koje koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svako pravno lice, kako je navedeno u</p>	<p style="text-align: center;">Značenje izraza Član 6</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>članu 48 Ugovora, sa sjedištem u državi članici, koje koristi ili želi da koristi uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;</p>	<p>značenja: 2) korisnik usluge je fizičko lice koje ima crnogorsko državljanstvo ili je državljanin države EEP, preduzetnik, ili pravno lice koje je osnovano u Crnoj Gori ili državi EEP, koje koristi ili namjerava da koristi uslugu u poslovne ili neposlovne svrhe;</p>			
<p>4) “država članica osnivanja” je država članica na čijoj teritoriji pružalac predmetne usluge ima sjedište;</p>	<p style="text-align: center;">Značenje izraza Član 6</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 3) država osnivanja je Crna Gora ili država EEP na čijoj teritoriji pružalac usluge ima sjedište;</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>5) “osnivanje” je stvarno obavljanje privredne djelatnosti, kako je navedeno u članu 43 Ugovora, od strane pružaoca na neodređeno vrijeme i kroz stalnu infrastrukturu iz koje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;</p>	<p style="text-align: center;">Značenje izraza Član 6</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 4) sjedište je mjesto stalnog poslovanja u kojem se stvarno upravlja privrednom djelatnošću od strane pružaoca usluga na neodređeno vrijeme sa stalnom infrastrukturom;</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>6) “sistem odobrenja” je svaki postupak koji pružalac ili primalac mora da slijedi da bi od nadležnog organa pribavio službenu ili implicitnu odluku o pristupu uslužnoj djelatnosti ili njenom obavljanju;</p>	<p style="text-align: center;">Značenje izraza Član 6</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 5) postupak izdavanja odobrenja u smislu ovog zakona je postupak po kojem je pružalac ili korisnik usluge dužan da postupi da bi od nadležnog organa dobio odobrenje za pristup ili pružanje usluge, uključujući postupke registracije privrednih djelatnosti.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>7) “zahtjev” je svaka obaveza, zabrana, uslov ili ograničenje koje je predviđeno zakonima i drugim propisima država članica ili koje proizilazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih u vršenju njihove pravne autonomije; propisi utvrđeni kolektivnim ugovorima, koje su zaključili socijalni partneri, ne smatraju se kao takvi zahtjevima u smislu</p>	<p style="text-align: center;">II. POJEDNOSTAVLJENJE POSTUPKA ZA PRISTUP ILI PRUŽANJE USLUGA Prihvatanje dokumenata Član 7, tač.5</p> <p>(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana je obaveza, zabrana, uslov ili ograničenje koje je utvrđeno zakonom ili propisom države EEP ili koja proizilazi iz odluke nadležnog organa, odnosno opšteg akta organizacije kojoj su povjerena javna ovlašćenja, opšteg akta</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

ove Direktive;	profesionalnog ili strukovnog udruženja ili organizacije, osim uslova koji proizlazi iz kolektivnog ugovora.			
8) "preovlađujući razlozi od javnog interesa" su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda pravde, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje finansijske ravnoteže sistema socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primaoca usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prevara, zaštitu životne sredine i gradske sredine, zdravlje životinja, intelektualnu svojinu, očuvanje nacionalne istorijske i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;	<p style="text-align: center;">Prihvatanje dokumenata Član 7, tač.5</p> <p>(5) Zaštitom javnog interesa iz stava 4 ovog člana, naročito se smatra: zaštita pravnog poretka, državne i javne bezbjednosti, , zaštita života i zdravlja ljudi i životne sredine, sistem socijalne zaštite, zaštite potrošača korisnika usluga i prava zaposlenih, zaštita poštene poslovne prakse, zaštita intelektualne svojine, zaštita u oblasti kulture i kulturne baštine i zaštita od prevara.</p>	Potpuno usklađeno		
9) "nadležni organ" je svako tijelo ili organ koji ima nadzornu ili regulatornu ulogu u državi članici u odnosu na uslužne djelatnosti, a naročito uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovna udruženja ili druge profesionalne organizacije koje u vršenju svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup uslužnim djelatnostima ili njihovo obavljanje;	<p style="text-align: center;">Prihvatanje dokumenata Član 7, tač.1</p> <p>(6) Organ državne uprave, nadležni organ jedinice lokalne samouprave, lice kojem je povjereno javno ovlašćenje, profesionalno ili strukovno udruženje ili organizacija koji uređuju ili vrše nadzor nad pružanjem ili korišćenjem usluga, odnosno sprovode postupak izdavanja saglasnosti (u daljem tekstu: nadležni organ) dužan je da prihvati dokumente izdate od nadležnog organa države EEP kojim podnosilac zahtjeva dokazuje da su zahtjevi utvrđeni zakonom za pristup i pružanje usluge ispunjeni.</p>	Potpuno usklađeno		
10) "država članica u kojoj se pruža usluga" je država članica u kojoj pružalac sa sjedištem u drugoj državi članici pruža uslugu;	<p style="text-align: center;">Poslovno nastanjivanje i prekogranično pružanje usluga Član 2,st.1</p> <p>Poslovno nastanjivanje je obavljanje uslužne djelatnosti preko crnogorskog državljanina, državljanina države ugovornice Ugovora o Evropskom ekonomskom prostoru (u daljem tekstu: država EEP), odnosno dijela stranog društva koje je osnovano u državi EEP, na neodređeno vrijeme, privremeno ili povremeno putem stalne infrastrukture.</p>	Potpuno usklađeno		

<p>11) “regulisana profesija” je profesionalna aktivnost ili grupa profesionalnih aktivnosti iz člana 3 stav 1 tačka (a) Direktive 2005/36/EZ;</p>	<p style="text-align: center;">Značenje izraza Član 6</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>6) regulisana profesija je profesionalna djelatnost ili grupa profesionalnih djelatnosti za koju se dostupnost za obavljanje ili način obavljanja profesije neposredno ili posredno određuje zakonom, odnosno drugim propisom koji se odnose na posebnu kvalifikaciju, naročito u vezi sa upotrebom profesionalnog naziva, koji je ograničen na imaoce određene profesionalne kvalifikacije;</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>12) “poslovna komunikacija” je svaki oblik komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promovisanju robe, usluga ili imidža privrednog društva, organizacije ili lica koje obavlja trgovačku, industrijsku ili zanatsku djelatnost ili se bavi regulisanom profesijom.</p> <p>Sljedeće aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije: (a) informacije koje omogućavaju neposredni pristup djelatnosti privrednog društva, organizacije ili lica, što naročito uključuje naziv domena ili adresu elektronske pošte; (b) komunikacije u vezi sa robama, uslugama ili imidžom privrednog društva, organizacije ili lica, koje su pribavljene nezavisno, a naročito kada se pružaju bez finansijske naknade.</p>	<p style="text-align: center;">Značenje izraza Član 6</p> <p>Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:</p> <p>7) poslovna komunikacija je svaki oblik komunikacije koja je namijenjena neposrednoj ili posrednoj promociji robe, usluga ili ugleda pravnog ili fizičkog lica koje obavlja trgovačku, industrijsku ili zanatsku djelatnost ili obavlja regulisanu profesiju, osim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - informacija koje omogućavaju neposredan pristup djelatnosti privrednog subjekta, uključujući naziv domena ili adresu elektronske pošte; - komunikacije u vezi sa robama, uslugama ili ugledom privrednog subjekta, koje su objedinjene na nezavisan način. 	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p style="text-align: center;">POGLAVLJE III ADMINISTRATIVNO POJEDNOSTAVLJENJE Član 5 Pojednostavljenje postupaka</p> <p>1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se primjenjuju na pristup uslužnoj djelatnosti i njeno obavljanje. Ako postupci i formalnosti, ispitani na osnovu ovog stava, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih pojednostavljaju.</p>	<p style="text-align: center;">II. POJEDNOSTAVLJENJE POSTUPKA ZA PRISTUP ILI PRUŽANJE USLUGA Prihvatanje dokumenata Član 7</p> <p>(1) Organ državne uprave, organ uprave, nadležni organ jedinice lokalne samouprave, lice kojem je povjereno javno ovlaštenje, profesionalno ili strukovno udruženje ili organizacija koji uređuju ili vrše nadzor nad pružanjem ili korišćenjem usluga,</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>2. U skladu sa postupkom iz člana 40 stav 2 Komisija može uvesti usklađene obrasce na nivou Zajednice. Ti obrasci su ekvivalentni potvrdama, atestima ili drugoj dokumentaciji koja se zahtijeva od pružaoca.</p> <p>3. Ako države članice zahtijevaju od pružaoca ili primaoca da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvataju svaki dokument iz druge države članice koji služi jednako svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili ovjeren prevod, osim u slučajevima predviđenim drugim instrumentima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan preovlađujućim razlogom od javnog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost.</p> <p>Podstav 1 ne utiče na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika.</p> <p>4. Stav 3 se ne primjenjuje na dokumenta koja su navedeni u članu 7 stav 2 i članu 50 Direktive 2005/36/EZ, članu 45 stavu 3, čl. 46, 49 i 50 Direktive 2004/18/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 31. marta 2004. godine o usklađivanju postupaka za dodjelu ugovora o javnim radovima, javnoj nabavi robe i javnim uslugama, članu 3 stav 2 Direktive 98/5/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 16. februara 1998. godine o omogućavanju stalnog obavljanja profesije advokata u državi članici koja nije država članica u kojoj je stečena kvalifikacija, Prvoj direktivi Savjeta 68/151/EEZ od 9. marta 1968. godine o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih lica, države članice zahtijevaju od privrednih društava u smislu člana 58 stav 2 Ugovora, kako bi se te zaštitne mjere izjednačile u cijeloj Zajednici, kao i Jedanaestoj direktivi Savjeta 89/666/EEZ od 21. decembra 1989. godine o zahtjevima za objelodanjivanje podataka u vezi sa podružnicama koje u državi članici otvaraju određene vrste društava na koja se primjenjuje pravo druge</p>	<p>odnosno sprovode postupak izdavanja saglasnosti (u daljem tekstu: nadležni organ) dužan je da prihvati dokumente izdate od nadležnog organa države EEP kojim podnosilac zahtjeva dokazuje da su zahtjevi utvrđeni zakonom za pristup i pružanje usluge ispunjeni.</p> <p>(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana je obaveza, zabrana, uslov ili ograničenje koje je utvrđeno zakonom ili propisom države EEP ili koja proizilazi iz odluke nadležnog organa, odnosno opšteg akta organizacije kojoj su povjerena javna ovlašćenja, opšteg akta profesionalnog ili strukovnog udruženja ili organizacije, osim uslova koji proizlazi iz kolektivnog ugovora.</p> <p>(3) Nadležni organ ne smije da zahtijeva od podnosioca zahtjeva sa sjedištem u državi EEP dostavljanje originalnih dokumenata, ovjerenog prevoda ili ovjerene kopije dokumenta, osim neovjerenog prevoda dokumenta na crnogorskom jeziku.</p> <p>(4) Izuzetno od stava 3 ovog člana, nadležni organ može da zahtijeva da podnosilac zahtjeva sa sjedištem u državi EEP dostavi originalne dokumente, ovjereni prevod ili ovjerenu kopiju dokumenta ako je to utvrđeno posebnim zakonom u zaštiti javnog interesa.</p> <p>(5) Zaštitom javnog interesa iz stava 4 ovog člana, naročito se smatra: zaštita pravnog poretka, državne i javne bezbjednosti, zaštita života i zdravlja ljudi i životne sredine, sistem socijalne zaštite, zaštite potrošača korisnika usluga i prava zaposlenih, zaštita poštene poslovne prakse, zaštita intelektualne svojine, zaštita u oblasti kulture i kulturne baštine i zaštita od prevara.</p>			
---	--	--	--	--

države.				
<p style="text-align: center;">Član 6 Jedinstvene kontakt tačke</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da na jedinstvenim kontakt tačkama pružaoci usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti:</p> <p>(a) sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a naročito sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobijanje odobrenja od nadležnih organa, uključujući zahtjeve za upis u registar, spisak ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja;</p> <p>(b) sve zahtjeve za odobrenje, potrebne za obavljanje uslužnih djelatnosti.</p> <p>2. Uspostavljanje jedinstvenih kontakt tačaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlašćenja između organa u okviru nacionalnih sistema.</p>	<p style="text-align: center;">Jedinstvena kontakt tačka Član 8</p> <p>(1) Informacije o postupcima i zahtjevima za pristup ili pružanje usluga pružaju se zainteresovanim licima na crnogorskom i engleskom jeziku na jednom mjestu, kao jedinstvena kontakt tačka, korišćenjem javnog elektronskog informacionog i komunikacionog servisa, putem kojeg se sprovode propisani postupci.</p> <p>(2) Ministarstvo nadležno za poslove ekonomije (u daljem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja jedinstvenu kontakt tačku koja funkcioniše u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronska uprava.</p> <p>(3) Informacije iz stava 1 ovog člana moraju biti jasne, nedvosmislene, lako dostupne i redovno ažurirane.</p> <p>(4) Nadležni organi su dužni da putem jedinstvene kontakt tačke ili neposredno obezbijede dostupnost potrebne dokumentacije i tehničke i organizacione uslove za sprovođenje postupaka za dobijanje odobrenja za pristup ili pružanje usluga, osim za neposredan pregled i ocjenu ispunjavanja minimalno tehničkih uslova, opreme i prostora koju koristi pružalac usluga, kao i neposredno ispitivanje osposobljenosti, odnosno integriteta pružaoca usluga ili odgovornih lica zaposlenih kod pružaoca usluge.</p> <p>(5) Način saradnje i razmjene informacija sa Ministarstvom iz stava 4 ovog člana propisuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).</p>	Potpuno usklađeno		
<p style="text-align: center;">Član 7 Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da su pružaocima i primaocima na jedinstvenim kontakt tačkama lako dostupne sljedeće informacije:</p> <p>(a) zahtjevi koji se primjenjuju na pružaoce sa sjedištem na njihovoj teritoriji, a naročito zahtjevi u vezi sa postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup uslužnim djelatnostima i njihovo obavljanje;</p>	<p style="text-align: center;">Informacije Član 9</p> <p>(1) Ministarstvo je dužno da pružaoцу i korisniku usluge putem elektronskog informacionog i komunikacionog servisa iz člana 8 stav 1 ovog zakona obezbijedi informacije o:</p> <p>6) zahtjevima koji se primjenjuju na pružaoce usluga sa poslovnim nastanjivanjem u Crnoj Gori, a naročito zahtjeve u vezi sa postupcima i aktivnostima koje se moraju sprovesti za pristup ili pružanje</p>	Potpuno usklađeno		

<p>(b) kontakt podaci nadležnih organa putem kojih se nadležni organi mogu direktno kontaktirati, uključujući pojediniosti o organima koji su odgovorni za pitanja u vezi sa obavljanjem uslužnih aktivnosti;</p> <p>(c) informacije o načinima i uslovima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružaocima i uslugama;</p> <p>(d) pravna sredstva koja su uobičajeno dostupna u slučaju spora između nadležnih organa i pružaoca ili primaoca, odnosno između pružaoca i primaoca, ili između pružalaca;</p> <p>(e) kontakt podaci udruženja ili organizacija, koji nisu nadležni organi, od kojih pružaoci ili primaoci mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da pružaoci i primaoci usluga mogu, na sopstveni zahtjev, od nadležnih organa dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o opštem tumačenju i primjeni zahtjeva iz stava 1 tačka (a). Takav savjet, po potrebi, uključuje jednostavna postupna uputstva. Informacije se pružaju jednostavnim i razumljivim jezikom.</p> <p>3. Države članice obezbjeđuju da se informacije i pomoć iz st. 1 i 2 pružaju jasno i nedvosmisleno, da su lako dostupne na daljinu i elektronskim putem, kao i da se redovno ažuriraju.</p> <p>4. Države članice obezbjeđuju da jedinstvene kontakt tačke i nadležni organi što brže odgovaraju na svaki zahtjev za informacijom ili pomoći iz st. 1 i 2, kao i da u slučaju nepravilnog ili neosnovanog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnosioca zahtjeva.</p> <p>5. Države članice i Komisija preduzimaju prateće mjere kako bi podstakle jedinstvene kontakt tačke da informacije predviđene ovim članom pružaju i na drugim jezicima Zajednice. To ne utiče na propise država članica o upotrebi jezika.</p> <p>6. Obaveza nadležnih organa da pomažu pružaocima i primaocima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opšte informacije o načinu na koji se zahtjevi obično tumače ili primjenjuju.</p>	<p>usluga;</p> <p>7) podacima preko kojih se mogu neposredno kontaktirati nadležni organi sa podacima o njihovim nadležnostima;</p> <p>8) načinu i uslovima pristupa javnim registrima i bazama podataka o uslugama i pružaocima usluga;</p> <p>9) pravnim sredstvima u slučaju spora između nadležnog organa i pružaoca ili korisnika usluga, između pružaoca i korisnika usluga, ili između pružalaca usluga;</p> <p>10) kontakt podacima strukovnih i drugih udruženja ili organizacija od kojih pružaoci ili korisnici usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>(2) Ministarstvo, odnosno nadležni organ, dužan je da, na zahtjev pružaoca i korisnika usluge, da opšte informacije o primjeni odgovarajućih propisa.</p> <p>(3) Pod informacijama iz stava 2 ovog člana ne smatraju se pravni savjeti u pojedinačnim slučajevima.</p>			
---	--	--	--	--

<p style="text-align: center;">Član 8 Postupci elektronskim putem</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da se svi postupci i formalnosti u vezi sa pristupom uslužnoj djelatnosti i njeno obavljanje mogu lako ispuniti na daljinu i elektronskim putem preko odgovarajuće jedinstvene kontakt tačke i kod odgovarajućeg nadležnog organa.</p> <p>2. Stav 1 ne odnosi se na inspekciju prostorija u kojima se pruža usluga niti opreme koju koristi pružalac usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili ličnog integriteta pružaoca usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p>	<p style="text-align: center;">Jedinstvena kontakt tačka Član 8</p> <p>(1) Informacije o postupcima i zahtjevima za pristup ili pružanje usluga pružaju se zainteresovanim licima na crnogorskom i engleskom jeziku na jednom mjestu, kao jedinstvena kontakt tačka, korišćenjem javnog elektronskog informacionog i komunikacionog servisa, putem kojeg se sprovode propisani postupci.</p> <p>(2) Ministarstvo nadležno za poslove ekonomije (u daljem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja jedinstvenu kontakt tačku koja funkcioniše u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronska uprava.</p> <p>(3) Informacije iz stava 1 ovog člana moraju biti jasne, nedvosmislene, lako dostupne i redovno ažurirane.</p> <p>(4) Nadležni organi su dužni da putem jedinstvene kontakt tačke ili neposredno obezbijede dostupnost potrebne dokumentacije i tehničke i organizacione uslove za sprovođenje postupaka za dobijanje odobrenja za pristup ili pružanje usluga, osim za neposredan pregled i ocjenu ispunjavanja minimalno tehničkih uslova, opreme i prostora koju koristi pružalac usluga, kao i neposredno ispitivanje osposobljenosti, odnosno integriteta pružaoca usluga ili odgovornih lica zaposlenih kod pružaoca usluge.</p> <p>(5) Način saradnje i razmjene informacija sa Ministarstvom iz stava 4 ovog člana propisuje Vlada.</p>	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		
<p>3. U skladu sa postupkom iz člana 40 stav 2 Komisija usvaja detaljne propise za sprovođenje stava 1 ovog člana radi lakše interoperabilnosti informacionih sistema i korišćenja elektronskih postupaka između država članica uzimajući u obzir zajedničke standarde na nivou Zajednice.</p>	<p style="text-align: center;">Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p style="text-align: center;">Neprenosivo</p>		
<p style="text-align: center;">POGLAVLJE III SLOBODA OSNIVANJA ZA PRUŽAOCE ODJELJAK 1 Odobrenja Član 9 Sistemi odobrenja</p>	<p style="text-align: center;">III. PRAVO NA POSLOVNO NASTANJIVANJE Postupak izdavanja odobrenja Član 10</p> <p>(1) Pravo na poslovno nastanjivanje pružaocu usluga ne može biti ograničeno, osim ako zakonom nije</p>	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		

<p>1. Države članice pristup uslužnoj djelatnosti ili njeno obavljanje ne uslovljavaju sistemom odobrenja, osim ukoliko su ispunjeni sljedeći uslovi:</p> <p>(a) sistem odobrenja ne diskriminiše pružaoca o kome je riječ;</p> <p>(b) potreba za sistemom odobrenja opravdana je preovlađujućim razlogom od javnog interesa;</p> <p>(c) postavljeni cilj ne može se ostvariti manje restriktivnom mjerom, a naročito zato što bi se naknadna inspekcija obavila prekasno da bi bila stvarno djelotvorna.</p> <p>2. U izvještaju iz člana 39 stav 1 države članice navode svoje sisteme odobrenja i obrazlažu njihovu usklađenost sa stavom 1 ovog člana.</p> <p>3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sistema odobrenja koje neposredno ili posredno uređuju drugi instrumenti Zajednice.</p>	<p>drugačije određeno.</p> <p>(2) Postupak izdavanja odobrenja novog poslovnog nastanjivanja u smislu ovog zakona smatra se ograničavajućim ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) je diskriminatoran u odnosu na pojedine pružaoce usluga; 2) nije opravdan preovlađujućim razlozima od javnog interesa; 3) nije srazmjernan zaštiti javnog interesa i prava stranaka. 			
<p style="text-align: center;">Član 10</p> <p style="text-align: center;">Uslovi za davanje odobrenja</p> <p>1. Sistemi odobrenja zasnivaju se na kriterijumima koji onemogućavaju nadležnim organima da samovoljno vrše svoja ovlaštenja ocjenjivanja.</p> <p>2. Kriterijumi iz stava 1 su:</p> <ol style="list-style-type: none"> (a) nediskriminatorni; (b) opravdani preovlađujućim razlogom od javnog interesa; (c) srazmjerni odgovarajućem cilju od javnog interesa; (d) jasni i nedvosmisleni; (e) objektivni; (f) prethodno objavljeni; (g) transparentni i dostupni. <p>3. Uslovi za davanje odobrenja za novo osnivanje ne smiju udvostručiti zahtjeve i kontrole koje su ekvivalentne ili bitno uporedive s obzirom na njihovu svrhu a koje su za pružaoca već važile u drugoj ili istoj državi članici. Kontakt tačke iz člana 28 stav 2 i pružalac usluge pomažu nadležnom organu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi sa tim zahtjevima.</p> <p>4. Odobrenje pružaocu omogućava pristup uslužnoj</p>	<p style="text-align: center;">Načela postupka izdavanja odobrenja</p> <p style="text-align: center;">Član 11</p> <p>(2) Postupak izdavanja odobrenja za poslovno nastanjivanje sprovodi se u skladu sa načelima:</p> <ol style="list-style-type: none"> 8) nediskriminacije; 9) opravdanosti razloga koji se odnose na zaštitu javnog interesa; 10) srazmjernosti cilju od javnog interesa; 11) preciznosti; 12) objektivnosti; 13) prethodnog objavljivanja zahtjeva za izdavanje; 14) transparentnosti i dostupnosti. <p style="text-align: center;">Izdavanje odobrenja</p> <p style="text-align: center;">Član 12</p> <p>(6) U postupku izdavanja odobrenja za poslovno nastanjivanje, nadležni organ ne smije da zahtijeva ponovno dokazivanje ispunjenosti uslova koji su ekvivalentni ili bitno uporedivi sa uslovima koji su prilikom izdavanja odobrenja ispunjeni u Crnoj Gori ili u državi EEP.</p> <p>(7) Pružalac usluge, u skladu sa odobrenjem nadležnog organa može da pruža usluge preko</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>djelatnosti ili obavljanje te djelatnosti na cijeloj državnoj teritoriji, uključujući osnivanje agencija, društva kćeri, podružnica ili kancelarija, osim ukoliko odobrenje za svako pojedinačno osnivanje ili ograničenje odobrenja na određeni dio teritorije nije opravdano preovlađujućim razlogom od javnog interesa.</p> <p>5. Odobrenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su ispunjeni uslovi za davanje odobrenja.</p> <p>6. Osim u slučaju davanja odobrenja, svaka odluka nadležnih organa, uključujući odbijanje ili ukidanje odobrenja, mora se u cjelini obrazložiti i može biti predmet spora pred sudom ili drugim organima za pritužbe.</p> <p>7. Ovaj član ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnom ili regionalnom nivou, organa država članica koji izdaju odobrenja.</p>	<p>agencija, zavisnih društava, poslovnih jedinica ili kancelarija osnovanih na teritoriji Crne Gore.</p> <p>(8) Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana, pribavljanje novog odobrenja za poslovno nastanjivanje i obavljanje uslužne djelatnosti može se zahtijevati ako je to u zaštiti javnog interesa utvrđeno zakonom.</p> <p>(9) Ako utvrdi da su ispunjeni propisani uslovi za pružanje usluga, nadležni organ je dužan da izda odobrenje za pružanje usluga.</p> <p>(10) Odluka nadležnog organa kojom se odobrava poslovno nastanjivanje, odbija zahtjev ili ukida odobrenje, mora biti obrazložena i protiv nje se može izjaviti žalba nadležnom organu ili ako žalba nije dopuštena pokrenuti upravni spor.</p>			
<p style="text-align: center;">Član 11 Trajanje odobrenja</p> <p>1. Odobrenje izdato pružaocu ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako:</p> <p>(a) se odobrenje automatski produžava ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva;</p> <p>(b) je broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog preovlađujućeg razloga od javnog interesa;</p> <p>ili</p> <p>(c) ako se vremensko ograničenje odobrenja može opravdati preovlađujućim razlogom od javnog interesa.</p> <p>2. Stav 1 ne odnosi se na najduži period prije čijeg isteka pružalac mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije odobrenje.</p> <p>3. Države članice zahtijevaju od pružaoca da odgovarajuću jedinstvenu kontakt tačku iz člana 6 obavijesti o sljedećim promjenama:</p> <p>(a) osnivanju društva kćeri čije djelatnosti potpadaju pod područje primjene sistema odobrenja;</p> <p>(b) promjeni njegovog položaja, zbog čega uslovi za dobijanje odobrenja više nisu ispunjeni.</p>	<p style="text-align: center;">Period važenja odobrenja Član 13</p> <p>(2) Odobrenje za pružanje usluga izdaje se na neodređeno vrijeme, osim ako je posebnim zakonom:</p> <p>4) period važenja odobrenja zasnovan na važenju isprave koja je izdata na određeno vrijeme;</p> <p>5) broj raspoloživih odobrenja ograničenih u javnom interesu;</p> <p>6) utvrđen period na koji se izdaje odobrenje.</p> <p>(2) Ograničenje iz stava 1 ovog člana ne odnosi se na period u kojem je pružalac usluga po izdavanju odobrenja dužan da otpočne sa pružanjem usluge u skladu sa zakonom.</p> <p>(3) Pružalac usluge dužan je da u skladu sa zakonom obavijesti Ministarstvo u slučaju:</p> <p>1) osnivanja zavisnih društava na čiju djelatnost se primjenjuje ovaj zakon,</p> <p>2) promjene djelatnosti ili prestanka ispunjavanja uslova na osnovu kojih je izdato odobrenje za pružanje usluge.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>4. Ovaj član ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da odobrenja ukinu, ukoliko više nisu ispunjeni uslovi za davanje odobrenja.</p>				
<p style="text-align: center;">Član 12</p> <p style="text-align: center;">Izbor između više kandidata</p> <p>1. Ukoliko je broj raspoloživih odobrenja za datu djelatnost ograničen zbog oskudice dostupnih prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju postupak izbora potencijalnih kandidata kojim se u potpunosti jemči nepristrasnost i transparentnost, što naročito uključuje odgovarajuću objavu o pokretanju, sprovođenju i završetku postupka.</p> <p>2. U slučajevima iz stava 1 odobrenje se izdaje na odgovarajući vremenski ograničen period i ne smije biti predmet automatskog produženja, a pružaocu kojem je upravo isteklo odobrenje ili bilo kojem drugom licu koje je naročito povezano sa tim pružaocem, ne smije davati nikakvu drugu prednost.</p> <p>3. U skladu sa stavom 1 ovog člana i čl. 9 i 10, prilikom utvrđivanja pravila za postupak izbora kandidata, države članice mogu uzeti u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i bezbjednost zaposlenih i samozaposlenih lica, zaštitu životne sredine, očuvanje kulturne baštine i druge preovlađujuće razloge od javnog interesa, u skladu sa pravom Zajednice.</p>	<p style="text-align: center;">Izbor kandidata</p> <p style="text-align: center;">Član 14</p> <p>(5) Ako je pristup pružanju usluga ograničen zbog ograničenih prirodnih resursa, tehničkih mogućnosti, odnosno zaštite javnog interesa, nadležni organ sprovodi postupak izbora po objavljenom javnom pozivu i na osnovu javno objavljenih kriterijuma i uslova za izbor kojima se obezbjeđuju objektivnost i transparentnost postupka.</p> <p>(6) Odobrenje za pružanje usluga iz stava 1 ovog člana, izdaje se na određeno vrijeme koje može biti produženo u skladu sa posebnim zakonom.</p> <p>(7) Nadležni organ je dužan da prilikom izbora kandidata za pružanje usluga iz stava 1 ovog člana obezbijedi ravnopravan položaj svih kandidata u skladu sa objavljenim kriterijumima.</p> <p>(8) Uslovi za izbor kandidata u skladu sa stavom 1 ovog člana i čl. 10, 11 i 12 ovog zakona uvrđuju se u skladu sa posebnim zakonom.</p>	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		
<p style="text-align: center;">Član 13</p> <p style="text-align: center;">Postupci izdavanja odobrenja</p> <p>1. Postupci i formalnosti za izdavanje odobrenja moraju biti jasni, prethodno objavljeni i takvi da podnosiocima zahtjeva jemče objektivno i nepristrasno rješavanje njihovih zahtjeva.</p> <p>2. Postupci i formalnosti za izdavanje odobrenja ne smiju imati dejstvo odvracanja i ne smiju neopravdano komplikovati ili odlagati pružanje usluge. Lako su dostupni, a svi troškovi koje podnosioci zahtjeva imaju</p>	<p style="text-align: center;">Rokovi za odlučivanje</p> <p style="text-align: center;">Član 15</p> <p>(1) Zahtjev za odobrenje za pružanje usluga može se podnijeti elektronskim putem Ministarstvu ili neposredno nadležnom organu.</p> <p>(2) Ministarstvo je dužno da bez odlaganja, a najkasnije sljedećeg radnog dana od prijema, zahtjev iz stava 1 ovog člana proslijedi nadležnom organu na odlučivanje.</p> <p>(3) Nadležni organ je dužan da po zahtjevu odluči u</p>	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		

<p>zbog svog zahtjeva, razumni su i srazmjerni troškovima predmetnih postupaka izdavanja odobrenja i ne prelaze troškove postupka.</p> <p>3. Postupci i formalnosti za izdavanje odobrenja podnosiocima zahtjeva jamče da će njihov zahtjev biti obrađen što je moguće prije a, u svakom slučaju, u utvrđenom i prethodno objavljenom razumnom roku. Taj rok počinje da teče kada se dostavi sva dokumentacija. Nadležni organ može jednom produžiti navedeni rok za određeni vremenski period, ako to opravdava složenost predmeta. Produženje i trajanje tog roka treba propisno obrazložiti i saopštiti podnosiocu zahtjeva prije isteka prvobitnog roka.</p> <p>4. Ako se u roku utvrđenom ili produženom u skladu sa stavom 3, ne dobije odgovor, odobrenje se smatra izdatim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano preovlađujućim razlozima od javnog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana.</p> <p>5. Za sve se zahtjeve za izdavanje odobrenja u najkraćem roku potvrđuje prijem. U potvrdi o prijemu navodi se sljedeće:</p> <p>(a) rok iz stava 3;</p> <p>(b) dostupna pravna sredstva;</p> <p>(c) ako je potrebno, izjava da se u slučaju izostanka odgovora u navedenom roku odobrenje smatra izdatim.</p> <p>6. U slučaju nepotpunog zahtjeva, podnosilac se što prije obavještava da treba da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o mogućim posljedicama na trajanje roka iz stava 3.</p> <p>7. Ukoliko je zahtjev odbijen jer ne ispunjava propisane postupke ili formalnosti, podnosilac se što je prije moguće obavještava o odbijanju zahtjeva.</p>	<p>roku od 30 dana, od dana podnošenja potpunog zahtjeva ako posebnim zakonom nije drugačije utvrđeno.</p> <p>(4) Nadležni organ može produžiti rok za odlučivanje ako to iziskuje složenost predmeta, najviše za polovinu roka iz stava 3 ovog člana.</p> <p>(5) Ako nadležni organ ne odluči po zahtjevu u roku iz st. 3 i 4 ovog člana zahtjev se smatra odobrenim i pružalac usluge je dužan da podnese prijavu Ministarstvu ili nadležnom organu ukoliko otpočne sa pružanjem usluge, najkasnije u roku od tri radna dana od dana otpočinjanja djelatnosti ako posebnim zakonom nije drugačije utvrđeno.</p> <p>(6) Odredba stava 5 ovog člana, ne primjenjuje se ako su posebnim zakonom utvrđeni uslovi radi ostvarivanja javnog interesa, uključujući i legitimne interese trećih strana koji ne dopuštaju otpočinjanje obavljanja djelatnosti bez prethodnog utvrđivanja ispunjenosti propisanih zahtjeva.</p> <p>(7) Odluku po zahtjevu stranke nadležni organ je dužan je da dostavi podnosiocu zahtjeva u skladu sa zakonom.</p> <p style="text-align: center;">Obavještenje o prijemu zahtjeva Član 16</p> <p>Ministarstvo je dužno da bez odlaganja, a najkasnije sljedećeg radnog dana od prijema zahtjeva za odobrenje za pružanje usluge, podnosioca zahtjeva obavijesti elektronskim putem o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prijemu zahtjeva i prosljeđivanju nadležnom organu, 2) roku u kojem je nadležni organ dužan da odluči po zahtjevu, 3) sredstvima za zaštitu prava, 4) primjeni člana 15 st. 5 ili 6 ovog zakona. 			
<p style="text-align: center;">ODJELJAK 2</p> <p style="text-align: center;">Zabranjeni zahtjevi ili zahtjevi koji su predmet ocjenjivanja</p> <p style="text-align: center;">Član 14</p> <p style="text-align: center;">Zabranjeni zahtjevi</p> <p>Države članice pristup uslužnoj djelatnosti ili njeno</p>	<p style="text-align: center;">Nedozvoljeni zahtjevi</p> <p style="text-align: center;">Član 17</p> <p>Nadležni organ ne smije da uslovljava pristup i pružanje usluga:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) diskriminatornim uslovima koji se neposredno ili 	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		

<p>obavljanje na svojoj teritoriji ne uslovljavaju ispunjavanjem sljedećih zahtjeva:</p> <p>1) diskriminatornih zahtjeva koji se neposredno ili posredno zasnivaju na državljanstvu ili, u slučaju privrednih društva, mjestu registrovanog sjedišta, što naročito uključuje:</p> <p>(a) zahtjeve u pogledu državljanstva pružaoca usluge, njegovog osoblja, vlasnika kapitala ili članova uprave ili nadzornih organa pružaoca;</p> <p>(b) zahtjev da pružalac usluge, njegovo osoblje, vlasnici kapitala ili članovi uprave ili nadzornih organa pružaoca imaju prebivalište na njihovoj teritoriji;</p> <p>2) zabrane osnivanja u više država članica ili upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica;</p> <p>3) ograničenja slobode pružaoca da izabere između glavnog ili sekundarnog sjedišta, a naročito obaveze da pružalac ima svoje glavno sjedište na njihovoj teritoriji, ili ograničenja slobode izbora sjedišta u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri;</p> <p>4) uslova uzajamnosti sa državom članicom u kojoj pružalac već ima sjedište, osim u slučaju uslova uzajamnosti predviđenih instrumentima Zajednice o energetici;</p> <p>5) primjene ekonomskog testa na svaki pojedinačni slučaj, čime se izdavanje odobrenja uslovljava dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili tražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutnih ekonomskih efekata djelatnosti ili ocjenom primjerenosti djelatnosti u odnosu na ciljeve ekonomskog planiranja koje je utvrdio nadležni organ; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve već su u funkciji preovlađujućih razloga od javnog interesa;</p> <p>6) neposrednog ili posrednog uključivanja konkurentnih operatora, takođe i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom izdavanja odobrenja ili donošenja drugih odluka nadležnih organa, izuzev profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog organa; ova se</p>	<p>posredno zasnivaju na državljanstvu, ili za privredna društva, mjestu registrovanog sjedišta, a naročito zahtjevima:</p> <p>u pogledu državljanstva pružaoca usluge, njegovog osoblja, vlasnika kapitala ili članova uprave ili nadzornih organa pružaoca, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno;</p> <p>da pružalac usluge, njegovo osoblje, vlasnici kapitala ili članovi uprave ili nadzornih organa pružaoca imaju prebivalište u Crnoj Gori;</p> <p>2) zahtjevima kojima se zabranjuje poslovno nastanjanje ili upis u registre ili članstvo u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država EEP;</p> <p>3) zahtjevom u pogledu ograničenja slobode pružaoca da izabere oblik organizovanja, a naročito obavezom da pružalac usluga ima svoje sjedište u Crnoj Gori, ili ograničenjem slobode izbora osnivanja agencije, poslovne jedinice ili zavisnih društava;</p> <p>4) uslovima reciprociteta sa državom EEP u kojoj pružalac već ima sjedište, osim u slučaju uslova reciprociteta utvrđenih propisom Evropske unije u oblasti energetike;</p> <p>5) primjenom ekonomskog testa na pojedinačni slučaj, čime se izdavanje odobrenja uslovljava dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutnih ekonomskih efekata djelatnosti, osim ako je zahtjev u funkciji preovlađujućeg razloga od javnog interesa;</p> <p>6) neposrednim ili posrednim uključivanjem konkurentskih subjekata prilikom odlučivanja nadležnog organa, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje vrše javna ovlašćenja;</p> <p>7) obavezom pribavljanja ili učešća u finansijskoj garanciji ili drugom instrumentu obezbjeđenja plaćanja kod pružaoca usluga ili subjekta sa sjedištem u Crnoj Gori, i</p> <p>8) obavezom prethodne registracije ili prethodnog</p>			
---	--	--	--	--

<p>zabrana ne odnosi na savjetovanja sa organizacijama, kao što su privredne komore ili socijalni partneri, o pitanjima koja se ne odnose na pojedinačne zahtjeve za izdavanje odobrenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti;</p> <p>7) obaveze pružanja finansijske garancije ili učešća u finansijskoj garanciji ili zaključivanja osiguranja kod pružaoca ili tijela sa sjedištem na njihovoj teritoriji. To ne utiče na mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili finansijsku garanciju kao takvu, niti utiče na zahtjeve u vezi sa učešćem u zajedničkom kompenzacionom fondu, na primjer za članove profesionalnih tijela ili organizacija;</p> <p>8) obaveze prethodne registracije, za dati period, u registrima koji se vode na njihovoj teritoriji ili obaveze da je djelatnost prethodno obavljena u datom periodu na njihovoj teritoriji.</p>	<p>obavljanja djelatnosti u Crnoj Gori.</p>			
<p style="text-align: center;">Član 15</p> <p style="text-align: center;">Zahtjevi koje treba ocijeniti</p> <p>1. Države članice ispituju da li njihov pravni sistem predviđa neki od zahtjeva iz stava 2 i obezbjeđuju da su svi takvi zahtjevi usklađeni sa uslovima iz stava 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise kako bi se uskladili sa tim uslovima.</p> <p>2. Države članice ispituju da li je u njihovom pravnom sistemu pristup uslužnoj djelatnosti ili njeno obavljanje uslovljeno ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminatorih zahtjeva:</p> <p>(a) kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a naročito u obliku granica koje se utvrđuju u odnosu na stanovništvo ili najmanje geografske udaljenosti između pružalaca usluga;</p> <p>(b) obaveze da pružalac usluge ima posebni pravni oblik;</p> <p>(c) zahtjeva koji se odnose na vlasništvo udjela u privrednom društvu;</p> <p>(d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih drugim instrumentima Zajednice, koji pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti rezervišu za određene pružaoce</p>	<p style="text-align: center;">Zahtjevi koji se cijene</p> <p style="text-align: center;">Član 18</p> <p>(1) Pristup uslužnoj djelatnosti ili njeno obavljanje može se ograničiti u skladu sa načelima:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nediskriminatornosti, kojim se obezbjeđuje da uslov ne bude neposredno ili posredno diskriminatoran u odnosu na državljanstvo ili državu sjedišta pružaoca usluge; 2) neophodnosti, kojim se obezbjeđuje da uslov bude u skladu sa preovlađujućim razlogom od javnog interesa; 3) srazmjernosti, kojim se obezbjeđuje primjerenost uslova javnom interesu i u granicama neophodnim za njegovo ostvarivanje. <p>(2) Pristup uslužnoj djelatnosti ili njeno obavljanje, ako ispunjava uslove iz stava 1 ovog člana, može da bude uslovljeno:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kvantitativnim ili teritorijalnim ograničenjima; 2) obavezom pružanja usluga u određenom 	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		

<p>zbog njene specifične prirode;</p> <p>(e) zabrane više od jednog sjedišta na teritoriji iste države;</p> <p>(f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenih;</p> <p>(g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa koje pružalac usluge mora poštovati;</p> <p>(h) obaveze pružalaca da zajedno sa svojom uslugom nudi i druge specifične usluge.</p> <p>3. Države članice provjeravaju da li zahtjevi iz stava 2 ispunjavaju sljedeće uslove:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti neposredno ili posredno diskriminatorni s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju privrednih društava, mjesto registrovanog sjedišta;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani preovlađujućim razlogom od javnog interesa;</p> <p>(c) srazmjernosti: zahtjevi moraju biti takvi da obezbjeđuju ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju preći ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje restriktivnim mjerama kojima se postiže isti rezultat.</p> <p>4. St. 1, 2 i 3 primjenjuju se na zakonodavstvo u oblasti usluga od opšteg ekonomskog interesa u onoj mjeri u kojoj primjena tih stavova ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebnog zadatka koji im je povjeren.</p>	<p>organizacionom obliku;</p> <p>3) vlasničkim udjelom u privrednom društvu;</p> <p>4) rezervisanjem za određene pružaoce zbog specifične prirode usluge, osim zahtjeva koji se odnose na profesionalne kvalifikacije;</p> <p>5) zabranom više od jednog sjedišta;</p> <p>6) određivanjem najmanjeg broja zaposlenih;</p> <p>7) fiksnim najnižim i/ili najvišim tarifama koje je pružalac usluga dužan da poštuje; i</p> <p>8) pružanjem druge specifične usluge.</p>			
<p>5. U izvještaju o međusobnom ocjenjivanju iz člana 39 stav 1 države članice navode sljedeće:</p> <p>(a) zahtjeve koje namjeravaju da zadrže i razloge zbog kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uslove iz stava 3;</p> <p>(b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi.</p> <p>6. Od 28. decembra 2006. godine države članice ne smiju uvesti nijedan novi zahtjev sličan onima iz stava 2, osim ako taj zahtjev ispunjava uslove iz stava 3.</p> <p>7. Države članice obavještavaju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima kojima se utvrđuju zahtjevi iz stava 6 zajedno sa obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija o tim odredbama obavještava</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>druge države članice. Takvo obavještenje ne sprečava države članice da usvoje odredbe o kojima je riječ.</p> <p>U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavještenja Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva sa pravom Zajednice i, po potrebi, donosi odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da ih ne usvoji ili da ih ukine.</p> <p>Obavješćavanje o nacrtu domaćeg zakona u skladu sa Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obaveza obavješćavanja predviđena ovom Direktivom.</p>				
<p style="text-align: center;">POGLAVLJE IV SLOBODNO KRETANJE USLUGA ODJELJAK 1</p> <p style="text-align: center;">Sloboda pružanja usluga i s tim povezana odstupanja Član 16</p> <p style="text-align: center;">Sloboda pružanja usluga</p> <p>1. Države članice poštuju pravo pružalaca da pružaju usluge u državi članici u kojoj nemaju sjedište.</p> <p>Država članica u kojoj se pruža usluga obezbjeđuje slobodni pristup i slobodno obavljanje uslužne djelatnosti na svojoj teritoriji.</p> <p>Države članice ne smiju uslovljavati pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti na svojoj teritoriji ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti neposredno ili posredno diskriminatoran s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih lica, državu članicu u kojoj imaju sjedište;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite životne sredine;</p> <p>(c) srazmjernosti: zahtjev mora biti prikladan za ostvarivanje postavljenog cilja i ne smije preći ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja.</p> <p>2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružalac ima sjedište u drugoj državi članici, namećući bilo koji od sljedećih zahtjeva:</p> <p>(a) obavezu da pružalac ima sjedište na njihovoj teritoriji;</p>	<p style="text-align: center;">IV. PREKOGRANIČNO PRUŽANJE USLUGA Pristup pružanju usluga Član 19</p> <p>(1) Pružalac usluga sa sjedištem u državi EEP ima slobodan pristup pružanju usluga u Crnoj Gori, osim ako zakonom nije drugačije određeno.</p> <p>(2) Pristup pružanju usluga iz stava 1 ovog člana može se ograničiti u skladu s načelima:</p> <p>4) nediskriminatornosti, kojim se obezbjeđuje da uslov ne bude neposredno ili posredno diskriminatoran u odnosu na državljanstvo ili državu sjedišta pružaoca usluge,</p> <p>5) neophodnosti, kojim se obezbjeđuje da uslov bude u skladu sa preovlađujućim razlogom od javnog interesa koji se odnosi na: pravni poredak, javnu bezbjednost, javno zdravlje ili zaštitu životne sredine,</p> <p>6) srazmjernosti, kojima se obezbjeđuje primjerenost uslova javnom interesu i u granicama neophodnim za njegovo ostvarivanje.</p> <p>(3) Pristup pružanju usluga iz stava 1 ovog člana, ne smije se usloviti:</p> <p>8) obavezom osnivanja organizacionog oblika za pružanje usluga u Crnoj Gori;</p> <p>9) obavezom upisa u registar, osim ako zakonom nije drugačije određeno;</p> <p>10) zabranom uspostavljanja određenog organizacionog oblika za pružanje usluga ili vrste</p>	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		

<p>(b) obavezu da pružalac pribavi odobrenje od njihovih nadležnih organa, uključujući upis u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja na njihovoj teritoriji, osim ukoliko je to predviđeno ovom Direktivom ili drugim instrumentima prava Zajednice;</p> <p>(c) zabranu da pružalac uspostavi određeni oblik ili vrstu infrastrukture na njihovoj teritoriji, uključujući službu ili kancelariju, koja je pružaocu potrebna za pružanje predmetnih usluga;</p> <p>(d) primjenu određenih ugovornih sporazuma između pružaoca i primaoca, kojima se samozaposlenim licima onemogućava ili ograničava pružanje usluga;</p> <p>(e) obavezu pružaoca da posjeduje identifikacioni dokument koji su izdali njihovi nadležni organi, koji je potreban za obavljanje uslužne djelatnosti;</p> <p>(f) zahtjeve koji utiču na upotrebu opreme i materijala koji čine sastavni dio usluge koja se pruža, izuzev opreme i materijala potrebnih iz razloga bezbjednosti i zdravlja na radu;</p> <p>(g) ograničenja slobode pružanja usluga iz člana 19.</p> <p>3. Državi članici, u koju se pružalac preseli, nije onemogućeno propiše zahtjeve u pogledu obavljanja uslužne djelatnosti, ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnoga reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite životne sredine i ako su u skladu sa stavom 1. Toj državi članici, takođe, nije onemogućeno da, u skladu sa pravom Zajednice, primijeni svoje propise o uslovima zapošljavanja uključujući one predviđene kolektivnim ugovorima.</p>	<p>infrastrukture potrebne za pružanje usluga (poslovnog prostora i sl.);</p> <p>4) primjenom ugovornih odredbi na odnos između preduzetnika kao pružaoca usluge i korisnika usluge, kojima se onemogućava ili ograničava pružanje usluga;</p> <p>5) obavezom posjedovanja odobrenja za pružanje usluga, izdatog od nadležnog organa u Crnoj Gori;</p> <p>6) zahtjevima koji utiču na upotrebu opreme i materijala koji su sastavni dio usluge koja se pruža, osim zahtjeva koji su neophodni radi zaštite zdravlja ljudi i zaštite na radu;</p> <p>7) ograničenjima koja se odnose na prava korisnika usluga iz člana 22 ovog zakona.</p>			
<p>4. Do 28. decembra 2011. godine Komisija, nakon savjetovanja sa državama članicama i socijalnim partnerima na nivou Zajednice, Evropskom parlamentu i Savjetu dostavlja izvještaj o primjeni ovog člana, u kojem razmatra potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p>Član 17</p> <p>Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga</p> <p>Član 16 se ne primjenjuje na:</p>	<p>Izuzeci od slobode pružanja usluga</p> <p>Član 20</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>1) usluge od opšteg ekonomskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog:</p> <p>(a) u poštanskom sektoru, usluge iz Direktive 97/67/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 15. decembra 1997. godine o zajedničkim pravilima za razvoj unutrašnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice i unapređenja kvaliteta usluge;</p> <p>(b) u elektroenergetskom sektoru, usluge iz Direktive 2003/54/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 26. juna 2003. godine o zajedničkim pravilima za unutrašnje tržište električne energije;</p> <p>(c) u sektoru gasa, usluge iz Direktive 2003/55/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 26. juna 2003. godine o zajedničkim pravilima za unutrašnje tržište prirodnog gasa;</p> <p>(d) usluge distribucije vode i snabdijevanja vodom, kao i usluge odvođenja otpadnih voda;</p> <p>(e) tretman otpada;</p> <p>2) pitanja iz Direktive 96/71/EZ;</p> <p>3) pitanja iz Direktive 95/46/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 24. oktobra 1995. godine o zaštiti pojedinaca prilikom obrade ličnih podataka i o slobodnom kretanju tih podataka;</p> <p>4) pitanja iz Direktive Savjeta 77/249/EEZ od 22. marta 1997. godine kojom se advokatima olakšava djelotvorno ostvarivanje slobode pružanja usluga;</p> <p>5) aktivnosti sudske naplate dugova;</p> <p>6) pitanja iz Glave II Direktive 2005/36/EZ, kao i zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu profesiju;</p> <p>7) pitanja iz Regulative (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>8) što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem lica i njihovim prebivalištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih organa države članice u kojoj se pruža usluga, koje su korisnici dužni da ispune;</p> <p>9) što se tiče državljana trećih država koji putuju u drugu državu članicu radi pružanja usluge, mogućnost</p>	<p>Odredba člana 19 ovog zakona ne odnosi se na:</p> <p>1) usluge od javnog, odnosno opšteg ekonomskog interesa, uključujući:</p> <p>a) univezalne poštanske usluge,</p> <p>b) usluge u oblasti snabdijevanja električnom energijom,</p> <p>c) usluge u oblasti distribucije i snadbijevanja prirodnim gasom,</p> <p>d) usluge vodosnabdijevanja i upravljanja otpadnim vodama,</p> <p>e) tretman otpada;</p> <p>2) rad upućenih zaposlenih;</p> <p>3) zaštitu ličnih podataka u skladu sa propisima Evropske unije;</p> <p>4) pružanje advokatskih usluga;</p> <p>5) sudsko izvršenje;</p> <p>6) prekogranične usluge koje se mogu pružati u okviru određenih regulisanih profesija u skladu sa propisima Evropske unije;</p> <p>7) primjenu socijalne zaštite za zaposlene, preduzetnike i članove njihovih porodica u Evropskoj uniji;</p> <p>8) upravne postupke u vezi sa slobodom kretanja lica i njihovim prebivalištem;</p> <p>9) vizni režim i boravak državljana trećih zemalja;</p> <p>10) nadzor i kontrolu transporta otpada u skladu sa propisima Evropske unije;</p> <p>11) autorsko i srodna prava, prava na topografijama poluprovodnika, prava na bazama podataka, kao i na prava industrijske svojine, u skladu sa zakonom;</p> <p>12) postupke za koje je po zakonu obavezno učešće notara;</p> <p>13) obaveznu reviziju godišnjih i konsolidovanih finansijskih izvještaja;</p> <p>14) registraciju vozila uzetih na lizing u državi EEP;</p> <p>15) ugovorne i vanugovorne obaveze, uključujući formu ugovora, u skladu sa pravilima međunarodnog privatnog prava.</p>			
--	--	--	--	--

<p>država članica da od državljana trećih država, koji nisu obuhvaćeni režimom međusobnog priznavanja iz člana 21 Konvencije o sprovođenju Šengenskog sporazuma od 14. juna 1985. godine o postepenom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, zahtijevaju vizu ili boravišnu dozvolu ili mogućnost da od državljana trećih država zahtijevaju da se u trenutku svog ulaska ili nakon ulaska prijave nadležnim organima države članice u kojoj se pruža usluga;</p> <p>10) u vezi sa pošiljkama otpada, pitanja iz Regulative Savjeta (EEZ) br. 259/93 od 1. februara 1993. godine o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada unutar Evropske zajednice, u nju i iz nje;</p> <p>11) autorska i srodna prava, kao i prava iz Direktive Savjeta 87/54/EEZ od 16. decembra 1986. godine o pravnoj zaštiti topografija poluprovodničkih proizvoda i Direktive 96/9/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 11. marta 1996. godine o pravnoj zaštiti baza podataka, kao i prava industrijske svojine;</p> <p>12) akte koji po zakonu zahtijevaju učešće notara;</p> <p>13) pitanja iz Direktive 2006/43/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 17. maja 2006. godine o obaveznoj reviziji godišnjih i konsolidovanih finansijskih izvještaja;</p> <p>14) registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi članici;</p> <p>15) odredbe koje se odnose na ugovorne i vanugovorne obaveze, uključujući vrstu ugovora, utvrđene u skladu sa propisima međunarodnog privatnog prava.</p>				
<p>Član 18</p> <p>Odstupanja u pojedinačnim slučajevima</p> <p>1. Odstupanjem od člana 16 i isključivo u izuzetnim okolnostima država članica može, u odnosu na pružaoca sa sjedištem u drugoj državi članici, preduzeti mjere vezane za bezbjednost usluga.</p> <p>2. Mjere predviđene stavom 1 mogu se preduzeti jedino ako se poštuje postupak uzajamne pomoći iz člana 35 i ispune sljedeći uslovi:</p>	<p>Uzajamna pomoć</p> <p>Član 21</p> <p>(7) Izuzetno od člana 19 ovog zakona, nadležni organ može u vanrednim okolnostima da preduzme zakonom utvrđene mjere u vezi bezbjednosti usluga.</p> <p>(8) Vanrednim okolnostima iz stava 1 ovog člana, smatraju se okolnosti iz člana 7, stav 5 ovog zakona koje bi mogle ozbiljno da ugroze javni interes.</p> <p>(3) Prije preduzimanja mjera iz stava 1 ovog člana,</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>(a) domaći propisi, u skladu sa kojima je preduzeta mjera, nisu usklađeni na nivou Zajednice u oblasti bezbjednosti usluga;</p> <p>(b) mjere predviđaju viši stepen zaštite primaoca, nego što to predviđaju mjere koje preduzima država članica osnivanja u skladu sa svojim domaćim propisima;</p> <p>(c) država članica osnivanja nije preduzela nikakve mjere ili je preduzela mjere koje nisu dovoljne u poređenju sa mjerama iz člana 35 stav 2;</p> <p>(d) mjere su srazmjerne.</p> <p>3. St. 1 i 2 ne dovode u pitanje odredbe, predviđene instrumentima Zajednice, kojima se jemči sloboda pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.</p>	<p>nadležni organ je dužan da o preduzimanju mjera prema pružaocu usluga, obavijesti nadležni organ države sjedišta pružaoca usluge i da, uz obavještenje, dostavi podatke o predmetu, načinu i uslovima vršenja usluge, nazivu odnosno imenu i sjedištu, odnosno adresi.</p> <p>(4) Nadležni organ može da preduzme mjere iz stava 1 ovog člana, nakon isteka 15 dana, od obavještanja nadležnog organa države sjedišta pružaoca usluge ako:</p> <p>5) mjere nijesu obuhvaćene propisima Evropske unije u oblasti bezbjednosti usluga,</p> <p>6) mjere obezbjeđuju viši stepen zaštite korisnika usluge od nivoa zaštite koji se preduzima u državi sjedišta pružaoca usluge,</p> <p>7) država sjedišta nije preduzela mjere ili je preduzela neadekvatne mjere,</p> <p>8) su mjere srazmjerne otklanjanju rizika ili nastalim okolnosti.</p>			
<p style="text-align: center;">ODJELJAK 2 Prava primalaca usluga Član 19 Zabranjena ograničenja</p> <p>Države članice ne smiju primaocu postaviti zahtjeve koji ograničavaju korišćenje usluge koju pruža pružalac sa sjedištem u drugoj državi članici, a naročito sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) obavezu da pribavi odobrenje od njihovih nadležnih organa ili da podnese izjavu takvim organima;</p> <p>(b) diskriminatorna ograničenja dodjele finansijske pomoći iz razloga da pružalac ima sjedište u drugoj državi članici ili zbog lokacije mjesta na kojem se pruža usluga.</p>	<p style="text-align: center;">V. PRAVA KORISNIKA USLUGA Ograničenja korišćenja usluga Član 22</p> <p>Korisnik usluge se ne smije usloviti da koristi usluge pružaoca sa sjedištem u državi EEP, a naročito:</p> <p>1) obavezom pribavljanja odobrenja ili davanjem izjave nadležnom organu, u vezi korišćenja usluge;</p> <p>2) diskriminatornim ograničenjima u vezi dodjela finansijske pomoći ako pružalac usluge ima sjedište u državi EEP ili ograničenjima uslovljenim mjestom pružanja usluge.</p>	Potpuno usklađeno		
<p style="text-align: center;">Član 20 Nediskriminacija</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da za primaoca ne važe diskriminatorni zahtjevi na osnovu njegovog državljanstva ili mjesta prebivališta.</p>	<p style="text-align: center;">Zabrana diskriminacije Član 23</p> <p>(1) Pružalac usluge ne smije korišćenje usluge uslovljavati diskriminatornim zahtjevima u odnosu na</p>	Potpuno usklađeno		

<p>2. Države članice obezbjeđuju da opšti uslovi pristupa usluzi, koje pružalac stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminatorne odredbe u odnosu na državljanstvo ili mjesto prebivališta primaoca, ali ne isključuju mogućnost da se predvide različiti uslovi pristupa ukoliko su te razlike neposredno opravdane objektivnim kriterijumima.</p>	<p>državljanstvo, prebivalište fizičkog lica ili sjedište privrednog društva. (2) Odredba stava 1 ovog člana ne odnosi se na opšte uslove za pristup uslugama, koje pružalac usluge objavljuje ili na drugi način čini dostupnim zainteresovanim licima, osim ako su zahtjevi iz stava 1 opravdani objektivnim kriterijumima.</p>			
<p style="text-align: center;">Član 21</p> <p style="text-align: center;">Pomoć primaocima usluga</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da u državi članici svog prebivališta primaoci usluga mogu dobiti sljedeće informacije:</p> <p>(a) opšte informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi sa pristupom uslužnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, a naročito onih vezanih za zaštitu potrošača;</p> <p>(b) opšte informacije o pravnim sredstvima koja su dostupna u slučaju spora između pružaoca i primaoca usluge;</p> <p>(c) kontakt podatke udruženja ili organizacija, uključujući Mrežu evropskih centara za zaštitu potrošača, od kojih pružaoci ili primaoci usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>Savjet nadležnih organa, po potrebi, uključuje jednostavna postupna uputstva. Informacije i pomoć pružaju se jasno i nedvosmisleno, lako su dostupne na daljinu, uključujući i elektronskim putem, i redovno se ažuriraju.</p> <p>2. Odgovornost za izvršenje zadatka iz stava 1 države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontakt tačke ili na bilo koje drugo tijelo, kao što su centri iz Evropske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Euro info centri.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontakt podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama.</p> <p>3. Da bi se ispunili zahtjevi iz st. 1 i 2 tijelo kojem se obrati primalac usluge, po potrebi, kontaktira relevantno tijelo dotične države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje tražene informacije tijelu</p>	<p style="text-align: center;">Obavještavanje korisnika usluga</p> <p style="text-align: center;">Član 24</p> <p>(1) Korisniku usluga sa prebivalištem u Crnoj Gori obezbjeđuju se, naročito:</p> <p>4) opšte informacije o uslovima za pristup i pružanje usluga koji se primjenjuju u državama EEP, a naročito uslugama u vezi sa zaštitom potrošača;</p> <p>5) opšte informacije o sredstvima pravne zaštite u slučaju spora između pružaoca i korisnika usluge;</p> <p>6) kontakt podaci organizacija ili udruženja nadležnih za zaštitu potrošača, uključujući mrežu evropskih centara za zaštitu potrošača, koji pružiocima ili korisnicima usluga mogu pružiti pomoć.</p> <p>(2) Informacije iz stava 1 ovog člana moraju biti dostupne u elektronskom obliku.</p> <p>(3) Pružanje informacija iz st. 1 i 2 ovog člana, može da vrši Ministarstvo ili organizacija koju u skladu sa zakonom ovlasti Vlada (u daljem tekstu:ovlašćena organizacija).</p> <p>(4) Ministarstvo, odnosno ovlašćena organizacija, na zahtjev korisnika, pribavlja informacije od značaja za prekogranično korišćenje usluga iz stava 1 ovog člana u postupku saradnje sa nadležnim organima država EEP, odnosno kroz saradnju u okviru mreže Evropskih potrošačkih centara.</p> <p>(5) Ako informacije iz stava 1 ovoga člana zatraže nadležni organi država EEP na zahtjev korisnika, Ministarstvo, odnosno ovlašćena organizacija, tražene informacije pruža bez odlaganja.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primaocu. Države članice obezbjeđuju da se ta tijela međusobno pomažu i preduzimaju sve moguće mjere za njihovu djelotvornu saradnju. Države članice zajedno sa Komisijom usvajaju praktična rješenja za sprovođenje stava 1.</p> <p>4. U skladu sa postupkom iz člana 40 stav 2 Komisija usvaja mjere za sprovođenje st. 1, 2 i 3 ovog člana navodeći tehničke mehanizme za razmjenu informacija između tijela različitih država članica i naročito mehanizme za interoperabilnost informacionih sistema, poštujući pritom zajedničke standarde.</p>				
<p style="text-align: center;">POGLAVLJE V KVALITET USLUGA Član 22</p> <p>Informacije o pružaocima i njihovim uslugama</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da primaocu usluga pružaoci stave na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <p>(a) naziv pružaoca, njegov pravni status i oblik, adresu njegovog sjedišta i podatke za brzo kontaktiranje i neposredno komuniciranje, po potrebi, i elektronskim putem;</p> <p>(b) ako je pružalac usluge registrovan u trgovačkom ili drugom sličnom javnom registru, naziv tog registra i registracioni broj pružaoca ili ekvivalentno sredstvo identifikacije u tom registru;</p> <p>(c) ako djelatnost podliježe sistemu odobrenja, pojedinosti o relevantnom nadležnom organu ili jedinstvenoj kontakt tački;</p> <p>(d) ako pružalac obavlja djelatnost koja podliježe plaćanju PDV-a, identifikacioni broj iz člana 22 stav 1 Šeste direktive Savjeta 77/388/EEZ od 17. maja 1977. godine o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – Zajednički sistem poreza na dodatu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza;</p> <p>(e) za regulisane profesije, svako profesionalno tijelo</p>	<p style="text-align: center;">VI. KVALITET USLUGA Informacije koje obezbjeđuju pružaoci usluga Član 25</p> <p>(1) Pružalac usluga dužan je da korisnicima usluga stavi na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ime ili naziv pružaoca usluge, njegov pravni status i oblik obavljanja privredne djelatnosti, adresu sjedišta i podatke potrebne za neposrednu komunikaciju, a naročito broj telefona, broj faksa i adresu elektronske pošte; 2) naziv registra i registracioni broj ili drugo odgovarajuće sredstvo identifikacije u registru privrednih subjekata ili drugoj javnoj evidenciji; 3) naziv i sjedište nadležnog organa ili Ministarstva, ako je za obavljanje djelatnosti potrebno odobrenje; 4) poreski identifikacioni broj, ako je pružalac obveznik plaćanja poreza na dodatu vrijednost; 5) za regulisane profesije, podatke o stručnom zvanju, državi u kojoj je zvanje stečeno i profesionalnom udruženju ili drugoj organizaciji kod koje je pružalac usluga 	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		

<p>ili slična institucija kod koje je pružalac registrovan, stručno zvanje i država članica u kojoj je to zvanje stečeno;</p> <p>(f) opšte uslove i klauzule koje koristi pružalac, ako postoje;</p> <p>(g) postojanje ugovornih klauzula koje pružalac koristi u odnosu na pravo koje se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;</p> <p>(h) postojanje eventualne postprodajne garancije, koja nije propisana zakonom;</p> <p>(i) cijenu usluge, ako je pružalac prethodno odredio cijenu za određenu vrstu usluge;</p> <p>(j) glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta;</p> <p>(k) osiguranje ili garancije iz člana 23 stav 1, a naročito kontakt podatke o osiguravaču ili izdavaocu garancije, kao i teritorijalnu pokrivenost.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da, po izboru pružaoca, informacije iz stava 1 budu:</p> <p>(a) date od strane pružaoca na sopstvenu inicijativu;</p> <p>(b) lako dostupne primaocu na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor;</p> <p>(c) lako dostupne primaocu elektronskim putem na adresi koju navede pružalac;</p> <p>(d) sadržane u svim informativnim materijalima koje pružalac daje primaocu usluge i koji detaljno opisuju uslugu koju pruža.</p> <p>3. Države članice obezbjeđuju da na zahtjev primaoca pružaoci dostave sljedeće dodatne informacije:</p> <p>(a) ako za određenu vrstu usluge pružalac nije prethodno odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati tačna cijena, način izračunavanja cijene na način da je primalac može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu;</p> <p>(b) za regulisane profesije, upućivanje na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici osnivanja i način pristupa tim propisima;</p> <p>(c) informacije o njihovim multidisciplinarnim djelatnostima i partnerstvima koja su neposredno povezana sa navedenom uslugom, kao i informacije o</p>	<p>registrovan;</p> <ol style="list-style-type: none"> 6) opšte uslove i pravila koje primjenjuje pružalac usluga; 7) pravo koje primjenjuju nadležni sudovi i pravna sredstva; 8) o garanciji nakon prodaje koja nije utvrđena zakonom; 9) cijenu usluge, ako pružalac usluge unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge; 10) osnovne karakteristike usluge; i 11) osiguranje ili garanciju iz člana 26 ovog zakona, a naročito podatke o osiguravaču ili izdavaocu garancije i području za koje se garancija izdaje. <p>(2) Pružalac usluga dužan je da obezbijedi da informacije iz stava 1 ovog člana budu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) lako dostupne korisniku usluge na mjestu na kojem se zaključuje ugovor ili pruža usluga; 2) lako dostupne korisniku usluge elektronskim putem na adresi koju odredi pružalac usluge; 3) navedene u informativnim materijalima koje pružalac usluge daje korisniku usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu. <p>(3) Na zahtjev korisnika usluge, pružalac usluge dužan je da obezbijedi sljedeće informacije:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) način obračuna cijene koji korisnik usluge može da provjeri, ili dovoljno precizno procijeni, ako pružalac usluge za određenu vrstu usluge nije prethodno odredio cijenu; 2) za regulisane profesije, upućivanje na propise i pravila koja se primjenjuju u državi sjedišta i način pristupa tim propisima i pravilima; 3) informacije o multidisciplinarnim djelatnostima i partnerstvima koja su neposredno povezana sa uslugom i informacije o mjerama koje se preduzimaju radi izbjegavanja sukoba interesa; 4) informacije o pravilima ponašanja koja se primjenjuju na pružaoca usluge, adrese 			
--	--	--	--	--

<p>mjerama koje se preduzimaju kako bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružaoci detaljno opisuju svoje usluge;</p> <p>(d) sva pravila ponašanja koja važe za pružaoca i adresu na kojoj se elektronskim putem navedena pravila mogu konsultovati uz navođenje dostupne jezičke verzije;</p> <p>(e) ako za pružaoca važe pravila ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa vansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružalac navodi način pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uslovima korišćenja vansudskog rješavanja sporova.</p> <p>4. Države članice obezbjeđuju da informacije koje je pružalac u obavezi da dostavi u skladu sa ovim Poglavljem, budu dostupne ili saopštene jasno, nedvosmisleno i blagovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne zaključuje ugovor u pisanoj formi, prije pružanja usluge.</p> <p>5. Zahtjevi informisanja, predviđeni ovim Poglavljem, dopunjuju zahtjeve koji su već predviđeni pravom Zajednice i ne sprečavaju države članice da utvrde dodatne zahtjeve informisanja koji se primjenjuju na pružaoca sa sjedištem na njihovoj teritoriji.</p> <p>6. U skladu sa postupkom iz člana 40 stav 2 Komisija može precizirati sadržaj informacija iz st. 1 i 3 ovog člana prema specifičnoj prirodi određenih djelatnosti i može utvrditi praktičan način za sprovođenje stava 2 ovog člana.</p>	<p>internet stranica na kojima su objavljena ta pravila i jezike na kojima su dostupna;</p> <p>5) ako se na pružaoca usluge primjenjuju pravila kojima je predviđeno vansudsko rješavanje sporova, dužan je da navede način pristupa bližim informacijama o karakteristikama i uslovima korišćenja vansudskog rješavanja sporova.</p> <p>(4) Pružalac usluga dužan je da jasne, nedvosmislene i blagovremene informacije iz st. 1, 2 i 3 ovog člana stavi na raspolaganje korisnicima usluga prije zaključivanja ugovora o pružanju usluga, a ako se ugovor ne zaključuje u pisanoj formi, prije pružanja usluge.</p> <p>(5) Korisnik usluge može pružaocu usluge uputiti prigovor ili zahtjev za davanje informacije o pruženoj usluzi.</p> <p>(6) Pružalac usluge dužan je da u roku od osam dana, od dana prijema prigovora ili zahtjeva, odgovori korisniku usluge na prigovor ili na zahtjev za davanje informacije o pruženoj usluzi, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita potrošača.</p>			
<p>Član 23</p> <p>Osiguranje od profesionalne odgovornosti i garancije</p> <p>1. Države članice mogu obezbijediti da pružaoci čije usluge predstavljaju neposredan i poseban rizik po zdravlje ili bezbjednost primaoca ili trećeg lica, ili rizik za finansijsku sigurnost primaoca, zaključče osiguranje od profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i obimu rizika, ili da pruže garanciju ili slično rješenje koje je ekvivalentno ili bitno uporedivo u odnosu na njenu svrhu.</p>	<p>Osiguranje od profesionalne odgovornosti i garancije</p> <p>Član 26</p> <p>(3) Pružalac usluga čije usluge mogu da predstavljaju neposredan i poseban rizik po zdravlje ili bezbjednost korisnika usluge ili trećeg lica, ili rizik za finansijsku sigurnost korisnika usluge, dužan je da prije pružanja usluga o tim rizicima obavijesti korisnika.</p> <p>(4) Pružalac usluge iz stava 1 ovog člana, dužan</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>2. Ako pružalac ima sjedište na njihovoj teritoriji, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje od profesionalne odgovornosti ili garanciju od pružaoca ako je, u drugoj državi članici u kojoj već ima sjedište, pružalac već pokriven garancijom koja je ekvivalentna ili bitno uporediva po svojoj namjeni i pokriću koje pruža u smislu osiguranog rizika, osiguranog iznosa ili gornje granice garancije i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelimične ekvivalentnosti države članice mogu zatražiti dodatnu garanciju za pokriće nepokrivenih aspekata. Ako od pružaoca sa sjedištem na svojoj teritoriji država članica zahtijeva da zaključi osiguranje od profesionalne odgovornosti ili pruži drugu garanciju, ta država članica kao dovoljan dokaz prihvata potvrde takvog osiguranja koje su izdale kreditne institucije i osiguravači sa sjedištem u drugim državama članicama.</p> <p>3. St. 1 i 2 ne utiču na osiguranja od profesionalne odgovornosti ili garancije predviđene drugim instrumentima Zajednice.</p> <p>4. Radi sprovođenja stava 1 Komisija može, u skladu sa regulatornim postupkom iz člana 40 stav 2, utvrditi listu usluga koje imaju obilježja iz stava 1 ovog člana. Komisija može, takođe, u skladu sa postupkom iz člana 40 stav 3, usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da se ona dopuni utvrđivanjem zajedničkih kriterijuma za određivanje primjerenog osiguranja ili garancija iz stava 1 ovog člana s obzirom na vrstu i obim rizika.</p> <p>5. U smislu ovog člana</p> <ul style="list-style-type: none"> - “neposredan i poseban rizik” je rizik koji neposredno proizilazi iz pružanja usluge, - “zdravlje i bezbjednost” je sprečavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne lične povrede primaoca ili trećeg lica, - “finansijska sigurnost” je sprečavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primaoca, 	<p>je da zaključi ugovor o osiguranju od profesionalne odgovornosti u skladu sa vrstom i obimom rizika, ili da pruži garanciju ili drugi oblik obezbjeđenja, u skladu sa zakonom.</p> <p>(9) Nadležni organ ne smije da zahtjeva od pružaoca usluge da zaključi ugovor o osiguranju od profesionalne odgovornosti ili obezbijedi garanciju ako u državi EEP, u kojoj ima sjedište, pružalac usluge ima garanciju koja je ekvivalentna po svojoj namjeni i pokriću koje pruža u vezi osiguranog rizika, osiguranog iznosa ili gornje granice garancije i mogućeg isključenja iz pokrića osiguranja.</p> <p>(10) U slučaju djelimične ekvivalentnosti garancije nadležni organ može da naloži dodatno obezbjeđenje nepokrivenih rizika.</p> <p>(11) Ako je posebnim zakonom utvrđena obaveza za pružaoca usluge sa sjedištem u Crnoj Gori da zaključi ugovor o osiguranju od profesionalne odgovornosti ili obezbijedi drugu garanciju, kao dokaz prihvataju se potvrde tog osiguranja izdate od finansijske institucije ili osiguravača sa sjedištem u državi EEP.</p> <p>(12) U smislu stava 1 ovog člana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) neposrednim i posebnim rizikom smatra se rizik koji neposredno proizilazi iz pružanja usluge; 2) zdravljem ili bezbjednošću korisnika usluge ili trećeg lica smatra se zaštita života ili zaštita od ozbiljne povrede; 3) finansijskom sigurnošću smatra se sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili smanjenje vrijednosti imovine korisnika usluge; <p>(7) Osiguranjem od profesionalne odgovornosti u smislu stava 2 ovog člana smatra se osiguranje koje pružalac usluge obezbjeđuje zaključenjem ugovora o osiguranju od profesionalne odgovornosti u vezi sa potencijalnim odgovornostima prema korisnicima, i po potrebi, trećim licima, od štete koja može da nastane iz pružene usluge.</p>			
---	--	--	--	--

<p>- "osiguranje od profesionalne odgovornosti" je osiguranje koje pružalac zaključuje u vezi sa potencijalnim odgovornostima prema primaocima i, po potrebi, trećim stranama, koje proizilaze iz pružanja usluge.</p>				
<p>Član 24</p> <p>Poslovne komunikacije regulisanih profesija</p> <p>1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija regulisanih profesija.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da poslovne komunikacije regulisanih profesija poštuju profesionalne propise, usklađene sa pravom Zajednice, koji se saglasno specifičnoj prirodi profesije naročito odnose na njenu nezavisnost, dostojanstvo i integritet, kao i na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminatorni, opravdani preovlađujućim razlogom od javnog interesa i srazmjerni.</p>	<p>Poslovna komunikacija regulisanih profesija</p> <p>Član 27</p> <p>(1) Poslovne komunikacije regulisanih profesija (oglašavanje, promocija i sl.) moraju biti u skladu sa posebnim propisima koji se naročito odnose na nezavisnost, dostojanstvo, integritet i na poslovnu tajnu regulisane profesije.</p> <p>(2) Ograničenje poslovne komunikacije mora biti nediskriminatorno, opravdano javnim interesom i primjereno uslovima i u granicama neophodnim za ostvarivanje javnog interesa.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>Član 25</p> <p>Multidisciplinarne djelatnosti</p> <p>1. Države članice obezbjeđuju da pružaoci ne podliježu zahtjevima koji ih obavezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko obavljanje različitih djelatnosti.</p> <p>Međutim, takvi zahtjevi mogu da važe za sljedeće pružaoce usluga:</p> <p>(a) regulisane profesije, ako su ti zahtjevi opravdani kako bi se garantovala usklađenost sa propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake profesije, kao i ako su ti zahtjevi potrebni da bi se obezbijedila njihova nezavisnost i nepristrasnost;</p> <p>(b) pružaoci usluga sertifikacije, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili probe, ako su ti zahtjevi potrebni da bi se obezbijedila njihova nezavisnost i nepristrasnost.</p> <p>2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti između</p>	<p>Multidisciplinarne djelatnosti</p> <p>Član 28</p> <p>(7) Pružaoci usluga ne smiju da se uslovljavaju isključivim obavljanjem određene, specifične djelatnosti ili da zajednički ili partnerski obavljaju različite djelatnosti.</p> <p>(8) Odredba stava 1 ovog člana, ne odnosi se na multidisciplinarne djelatnosti koje obuhvataju regulisane profesije za koje je utvrđena obaveza:</p> <p>1) primjene profesionalne etike i postupanja;</p> <p>2) sertifikacije, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili ispitivanja.</p> <p>(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana, mora biti obezbijeđeno:</p> <p>(1) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		

<p>pružalaca iz stava 1 tač. (a) i (b) odobrene, države članice obezbjeđuju sljedeće:</p> <p>(a) sprečavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;</p> <p>(b) obezbjeđivanje nezavisnosti i nepristrasnosti propisane za određene djelatnosti;</p> <p>(c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a naročito u pogledu poslovne tajnosti.</p> <p>3. U izvještaju iz člana 39 stav 1 države članice navode koji pružaoci usluga podliježu zahtjevima iz stava 1 ovog člana, sadržaj tih zahtjeva i razloge na osnovu kojih ih smatraju opravdanim.</p>	<p>između određenih djelatnosti;</p> <p>(2) potrebna nezavisnost i nepristrasnost za određene djelatnosti; i</p> <p>(3) međusobna usklađenost pravila koji uređuju profesionalnu etiku i postupanje za različite djelatnosti, a naročito u pogledu poslovne tajne.</p>			
<p>Član 26</p> <p>Politika kvaliteta usluga</p> <p>1. U saradnji sa Komisijom države članice preduzimaju prateće mjere kojima se pružaoci usluga podstiču da na dobrovoljnoj osnovi preduzmu mjere da obezbijede kvalitet usluga, a naročito primjenom nekih od sljedećih metoda:</p> <p>(a) sertifikacijom ili ocjenjivanjem njihovih djelatnosti od strane nezavisnih ili akreditovanih tijela;</p> <p>(b) sastavljanjem sopstvenog dokumenta o kvalitetu ili učešćem u dokumentima o kvalitetu ili oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na nivou Zajednice.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da su informacije o značaju određenih oznaka i kriterijumima za stavljanje oznaka ili drugih znakova kvaliteta usluga, lako dostupne pružaocima i primaocima usluga.</p> <p>3. U saradnji sa Komisijom države članice preduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, privredne komore, zanatska udruženja i udruženja potrošača na njihovoj teritoriji podstiču na saradnju na nivou Zajednice radi promovisanja kvaliteta pružanja usluga, naročito kroz pojednostavljenje ocjenjivanja osposobljenosti pružaoca.</p> <p>4. U saradnji sa Komisijom države članice preduzimaju prateće mjere za podsticanje razvoja nezavisnog ocjenjivanja u pogledu kvaliteta i manjkavosti u pružanju usluga, naročito od strane udruženja</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>potrošača, kao i razvoja uporednih proba ili testiranja na nivou Zajednice i saopštavanja rezultata.</p> <p>5. U saradnji sa Komisijom države članice podstiču razvoj dobrovoljnih evropskih standarda sa ciljem pojednostavljenja usklađenosti usluga koje pružaoci pružaju u različitim državama članicama, informisanosti primaoca i kvaliteta pružanja usluga.</p>				
<p>Član 27</p> <p>Rješavanje sporova</p> <p>1. Države članice preduzimaju potrebne opšte mjere kojima se obezbjeđuje da pružaoci usluga dostave svoje kontakt podatke, a naročito poštansku adresu, broj faksa ili e-mail adresu i broj telefona, na koje svi primaoci, uključujući one sa prebivalištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružaoci usluga daju svoju službenu adresu, ako ta adresa nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju.</p> <p>Države članice preduzimaju potrebne opšte mjere kojima se obezbjeđuje da pružaoci usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz podstava 1 i ulože sve napore kako bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje.</p> <p>2. Države članice preduzimaju potrebne opšte mjere prema kojima su pružaoci usluga u obavezi da dokažu da su ispunili obaveze o pružanju informacija iz ove Direktive i dokažu tačnost tih informacija.</p> <p>3. Ako je za izvršenje sudske odluke potrebno finansijsko jamstvo, države članice priznaju ekvivalentna jamstva položena kod kreditne institucije ili osiguravača sa sjedištem u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti odobrene u državi članici u skladu sa Direktivom 2006/48/EZ, a osiguravači, ako je primjereno, u skladu sa Prvom Direktivom Savjeta 73/239/EEZ od 24. jula 1973. godine o usklađivanju zakona i drugih propisa o započinjanju i obavljanju djelatnosti direktnog osiguranja izuzev životnog osiguranja, kao i Direktivom 2002/83/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 5. novembra 2002. godine o životnom</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>osiguranju.</p> <p>4. Države članice preduzimaju potrebne opšte mjere kojima se obezbjeđuje da pružaoci za koje važe pravila ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa vansudsko rješavanje sporova, o tome obavijeste primaoca i da taj podatak navedu u svim dokumentima u kojima su detaljno predstavljene njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uslovima korišćenja tog mehanizma.</p>				
<p style="text-align: center;">POGLAVLJE VI</p> <p style="text-align: center;">ADMINISTRATIVNA SARADNJA</p> <p style="text-align: center;">Član 28</p> <p style="text-align: center;">Međusobna pomoć – opšte obaveze</p> <p>1. Države članice se međusobno pomažu i uvode mjere za djelotvornu međusobnu saradnju, kako bi se obezbijedio nadzor pružalaca i usluga koje pružaju.</p> <p>2. U smislu ovog Poglavlja države članice imenuju jedno ili više kontakt mjesta, čiji se kontakt podaci dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovno ažurira listu kontakt mjesta.</p> <p>3. Zahtjevi za informacijama i zahtjevi za vršenje provjera, inspekcija i istraga iz ovog Poglavlja moraju se propisno obrazložiti naročito navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se samo u onu svrhu za koju su zatražene.</p> <p>4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih organa druge države članice, moraju obezbijediti da pružaoci sa sjedištem na njihovoj teritoriji svojim nadležnim organima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti u skladu sa njihovim domaćim zakonodavstvom.</p> <p>5. U slučaju poteškoća prilikom ispunjavanja zahtjeva za informacijama ili prilikom vršenja provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavještava državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja.</p>	<p style="text-align: center;">VII. SARADNJA SA NADLEŽNIM ORGANIMA DRŽAVA EEP</p> <p style="text-align: center;">Razmjena informacija</p> <p style="text-align: center;">Član 29</p> <p>(1) U cilju obezbjeđenja uslova za kontrolu, očuvanje i unaprjeđenje kvaliteta i bezbjednosti usluga, kao i nadzor nad radom pružalaca usluga, Crna Gora pristupa Informacionom sistemu unutrašnjeg tržišta za administrativnu saradnju i elektronsku razmjenu informacija između nadležnih organa država EEP - Internal Market Information System (u daljem tekstu: IMI sistem).</p> <p>(2) Nadležni organi dužni su da putem IMI sistema saraduju sa nadležnim organima država EEP, a naročito da:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) razmjenjuju podatke od značaja za kontrolu, očuvanje i unaprjeđenje kvaliteta i bezbjednosti usluga sa nadležnim organima država EEP; 2) učestvuju u postupku uzajamne pomoći iz člana 21 ovog zakona; 3) na obrazloženi zahtjev nadležnog organa država EEP u razumnom roku dostave podatke o pružaocu usluge ili o usluzi; 4) na obrazloženi zahtjev nadležnog organa država EEP u razumnom roku sprovedu 	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		

<p>6. U najkraćem mogućem roku države članice elektronskim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija.</p> <p>7. Države članice obezbjeđuju da registre u kojima su upisani pružaoci i koji su dostupni nadležnim organima na njihovoj teritoriji, mogu pod istim uslovima konsultovati i ekvivalentni nadležni organi drugih država članica.</p> <p>8. Države članice Komisiji saopštavaju informacije o slučajevima kada druge države članice ne ispune svoju obavezu u vezi sa međusobnom pomoći. Komisija, po potrebi, preuzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz člana 226 Ugovora, kako bi obezbijedila da dotične države članice ispune svoju obavezu u vezi sa međusobnom pomoći. Komisija povremeno obavještava države članice o funkcionisanju odredaba o međusobnoj pomoći.</p> <p style="text-align: center;">Član 29</p> <p style="text-align: center;">Međusobna pomoć – opšte obaveze države članice osnivanja</p> <p>1. Što se tiče pružalaca koji pružaju usluge u drugoj državi članici, na njen zahtjev država članica osnivanja dostavlja informacije o pružiocima sa sjedištem na njenoj teritoriji i, naročito, potvrđuje da pružalac ima sjedište na njenoj teritoriji i da prema njenim saznanjima ne obavlja svoje djelatnosti na nezakonit način.</p> <p>2. Na zahtjev druge države članice država članica osnivanja vrši provjere, inspekcije i istrage i obavještava drugu državu članicu o rezultatima i eventualnim preduzetim mjerama. Nadležni organi pritom djeluju u granicama svojih ovlašćenja koja su im povjerena u njihovoj državi članici. Nadležni organi mogu odlučiti da se preuzmu najprikkladnije mjere u svakom pojedinačnom slučaju, kako bi se ispunio zahtjev druge države članice.</p> <p>3. Ako država članica osnivanja dođe do stvarnog saznanja da se pružalac sa sjedištem na njenoj teritoriji, koji pruža usluge u drugim državama članicama, ponaša ili vrši specifična djela koja bi</p>	<p>inspekcijski nadzor ili drugi oblik nadzora ili kontrole nad pružanjem usluga i o rezultatima nadzora i preduzetim mjerama putem IMI sistema obavijesti državu EEP koja je podnijela zahtjev za sprovođenje nadzora;</p> <p>5) obavijeste bez odlaganja nadležni organ države EEP o preprekama za postupanje po primljenom zahtjevu, radi saradnje na otklanjanju tih prepreka;</p> <p>6) omoguće nadležnim organima država EEP uvid u registre pružalaca usluga pod uslovima pod kojima pristup ostvaruju nadležni organi;</p> <p>7) obavijeste Evropsku komisiju da nadležni organ države EEP ne izvršava obavezu saradnje u okviru IMI sistema.</p> <p>(3) Nadležni organ dužan je da informacije koje je dobio putem IMI sistema koristi samo za namjene za koje ih je zahtijevao.</p> <p>(4) Poslove koordinacije rada nadležnih organa u IMI sistemu obavlja Ministarstvo kao nacionalni koordinator.</p> <p>(5) Način saradnje i razmjene informacija i podataka sa državama EEP iz stava 2 ovog člana, a naročito saradnje u vezi sa nadzorom nad pružanjem usluga, preduzimanjem mjera upozorenja i način rada Ministarstva iz stava 4 ovog člana propisuje Vlada.</p> <p>(6) Saradnja i razmjena informacija i podataka iz stava 2 ovog člana, obavlja se u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.</p>			
--	--	--	--	--

<p>prema njenim saznanjima mogla ozbiljno naškoditi zdravlju ili bezbjednosti lica ili životnoj sredini, o tome što prije obavještava sve druge države članice i Komisiju.</p> <p style="text-align: center;">Član 30</p> <p>Nadzor od strane države članice osnivanja u slučaju privremenog preseljenja pružaoca u drugu državu članicu</p> <p>1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni članom 31 stav 1, država članica osnivanja obezbjeđuje da se ispunjenost njenih zahtjeva nadzire u skladu sa ovlašćenjima nadzora, predviđenim domaćim zakonodavstvom, a naročito kroz mjere nadzora u mjestu sjedišta pružaoca.</p> <p>2. Država članica osnivanja ne uzdržava se od preduzimanja mjera nadzora ili izvršenja na svojoj teritoriji zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici.</p> <p>3. Obaveza iz stava 1 ne podrazumijeva dužnost države članice osnivanja da sprovede činjenične provjere i kontrole na teritoriji države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev organa države članice osnivanja, u skladu sa članom 31, takve provjere i kontrole vrše organi države članice u kojoj pružalac privremeno obavlja svoju djelatnost.</p>				
<p style="text-align: center;">Član 31</p> <p>Nadzor od strane države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog preseljenja pružaoca</p> <p>1. U skladu sa nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati u skladu sa čl. 16 ili 17, država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružaoca na svojoj teritoriji. U skladu sa pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga:</p> <p>(a) preduzima sve potrebne mjere kako bi obezbijedila da pružalac ispunjava zahtjeve u vezi sa pristupom i obavljanjem djelatnosti;</p> <p>(b) vrši potrebne provjere, inspekcije i istrage radi nadzora usluge.</p>	<p>VII. SARADNJA SA NADLEŽNIM ORGANIMA DRŽAVA EEP</p> <p style="text-align: center;">Razmjena informacija</p> <p style="text-align: center;">Član 29</p> <p>(1) U cilju obezbjeđenja uslova za kontrolu, očuvanje i unaprjeđenje kvaliteta i bezbjednosti usluga, kao i nadzor nad radom pružalaca usluga, Crna Gora pristupa Informacionom sistemu unutrašnjeg tržišta za administrativnu saradnju i elektronsku razmjenu informacija između nadležnih organa država EEP - Internal Market Information System (u daljem tekstu: IMI sistem).</p> <p>(2) Nadležni organi dužni su da putem IMI sistema sarađuju sa nadležnim organima država EEP, a</p>	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		

<p>2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stava 1, ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružalac privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema sjedište, nadležni organi te države članice učestvuju u nadzoru pružaoca u skladu sa st. 3 i 4.</p> <p>3. Na zahtjev države članice osnivanja, nadležni organi države članice u kojoj se pruža usluga vrše potrebne provjere, inspekcije i istrage, kako bi se obezbijedio djelotvoran nadzor države članice osnivanja. Nadležni organi pritom djeluju u granicama svojih ovlaštenja, koja su im povjerena u njihovoj državi članici. Nadležni organi mogu odlučiti da preduzmu najprikladnije mjere u svakom pojedinačnom slučaju, kako bi se ispunio zahtjev države članice osnivanja.</p> <p>4. Nadležni organi države članice u kojoj se pruža usluga mogu, na sopstvenu inicijativu, sprovesti provjere, inspekcije i istrage na licu mjesta, pod uslovom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminatorne, da se ne zasnivaju na činjenici da pružalac ima sjedište u drugoj državi članici, i da su srazmjerne.</p>	<p>naročito da:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) razmjenjuju podatke od značaja za kontrolu, očuvanje i unaprjeđenje kvaliteta i bezbjednosti usluga sa nadležnim organima država EEP; 2) učestvuju u postupku uzajamne pomoći iz člana 21 ovog zakona; 3) na obrazloženi zahtjev nadležnog organa država EEP u razumnom roku dostave podatke o pružaocu usluge ili o usluzi; 4) na obrazloženi zahtjev nadležnog organa država EEP u razumnom roku sprovedu inspekcijski nadzor ili drugi oblik nadzora ili kontrole nad pružanjem usluga i o rezultatima nadzora i preduzetim mjerama putem IMI sistema obavijesti državu EEP koja je podnijela zahtjev za sprovođenje nadzora; 5) obavijeste bez odlaganja nadležni organ države EEP o preprekama za postupanje po primljenom zahtjevu, radi saradnje na otklanjanju tih prepreka; 6) omogućće nadležnim organima država EEP uvid u registre pružalaca usluga pod uslovima pod kojima pristup ostvaruju nadležni organi; 7) obavijeste Evropsku komisiju da nadležni organ države EEP ne izvršava obavezu saradnje u okviru IMI sistema. <p>(3) Nadležni organ dužan je da informacije koje je dobio putem IMI sistema koristi samo za namjene za koje ih je zahtijevao.</p> <p>(4) Poslove koordinacije rada nadležnih organa u IMI sistemu obavlja Ministarstvo kao nacionalni koordinator.</p> <p>(5) Način saradnje i razmjene informacija i podataka sa državama EEP iz stava 2 ovog člana, a naročito saradnje u vezi sa nadzorom nad pružanjem usluga, preduzimanjem mjera upozorenja i način rada Ministarstva iz stava 4 ovog člana propisuje Vlada.</p> <p>(6) Saradnja i razmjena informacija i podataka iz stava 2 ovog člana, obavlja se u skladu sa zakonom</p>			
--	--	--	--	--

	<p>kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.</p> <p>Obavještanje o sprovedenom nadzoru</p> <p>Član 30</p> <p>Nadležni organ je dužan da, bez odlaganja, putem IMI sistema obavijesti nadležni organ druge države EEP i Evropsku komisiju o pružaocima usluga sa sjedištem u Crnoj Gori, čije djelatnosti mogu ozbiljno da ugroze zdravlje i bezbjednost ljudi ili životne sredine.</p> <p>Nadzor nad pružaocima usluga sa sjedištem u Crnoj Gori</p> <p>Član 31</p> <p>(1) Nadležni organ je dužan da vrši nadzor nad poslovanjem pružaoca usluga sa sjedištem u Crnoj Gori i preduzima mjere u skladu sa zakonom.</p> <p>(2) U slučaju potrebe provjere podataka i nadzora nad radom pružaoca usluge, koji usluge pruža u drugoj državi EEP, nadležni organ podnosi zahtjev za saradnju, odnosno nadzor nadležnom organu države EEP putem IMI sistema.</p> <p>(3) Zahtjev iz stava 2 ovog člana, mora biti osnovan, a razmijenjene informacije mogu se koristiti samo u svrhu zbog koje su tražene.</p>			
<p>Član 32</p> <p>Mehanizmi upozoravanja</p> <p>1. Ako država članica sazna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naškoditi zdravlju ili bezbjednosti lica ili životnoj sredini na njenoj teritoriji ili teritoriji drugih država članica, o tome što prije obavještava državu članicu osnivanja, druge uključene države članice i Komisiju.</p>	<p>Mjere upozorenja</p> <p>Član 32</p> <p>(1) Ako je nadležni organ u saznanju da postoje radnje ili okolnosti vezane za pružanje usluge koje bi mogle ozbiljno da ugroze zdravlje i bezbjednost ljudi ili životne sredine u Crnoj Gori ili na teritoriji drugih država EEP, o tome će bez odlaganja obavijestiti Ministarstvo.</p> <p>(2) Ministarstvo će putem IMI sistema o okolnostima iz stava 1 ovoga člana bez odlaganja obavijestiti državu sjedišta, druge države EEP i Evropsku komisiju.</p>	<p>Potpuno usklađeno</p>		
<p>2. Radi sprovođenja stava 1 Komisija podstiče rad evropske mreže organa država članica i učestvuje u njenom radu.</p> <p>3. U skladu sa postupkom iz člana 40 stav 2 Komisija</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>usvaja i redovno ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stava 2 ovog člana.</p>				
<p style="text-align: center;">Član 33</p> <p style="text-align: center;">Informacije o dobroj reputaciji pružaoca</p> <p>1. Na zahtjev nadležnog organa druge države članice i u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, krivičnim sankcijama i odlukama o nesolventnosti ili stečaju zbog prevare, koje su u odnosu na pružaoca preduzeli njihovi nadležni organi i koje su neposredno vezane za osposobljenost ili profesionalnu pouzdanost pružaoca. Država članica koja dostavlja te informacije, o tome obavještava pružaoca. Zahtjev podnesen u skladu sa podstavom 1 mora se propisno obrazložiti, a naročito u odnosu na razloge zahtijevanja informacija.</p> <p>2. O sankcijama i mjerama iz stava 1 obavještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih izvršnih odluka iz stava 1, država članica koja dostavlja informacije, navodi da li je odluka konačna ili je na nju uložena žalba u kom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke po žalbi.</p> <p>Pored toga, država članica navodi odredbe domaćeg zakonodavstva na osnovu kojih je pružalac proglašen krivim ili kažnjen.</p> <p>3. Sprovođenje st. 1 i 2 mora biti u skladu sa propisima o dostavljanju ličnih podataka i pravima zajemčenim licima koje su proglašena krivim ili kažnjena u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih tijela. Sve predmetne informacije, koje su javne, moraju biti dostupne potrošačima.</p>	<p style="text-align: center;">Informacije o poslovnom ugledu pružaoca usluga</p> <p style="text-align: center;">Član 33</p> <p>(1) Nadležni organ će na osnovu pisanog i obrazloženog zahtjeva nadležnog organa druge države EEP, putem IMI sistema dostaviti podatke od neposrednog značaja za ocjenu stručnosti i poslovne prakse i da o izvršenom dostavljanju bez odlaganja obavijesti pružaoca usluge.</p> <p>(2) Nadležni organ je dužan da podnosioca zahtjeva o disciplinskim ili upravnim mjerama, koje se odnose na stručnu osposobljenost ili profesionalnu pouzdanost pružaoca usluga, krivičnim djelima i odlukama koje se odnose na insolventnost i stečaj obavijesti, samo ako je donijeta pravosnažna i izvršna odluka.</p> <p>(3) O drugim odlukama u vezi stručne osposobljenosti ili profesionalne pouzdanosti pružaoca usluga, nadležni organ dužan je da obavijesti podnosioca zahtjeva o donošenju pravosnažne i izvršne odluke ili da je u toku postupak po žalbi.</p> <p>(4) Nadležni organ je dužan da obavijesti pružaoca usluga o dostavljanju obavještenja iz st. 1, 2 i 3 ovog člana, po zahtjevu nadležnog organa druge države EEP, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita ličnih podataka.</p>	<p style="text-align: center;">Potpuno usklađeno</p>		
<p style="text-align: center;">Član 34</p> <p style="text-align: center;">Prateće mjere</p> <p>1. U saradnji sa državama članicama Komisija uspostavlja elektronski sistem za razmjenu</p>	<p style="text-align: center;">Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p style="text-align: center;">Neprenosivo</p>		

<p>informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacione sisteme.</p> <p>2. Uz pomoć Komisije države članice preduzimaju prateće mjere kako bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za sprovođenje međusobne pomoći i njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičku i kompjutersku obuku.</p> <p>3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi organizacije odgovarajućih razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.</p>				
<p style="text-align: center;">Član 35</p> <p>Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja</p> <p>1. Ako država članica namjerava da preduzme neku mjeru na osnovu člana 18, primjena postupka iz st. 2 do 6 ovog člana ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i radnje koje se vrše u okviru krivične istrage.</p> <p>2. Država članica iz stava 1 traži od države članice osnivanja da preduzme mjere u odnosu na pružaoca i dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja.</p> <p>U najkraćem mogućem roku država članica osnivanja provjerava da li pružalac obavlja svoju djelatnost zakonito i provjerava činjenice na kojima se zasniva zahtjev. U najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavještava o preduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nije preduzela nikakve mjere.</p> <p>3. Nakon saopštenja države članice osnivanja, kako je predviđeno podstavom 2 stava 2, država članica koja je podnijela zahtjev obavještava Komisiju i državu članicu osnivanja o svojoj namjeri da preduzme mjere i navodi sljedeće:</p> <p>(a) razloge na osnovu kojih smatra da su mjere koje je preduzela ili predvidjela država članica osnivanja neodgovarajuće;</p> <p>(b) razloge na osnovu kojih smatra da mjere koje namjerava da preduzme ispunjavaju uslove iz člana 18.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>4. Mjere se ne smiju preduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostavljanja obavještenja iz stava 3.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev da preduzme dotične mjere nakon isteka perioda iz stava 4, u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost mjera na koje se odnosi obavještenje sa zakonodavstvom Zajednice.</p> <p>Ako Komisija zaključi da mjera nije u skladu sa zakonodavstvom Zajednice, donosi odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od preduzimanja predloženih mjera ili da hitno prestane da preduzima te mjere.</p> <p>6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava da preduzme mjeru može odstupiti od st. 2, 3 i 4. U tim slučajevima, u najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavještava Komisiju i državu članicu osnivanja i navodi razloge na osnovu kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.</p>				
<p style="text-align: center;"><i>Član 36</i></p> <p style="text-align: center;">Sprovedbene mjere</p> <p>U skladu sa postupkom iz člana 40 stav 3 Komisija usvaja sprovedbene mjere namijenjene izmjeni i dopuni neključnih odredbi ovog Poglavlja, tako da ga dopuni navodeći vremenske rokove predviđene u čl. 28 i 35. U skladu sa postupkom iz člana 40 stav 2 Komisija, takođe, usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica elektronskim putem a naročito odredbe o interoperabilnosti informacionih sistema.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p style="text-align: center;">POGLAVLJE VII</p> <p style="text-align: center;">PROGRAM KONVERGENCIJE</p> <p style="text-align: center;"><i>Član 37</i></p> <p style="text-align: center;">Pravila ponašanja na nivou Zajednice</p> <p>1. U saradnji sa Komisijom i u skladu sa pravom Zajednice države članice preduzimaju prateće mjere kojima naročito podstiču profesionalna tijela, organizacije i udruženja da na nivou Zajednice sastave</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>pravila ponašanja kako bi se pojednostavilo pružanje usluga ili uspostavljanje sjedišta pružaoca u drugoj državi članici.</p> <p>2. Države članice obezbjeđuju da pravila ponašanja iz stava 1 budu dostupna na daljinu elektronskim putem.</p>				
<p style="text-align: center;">Član 38</p> <p style="text-align: center;">Dodatno usklađivanje</p> <p>Do 28. decembra 2010. godine Komisija će ocijeniti mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje o:</p> <p>(a) pristupu djelatnosti sudske naplate dugova;</p> <p>(b) uslugama privatne zaštite i prevoza gotovine i dragocjenosti.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p style="text-align: center;">Član 39</p> <p style="text-align: center;">Međusobno ocjenjivanje</p> <p>1. Najkasnije do 28. decembra 2009. godine, države članice Komisiji dostavljaju izvještaj o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama:</p> <p>(a) članu 9 stav 2, o sistemima odobrenja;</p> <p>(b) članu 15 stav 5, o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja;</p> <p>(c) članu 25 stav 3, o multidisciplinarnim djelatnostima.</p> <p>2. Izvještaje iz stava 1 Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihovog prijema dostavljaju svoje primjedbe o svakom od izvještaja. U istom roku Komisija se o tim izvještajima savjetuje sa zainteresovanim stranama.</p> <p>3. Komisija dostavlja izvještaje i primjedbe država članica Odboru iz člana 40 stav 1, koji iznosi svoje primjedbe.</p> <p>4. U svjetlu primjedbi predviđenih u st. 2 i 3 Komisija će, najkasnije do 28. decembra 2010. godine, Evropskom parlamentu i Savjetu predstaviti sažeti izvještaj, uz koji će, po potrebi, priložiti predloge daljih inicijativa.</p> <p>5. Najkasnije do 28. decembra 2009. godine države članice Komisiji dostavljaju izvještaj o nacionalnim</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

<p>zahtjevima, čija primjena bi mogla da potpada pod područje primjene člana 16 stav 1 podstav 3 i prve rečenice člana 16 stav 3, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterijume iz člana 16 stav 1 podstav 3 i prve rečenice člana 16 stav 3.</p> <p>Nakon toga, države članice izvještavaju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u prethodnom tekstu, zajedno sa njihovim obrazloženjem.</p> <p>Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama. To prosljeđivanje ne sprečava države članice da usvoje odredbe o kojima je riječ. Komisija nakon toga svake godine izrađuje analizu i smjernice za primjenu tih odredaba u kontekstu ove Direktive.</p>				
<p style="text-align: center;">Član 40</p> <p style="text-align: center;">Postupak u Odboru</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor.</p> <p>2. U slučaju poziva na ovaj stav, primjenjuju se čl. 5 i 7 Odluke 1999/468/EZ imajući u vidu odredbe člana 8 te Odluke. Rok iz člana 5 stav 6 Odluke 1999/468/EZ je tri mjeseca.</p> <p>3. U slučaju poziva na ovaj stav, primjenjuje se član 5a st. 1 do 4 i član 7 Odluke 1999/468/EZ imajući u vidu odredbe iz člana 8 te Odluke.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p style="text-align: center;">Član 41</p> <p style="text-align: center;">Klauzula o pregledu</p> <p>Do 28. decembra 2011. godine a nakon toga svake tri godine Komisija Evropskom parlamentu i Savjetu dostavlja sveobuhvatni izvještaj o primjeni ove Direktive. U skladu sa članom 16 stav 4 taj izvještaj se naročito odnosi na primjenu člana 16. U njemu se, takođe, razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su izuzeta iz područja primjene ove Direktive. Uz izvještaj se, po potrebi, prilažu predlozi za izmjenu i dopunu ove Direktive sa ciljem dovršenja unutrašnjeg tržišta usluga.</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		
<p style="text-align: center;">Član 42</p> <p style="text-align: center;">Dopuna Direktive 98/27/EZ</p>	<p>Nema odgovarajuće odredbe</p>	<p>Neprenosivo</p>		

U Prilogu Direktive 98/27/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 19. maja 1998. godine o sudskim zabranama za zaštitu interesa potrošača dodaje se sljedeća tačka: "13. Direktiva 2006/123/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 12. decembra 2006. godine o uslugama na unutrašnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006, str. 36)".				
Član 43 Zaštita ličnih podataka Sprovođenje i primjena ove Direktive, a naročito odredaba o nadzoru poštuje propise o zaštiti ličnih podataka iz Direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
POGLAVLJE VIII ZAVRŠNE ODREDBE <i>Član 44</i> Prenošenje 1. Države članice će, do 28. decembra 2009. godine, donijeti potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladile sa ovom Direktivom. One će odmah Komisiji dostaviti tekst tih mjera. Kada države članice budu donosile ove mjere, one će prilikom njihovog službenog objavljivanja sadržati pozivanje na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takvo pozivanje. Načine tog pozivanja utvrđuju države članice. 2. Države članice će Komisiji dostaviti tekst glavnih odredaba domaćeg prava koje usvajaju u oblasti na koju se odnosi ova Direktiva.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<i>Član 45</i> Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objavljivanja u "Službenom listu Evropske	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
<i>Član 46</i> Adresati Ova Direktiva upućena je državama članicama. Sastavljeno u Strazburu, 12. decembra 2006. godine.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		